

Jack London

April Çizgi Klasik

JACK LONDON

APRIL
Çizgi Klasik

Maceraya Adanmış Bir Hayat...

JACK LONDON İLE TANIŞIN

Mort Castle

Çizim Roger Langridge

KIZIL

Uyarlama Tom Pomplun

Çizim Mark A. Nelson

NEDAMETBİLMEZ JAN

Uyarlama & Çizim

Hunt Emerson

BİR ADAM ÖLDÜRMEK

Uyarlama Rod Lott

Çizim Kostas Aronis

SADECE ET

Uyarlama & Çizim Onsmith Jeremi

PORPORTUK'UN HAKKI

Uyarlama Tom Pomplun

Çizim Arnold Arre

YAKIŞIKLI KAMAROT

Uyarlama Trina Robbins

Çizim Anne Timmons

MEŞUM LEKE

Uyarlama Antonella Caputo

Çizim Nick Miller

SAVAŞ

Çizim Peter Kuper

FRANCIS SPAIGHT

Uyarlama & Çizim

John W. Pierard

NASIL SOSYALİST OLDUM

Çizim Spain Rodriguez

AYYÜZ

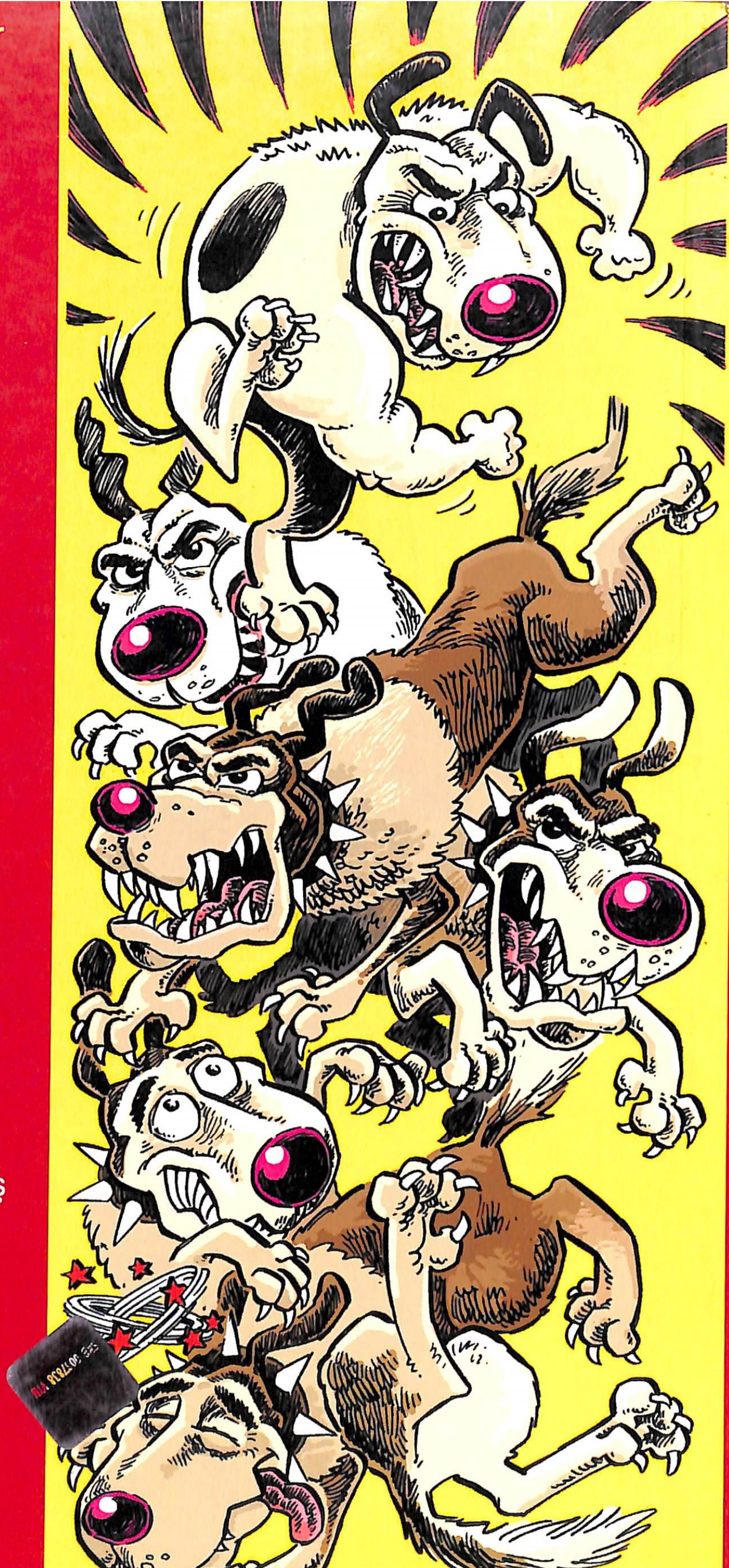
Uyarlama & Çizim Milton Knight

BİN ÖLÜM

Uyarlama & Çizim J.B. Bonivert

'Klasik, herkesin okumuş olmayı istediği, ama kimsenin okumak istemediği şeydir.'

Mark Twain

April Çizgi Klasik, serinin üçüncü kitabı Jack London ve 13 öyküsüyle sürüyor.

Amerikan Edebiyatı'nın son derece ilginç bir yazarı Jack London. Birçok işle uğramış, bunların arasında profesyonel serserilik ve hırsızlık en göze çarpanları olsa gerek, ağır işçi, denizci ve sonunda da büyük bir yazar oluşunu da eklemeli. Pek çok ülke gören, pek çok deneyim edinen London, öykülerinde bu deneyimlerini doyasıya anlatmış ve okuyucuyu büyülü, büyülü olduğu kadar da gerçekçi bir dünyaya davet etmiştir.

April Çizgi Klasik serisinin üçüncü cildinde Jack London hayatının en sarsıcı dönemlerinin ipuçlarını veren öyküler anlatıyor aslında. *Nasıl Sosyalist Oldum*'da ruhunun altüst oluşları ve sonunda geldiği noktayı kaleme alırken, *Porportuk'un Hakkı*'nda Kızılderililer ve az bilinen dünyalarını paylaşıyor okuyucuyla. *Yakışıklı Kamarot* şüphesiz denizcilik dönemlerinden kalma hatıralarıyla süslediği hoş bir öykü. Devamını ilerleyen sayfalarda göreceksiniz, zevkle okuyacağınızı düşünüyoruz.

Uyarlamaları yapanların, çizerlerin ve yazarların listesi arka sayfalarda yer alıyor. Birçok farklı ülkeden yazar ve çizerlerin bir araya gelmesi aslında şu bakımdan da son derece önemli: Her bir yazar kendi ülkesinin, kendi kültürünün aynı yazara nasıl farklı şekillerde bakabildiğini yansıtıyor mürekkebiyle. Dünyanın dört bir tarafından sanatçıların bir araya geldiği böylesi bir projeye öyküler ile can veren "yaramaz yazar" Jack London'u, bir kez daha saygıyla anıyoruz.

Keyifli okumalar, serinin bir sonraki kitabı H. G. Wells'de görüşmek dileğiyle.

Editörler
Cihat TAŞÇIOĞLU
Nazlı Berivan AK

Yayın No: **041**

1.Baskı: **Kasım, 2009**

ISBN: **978-975-6006-38-2**

Yayın Yönetmeni
K. Egemen İpek

Türkçesi
Cihat Taşcıoğlu

Editör
Nazlı Berivan Ak

Halkla İlişkiler Sorumlusu
Deniz Mat

Kapak Tasarım
Mineral Tasarım

Dizgi ve Sayfa Düzeni
Merdiven Tanıtım

Baskı
Presmat Matbaa Ltd. Şti.

Yayın
A.P.R.İ.L. Yayıncılık
Karanfil Sok. 12/6 Kızılay/ANKARA
www.aprilyayincilik.com
bilgi@aprilyayincilik.com

Tom Pomplun © Eureka Productions
Jack London © A.P.R.İ.L. Yayıncılık

Her türlü yayım hakkı **A.P.R.İ.L. Yayıncılık**'a aittir. Bu kitabın baskısından 5846 ve 2936 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasası Hükümleri gereğince alıntı yapılamaz, fotokopi yöntemiyle çoğaltılamaz, resim, şema, grafik, vb.ler yayınevinin izni olmadan kopya edilemez

*‘Klasik, herkesin okunmuş olması
istediği, ama kimseının okumak
istemediği şeydir.’*

Mark Twain

April Çizgi Klasik, serinin üçüncü kitabı Jack London ve 13 öyküsüyle sürüyor.

Amerikan Edebiyatı'nın son derece ilginç bir yazarı Jack London. Birçok işle uğramış, bunların arasında profesyonel serserilik ve hırsızlık en göze çarpanları olsa gerek, ağır işçi, denizci ve sonunda da büyük bir yazar oluşunu da eklemeli. Pek çok ülke gören, pek çok deneyim edinen London, öykülerinde bu deneyimlerini doyasıya anlatmış ve okuyucuyu büyüülü, büyüülü olduğu kadar da gerçekçi bir dünyaya davet etmiştir.

April Çizgi Klasik serisinin üçüncü cildinde Jack London hayatının en sarsıcı dönemlerinin ipuçlarını veren öyküler anlatıyor aslında. *Nasıf Sosyalist Oldum*'da ruhunun altüst oluşları ve sonunda geldiği noktayı kaleme alırken, *Porportuk'un Hakkı*'nda Kızılderililer ve az bilinen dünyaların paylaşıyor okuyucuyla. *Yakışıklı Kamarot* şüphesiz denizcilik dönemlerinden kalma hatıralarıyla süslediği hoş bir öykü. Devamını ilerleyen sayfalarda göreceksiniz, zevkle okuyacağınızı düşünüyoruz.

Uyarlamaları yapanların, çizmelerin ve yazarların listesi arka sayfalarda yer alıyor. Birçok farklı ülkeden yazar ve çizmelerin bir araya gelmesi aslında şu bakımdan da son derece önemli: Her bir yazar kendi ülkesinin, kendi kültürünün aynı yazara nasıl farklı şekillerde bakabildiğini yansıtıyor mürekkibiyle. Dünyanın dört bir tarafından sanatçıların bir araya geldiği böyle bir projeye öyküler ile can veren "Yaramaz yazar" Jack London'u, bir kez daha saygıyla anıyoruz.

Keyifli okumalar, serinin bir sonraki kitabı H. G. Wells'de görüşmek dileğiyle.

Editörler
Cihat TAŞÇIOĞLU
Nazlı Berivan AK

A P R I L
Y A Y I N C I L I K

Yayın No: **041**

1. Baskı: **Kasım, 2009**

ISBN: **978-975-6006-38-2**

Yayın Yönetmeni
K. Egemen İpek

Türkçesi
Cihat Taşçıoğlu

Editör
Nazlı Berivan Ak

Halkla İlişkiler Sorumlusu
Deniz Mat

Kapak Tasarım
Mineral Tasarım

Dizgi ve Sayfa Düzeni
Merdiven Tanıtım

Baskı
Presmat Matbaa Ltd. Şti.

Yayın

A.P.R.I.L. Yayıncılık

Karanfil Sok. 12/6 Kızılay/ANKARA

www.apriyayincilik.com

bilgi@apriyayincilik.com

Tom Pomplun © Eureka Productions
Jack London © A.P.R.I.L. Yayıncılık

Her türlü yayım hakkı **A.P.R.I.L.**

Yayıncılık'a aittir. Bu kitabın

baskısından 5846 ve 2936 sayılı Fikir

ve Sanat Eserleri Yasası Hükümleri

gereğince alıntı yapılamaz, fotokopi

yöntemiyle çoğaltılamaz, resim, şema,

grafik, vb. ler yayınevinin izni olmadan

kopya edilemez

'Klasik, herkesin okumuş olmayı istediği, ama kimsenin okumak istemediği şeydir.'

Mark Twain

Sıradaki Klasikler

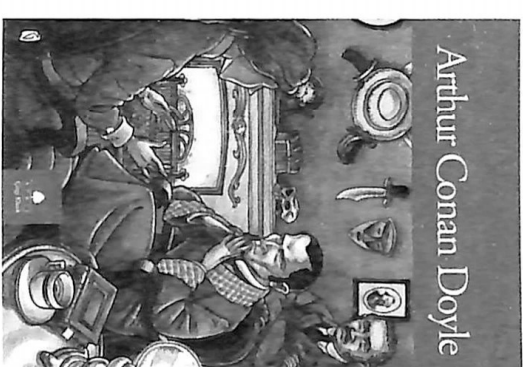
Edgar Allan Poe

H.P. Lovecraft

O. Henry

Arthur Conan Doyle

H. G. Wells

April izgi Klasik: JACK LONDON

izgi Klasikler
Üçüncü Cilt
2009

Tom Pomplun

Jack London © April Yayıncılık 2009
Copyright © Eureka Productions 2006
GRAPHIC CLASSICS: Jack London

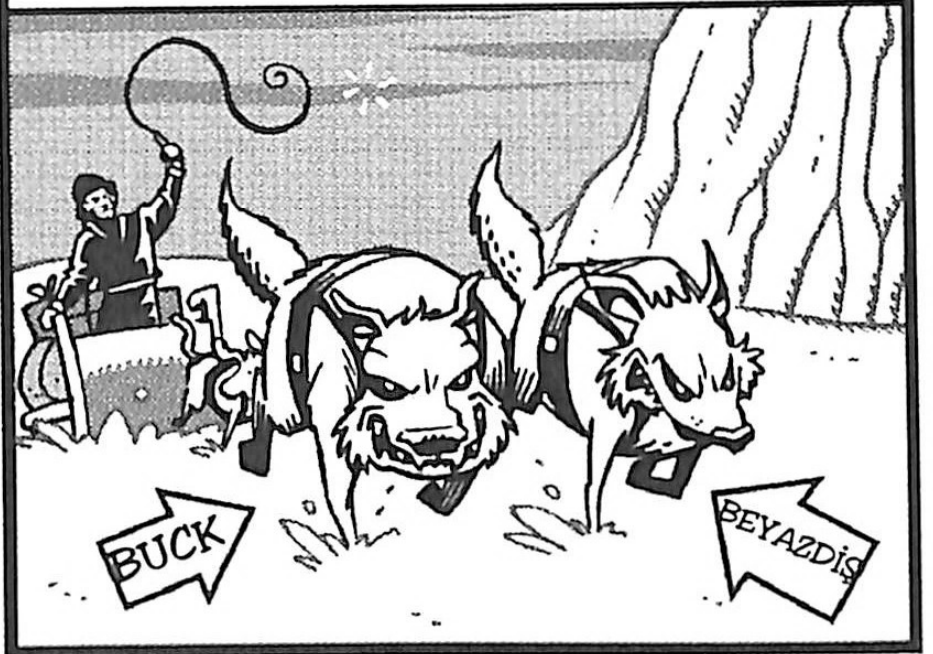
JACK LONDON
İLE
TANIŞINI

Biraz asabi, yüreğini temiz
tutan ve şen biriyimdir.
Aptal değilim.
Hınzır değilim.

Düşsellik ve
vizyon adamıyım.
En neşeli kahka-
haları atarken bile
korurum bu
yönümü.

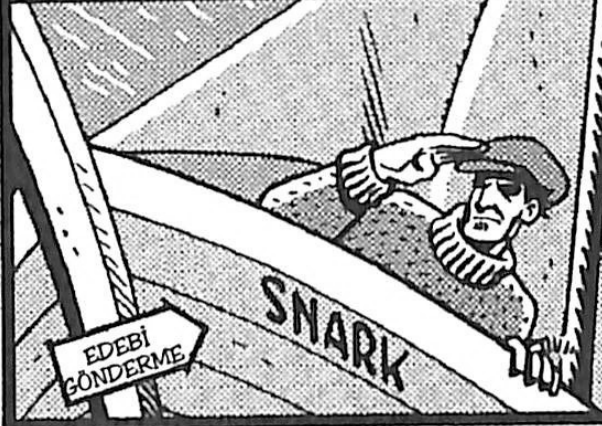

BU DÜNYADA GEÇİRDİĞİ KIRK YIL BOYUNCA JACK LONDON,
MACERANIN ÇAĞRISINA HER ZAMAN CEVAP VERDİ

ROMANLAR, KISA ÖYKÜLER VE
ŞİİRLER YAZDI. MAKALELER, KÖŞE
YAZILARI VE SİYASİ YAZILAR
KALEME ALDI. HAYATINI ANLATTI,
ANLATTIKÇA YAZDI.

LONDON HİKAYELERİYLE TANINIR, AMA ÇALIŞMALARININ HEPSİ KENDİ
KİŞİSEL ODYSSEY-VARİ YOLCULUĞUNA DAYANIR.

Macera
rüzgârlarının
estiği yerde
olmak isterim.

Jack, Snark
diyerek Lewiss
Carroll tarafın-
dan yaratılan
hayali hayvan
türüne atıf yap-
mış anlaşılan.

Günde bin
kelime
yazarım.

JACK LONDON
AMENTÜSÜ

Toprağa karışmayı
kül olmaya yeğlerim.
Benden kalan bir kıvılcımın
parlak bir alevle yanmasını
yeğlerim, kuru
çürümüşlük kalıntılarıyla
söndürülmesi yerine.
Muhteşem bir göktaşı
olmayı yeğlerim,
ki her bir atomum
harikalarla ışınsın,
uyuşuk ve durağan bir
gezegen olmak yerine.
İnsanın işlevi yaşamaktır,
öylece var olmak değil.
Günlerimi onları
uzatmaya çalışarak
ziyan etmeyeceğim.
Zamanımı
kullanacağım.

Biyografi: Mort Castle. Konuşma balonu içindeki sözler: Jack London. Desenler: Roger Langridge.

April Çizgi Klasik:
JACK LONDON

1. JACK LONDON İLE TANIŞIN	Mort Castle, Çizim Roger Langridge	2
2. KIZIL Uyarlama	Tom Pomplun, Çizim Mark A. Nelson	4
3. NEDAMETBİLMEZ JAN	Uyarlama & Çizim Hunt Emerson	24
4. BİR ADAM ÖLDÜRMEK	Uyarlama Rod Lott, Çizim Kostas Aronis	32
5. SADECE ET	Uyarlama & Çizim Onsmith Jeremi	46
6. PORPORTUK'UN HAKKI	Uyarlama Tom Pomplun, Çizim Arnold Arre	54
7. YAKIŞIKLI KAMAROT	Uyarlama Trina Robbins, Çizim Anne Timmons	75
8. MEŞUM LEKE	Uyarlama Antonella Caputo, Çizim Nick Miller	84
9. SAVAŞ	Çizim Peter Kuper	94
10. FRANCIS SPAIGHT	Uyarlama & Çizim John W. Pierard	100
11. NASIL SOSYALİST OLDUM	Çizim Spain Rodriguez	112
12. AYYÜZ	Uyarlama & Çizim Milton Knight	115
13. BİN ÖLÜM	Uyarlama & Çizim J.B. Bonivert	130
Yazarlar ve Çizerler		142
Kapak: Jim Nelson / Arka Kapak: Nick Miller		

JACK LONDON

KIZIL

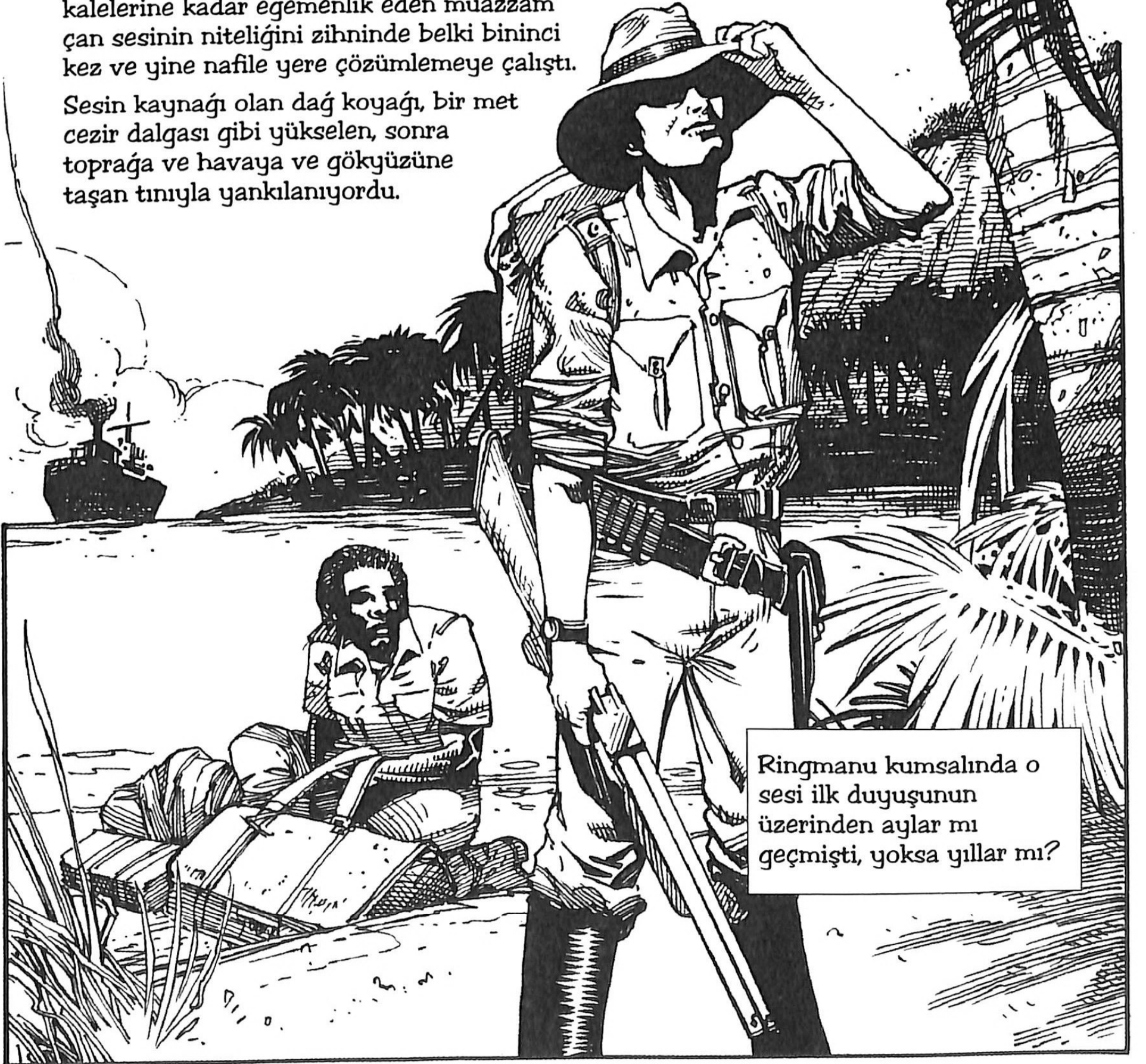
UYARLAMA TOM POMPLUN DESEN MARK A. NELSON

İşte! Sesi en beklenmedik anda özgür kalışı. Bassett o sesi Cebrail'in borusunun çalışına benzetmişti. Kent surlarının öylesine muazzam ve kalabalıkları kendine çağıran bir sesin karşısında anında çökebileceğini canlandırmıştı zihninde.

O arazilere, çevre kabilelerin çok uzaklardaki kalelerine kadar egemenlik eden muazzam çan sesinin niteliğini zihninde belki bininci kez ve yine nafile yere çözümlemeye çalıştı.

Sesin kaynağı olan dağ kayağı, bir met cezir dalgası gibi yükselen, sonra toprağa ve havaya ve gökyüzüne taşan tınıyla yankılanıyordu.

DONNNGGG!

Ringmanu kumsalında o sesi ilk duyuşunun üzerinden aylar mı geçmişti, yoksa yıllar mı?

Hastalığının neden olduğu dalgınlık ve sersemlik hallerinin aralıklarını kestirmesine imkân yoktu. Ringmanu kumsalında o sesi ilk duyduğu ve sonrasında hemen tropik ormana daldığı gün olan her şeyi hatırlamaya çalışıyordu.

Guadalkanal'a, kanat uçları arasındaki açıklık otuz santimi bulabilen ünlü bir orman kelebeğini aramaya gelmişti ve öylesine zengin bir bitki yapısı içinde bu büyük çaba gerektirmemişti.

ÇABUK,
SAGAWA! ONU
GÖZDEN
KAÇIRMAMAMIZ
GEREK!

HAYIR, BASSETT! BİZ
ORAYA GİTMEK! KOCA
SES İYİ DEĞİL... ORMANDA
ÇOK KÖTÜLÜK VAR!

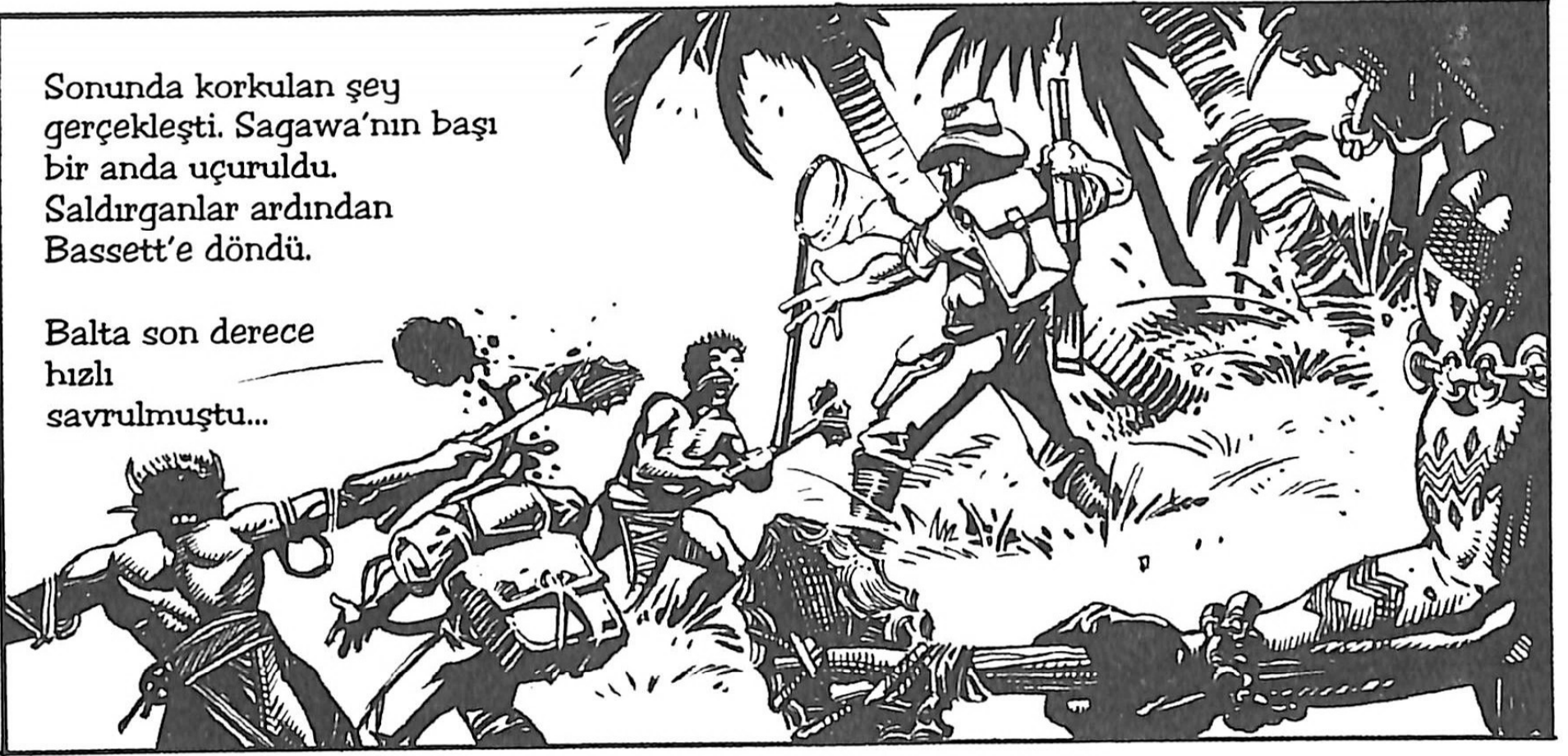
Sagawa
ormana
pervasızca
dalma fikrine
karşı çıkmıştı...

Adam korkuyordu, ama sadakatini kanıtlayarak kelebeği ve o harika sesi arayışında onu yalnız bırakmadı.

Bassett geriye baktığında onun taşıdığı yük altında uzun ve zahmetli bir yürüyüş yaptığını görebiliyordu. Ve Sagawa haklıydı.

Sonunda korkulan şey gerçekleşti. Sagawa'nın başı bir anda uçuruldu. Saldırganlar ardından Bassett'e döndü.

Balta son derece hızlı savrulmuştu...

...ama o da darbenin etkisini büyük ölçüde geçiştirecek kadar hızlı davrandı.

Çiftesinin namlularından biri ona neredeyse haklayacak kadar yaklaşmış olan orman adamının canını alan kurşunu gönderdi, diğer namluysa Sagawa'nın üzerine eğilen adamı öldürdü.

Hayatı için ödediği bedel iki parmak ve kafasındaki çirkin yara olmuştu. Sagawa onun kadar şanslı değildi. Bedeninin onu katleden yamyamlar tarafından yendiğine hiç şüphe yoktu.

Sonra karanlık ormanda hareketten kaynaklanan bir hışırtı geldi ve kovalamaca başladı. Bassett kendisiyle kumsal arasına giren avcılarının önu sıra tepeye doğru çekildi. Kaç kişi olduklarını tahmin bile edemiyordu.

ZZZZZZIPPP!

Takipçileri ağaçların arasında kalıyor ve gölgelere saklanıyordu. Kulağının dibinden sık sık vızıldayarak minik oklar geçiyordu. Uçları kemikten yapılmış, diplerine tüyler takılmıştı ki, bunlar bir sinek kuşunun mücevher gibi parlayan göğsünden yolunmuştu.

Bir ara yukarılarda bir gölge gördü ve başını kaldırarak fişekteki beş numara saçmayı o tarafa ateşleyiverdi.

BLAM!

Çıglık atan karartı, ağacı mesken tutmuş eğretiler ve orkideler arasından kayarak indi ve tam onun ayaklarının dibinde yere çarptı.

AMEEEEEE!

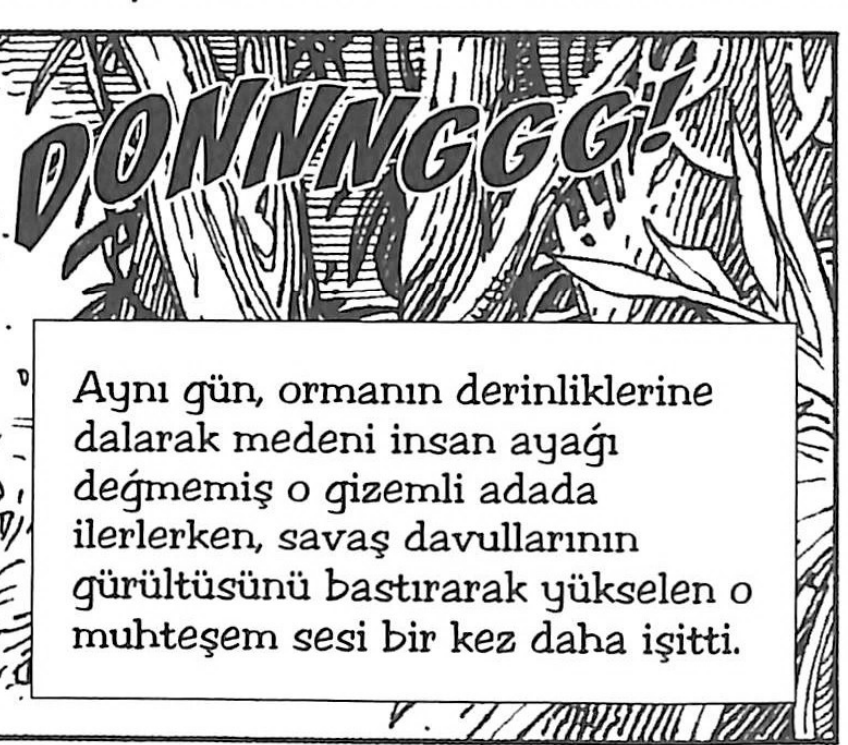
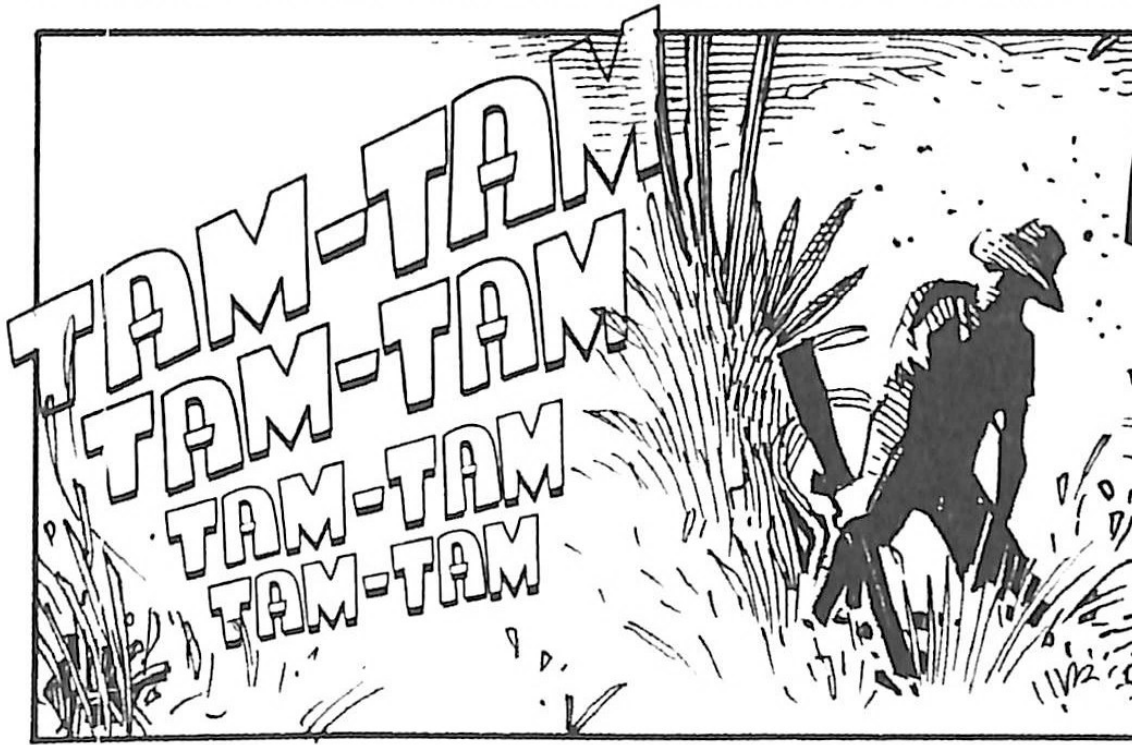
Hâlâ öfke ve acıyla cıyaklayan adam dişlerini onun dayanıklı yürüyüş çizmesine geçirdi. Bassett ise serbest ayağıyla adamın bağırtısını söndürüverdi.

Sonraki ne geceydi ama! Ateşli hastalık kapmış olmasına şaşmamak gerektiğini düşündü, çünkü uykusuz geçen o işkence gecesi boyunca sivrisineklerin iğneleri yaralarındaki zonklamaların yanında hiçbir şey değildi.

Böcekler bedenine o kadar fazla zehir pompalamıştı ki, ertesi gün gözleri neredeyse kapanacak kadar şişmişti ve Sagawa'nın peşinden ocak ateşini boylama olasılığını umursamadan körlemesine ilerliyordu.

Önünü kesmeye çalışan gölgeler üstünde silahını defalarca kullandı. Kanlı yaraları, bedenine sülük gibi yapışan iğrenç böcekleri çekerken, sinekler ve başka haşereler katlanmak zorunda kaldığı işkenceyi artırıyordu.

Aynı gün, ormanın derinliklerine dalarak medeni insan ayağı değmemiş o gizemli adada ilerlerken, savaş davullarının gürültüsünü bastırarak yükselen o muhteşem sesi bir kez daha işitti.

O gece yorgunluktan bitmiş halde, bir banyan ağacının toprağın yüzüne çıkmış kökleri arasına kıvrılarak uyurken böcekler ona yine istedikleri gibi çullandı.

Tropik orman kötülüğün pis kokusuyla, kötülükte kök salmış, yaşama kötülükle tutunmuş ve insan türünün gerisine düşmüş yaşam formunun canavarımsı örnekleriyle doluydu.

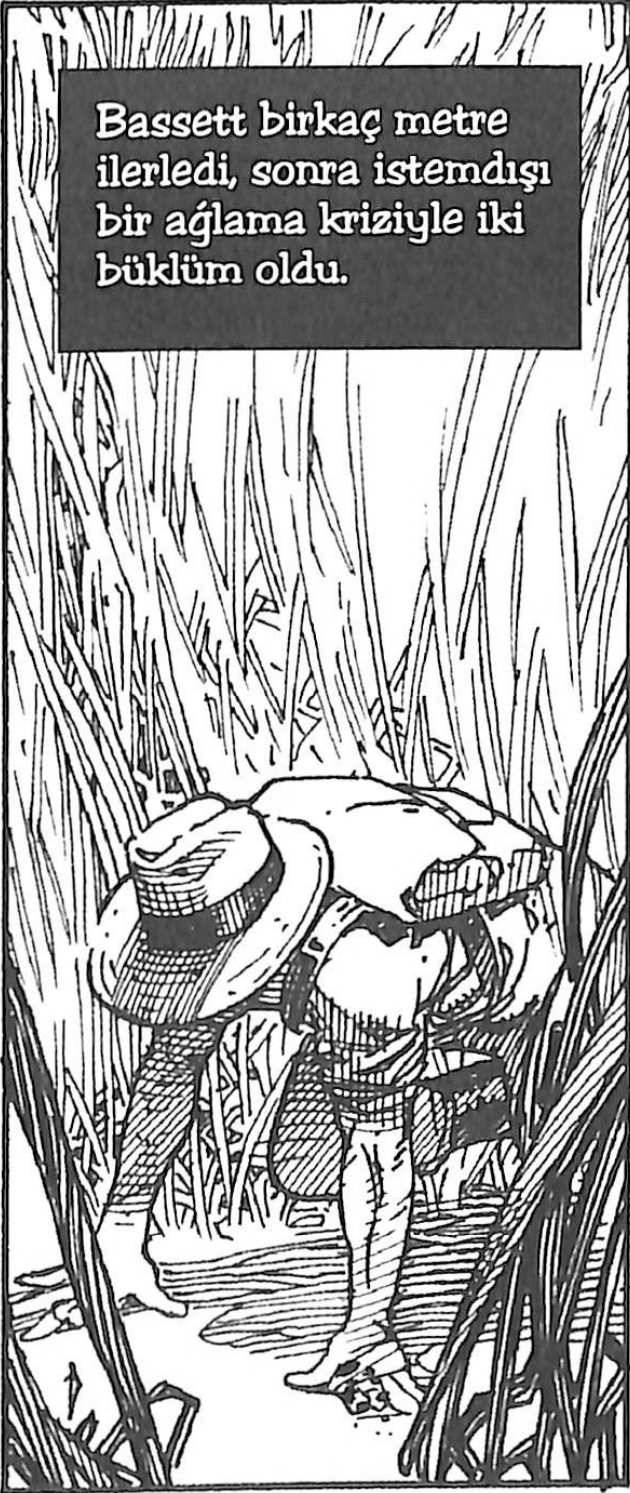
Sonra sindiği yerden çıktı, sendeleyerek ve her adımı hızla oradan oraya uçan gölgeler tarafından izlenerek yürüdü.

Sonra birden bire, balta girmemiş bitki örtüsü Tanrı'nın kılıcıyla yarılıp açılmış gibi yerini otluklara bıraktı. Uzun otlar, o tatlı, yumuşak, hoş çayırılık büyük adanın geri kalanını kaplıyordu.

Bassett birkaç metre ilerledi, sonra istemdişi bir ağlama kriziyle iki büklüm oldu.

DONNNGGG!

Ve o ağlarken, muhteşem ses ötelere bir kez daha yankılandı. Onu kenarında olduğu savanın ötesine çağırıyordu ve acı çeken ruhuna gönderilmiş bir kutsama gibiydi.

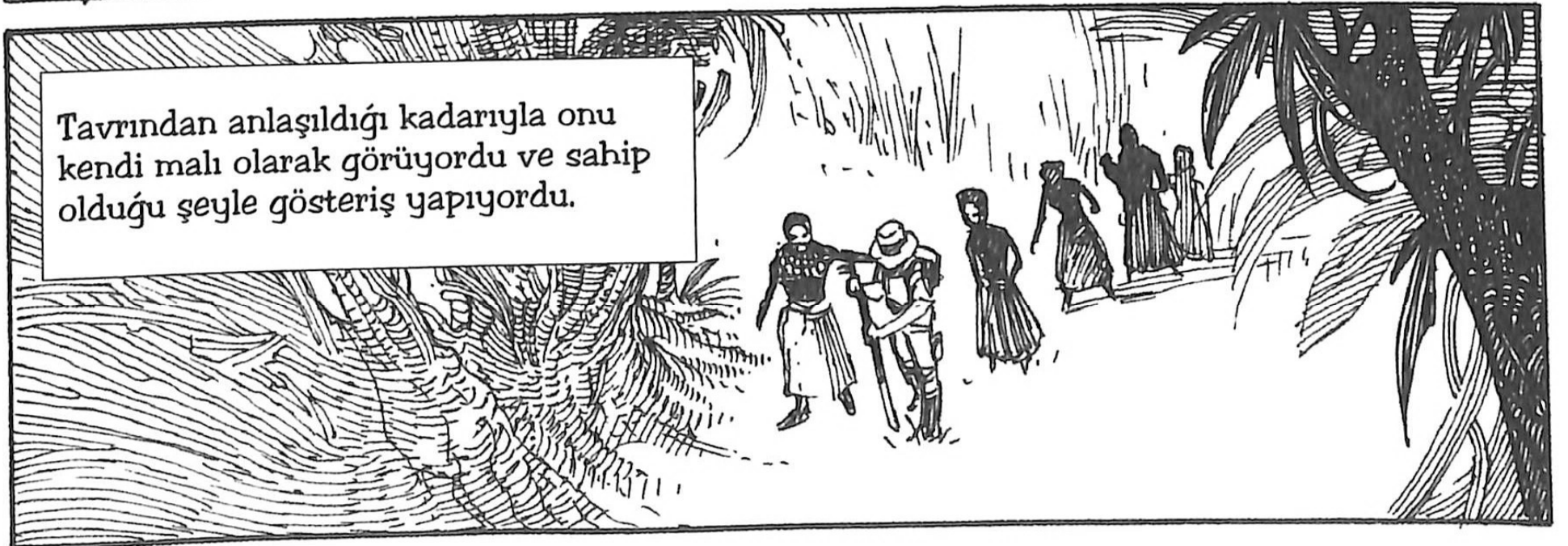

Gerçi takip ormanın hemen kıyısında kesilmişti, ama Bassett açlık ve susuzluktan perişandı. Savanı aşmak için iki gün ve iki gece boyunca sürünerek ilerledi.

Sonunda, savanın yerini yoğun bir ormana bıraktığı yerdeki bir gölgelikte, can vermek üzere yığılıp kaldı.

Yerlilerin köyüne ulaşınca Bassett bir ekmek ağacının gölgesine çöktü. Balatta ise onun sahibiyetini elinde bulundurmasıyla ilgili gayet canlı fikirler üretmeye koyulmuştu.

Durumdan ve çevredeki hareketlilikten anlayabildiği kadarıyla, köyün şifacısı olan Ngurn onun başını, diğerleriyle pişirmek üzere bedenini istiyordu.

Kaza yaşandığında Balatta tartışmayı kaybetmek üzereydi.

Bassett dehşete düşen yerlileri geri gelmeden önce ateşli hummadan kalan gücünü topladı ve silahını geri aldı.

GERİ DURUN! BU ŞEYİN NELER YAPABİLDİĞİNİ GÖRDÜNÜZ! DAHASINI DA GÖSTEREYİM!

İbret için evcil domuzlardan birini vurdu.

Şimdi, tüm bu sıkıntıların üzerinden aylar geçerken Bassett bir deri bir kemik kalacak kadar zayıflamıştı. Bedeninin zorlayarak doğruldu ve kalktı. Öldürücü ateşle gelen nöbetlere daha fazla dayanamamaktan korkuyordu.

Ama o çan sesinin sırrını çözmeden ölürse ruhu huzur bulmayacaktı. Sendeleyerek attığı birkaç adımla şeytanın evine ulaştı. Uzun süreli nöbetlerden sonra gelen toparlanma dönemlerinde kabilenin dilini öğrenmişti ve Ngurn artık hem en sık görüştüğü ahbabıydı, hem de dedikodu yoldaşı.

KIZIL BUGÜN
KONUŞACAK MI?

BUNUN GEREKEN HALE
GELMESİ İÇİN ON GÜN DAHA
GEÇMESİ GEREK. KİMSE
KELLELERİ BÖYLE
HAZIRLAYAMAZ.

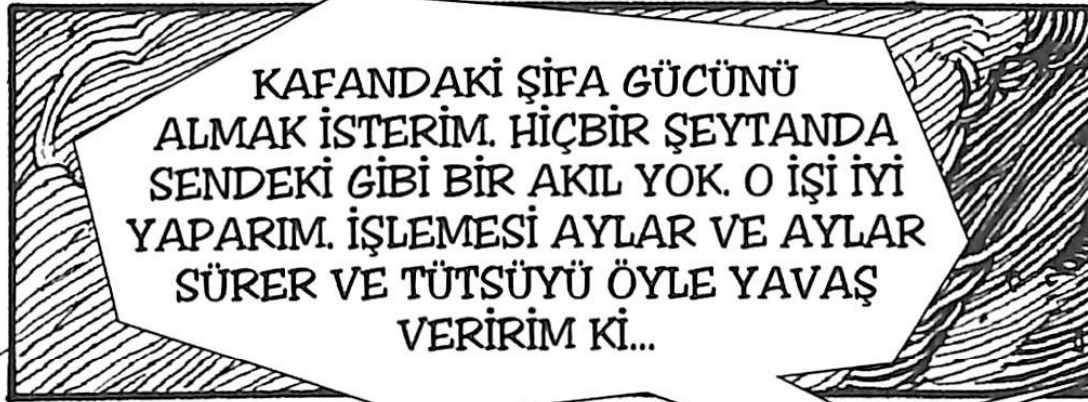
Ngurn ya da kabilenin başka herhangi bir üyesi Kızıl'dan ortalıkta söz edemezdi. Bundan ötürü Bassett, o şeyin renginin kırmızı olduğundan bile emin değildi, ama her ne tür bir nesneyse, gücünün kızılı çağıştırdığı kesindi. O dönemde içinde kısıp kaldığı köy gibi bir düzine yerleşimin tanrısıydı Kızıl ve insanların kurban edilmesiyle akıtılan kana asla doymazdı.

Ngurn'un başlarının üzerindeki isli raflardan birinde kafası duran babası, o şeyi Yıldız Çocuğu olarak anıyormuş. Ve Kızıl'ın Dünya'ya yıldızlı bir geceden doğarak geldiğine inanıyormuş.

KIZIL YARIN KONUŞACAK MI?

KAFANDAKİ ŞİFA GÜCÜNÜ ALMAK İSTERİM. HİÇBİR ŞEYTANDA SENDEKİ GİBİ BİR AKIL YOK. O İŞİ İYİ YAPARIM. İŞLEMESİ AYLAR VE AYLAR SÜRER VE TÜTSÜYÜ ÖYLE YAVAŞ VERİRİM Kİ...

ÖLDÜĞÜM ZAMAN BAŞIMI ŞİFA İÇİN ALABİLİRSİN, AMA BUNU HAK ETMEK İÇİN ÖNCE BENİ KIZIL'I GÖRMESİNE GÖTÜRMEYEN GEREK.

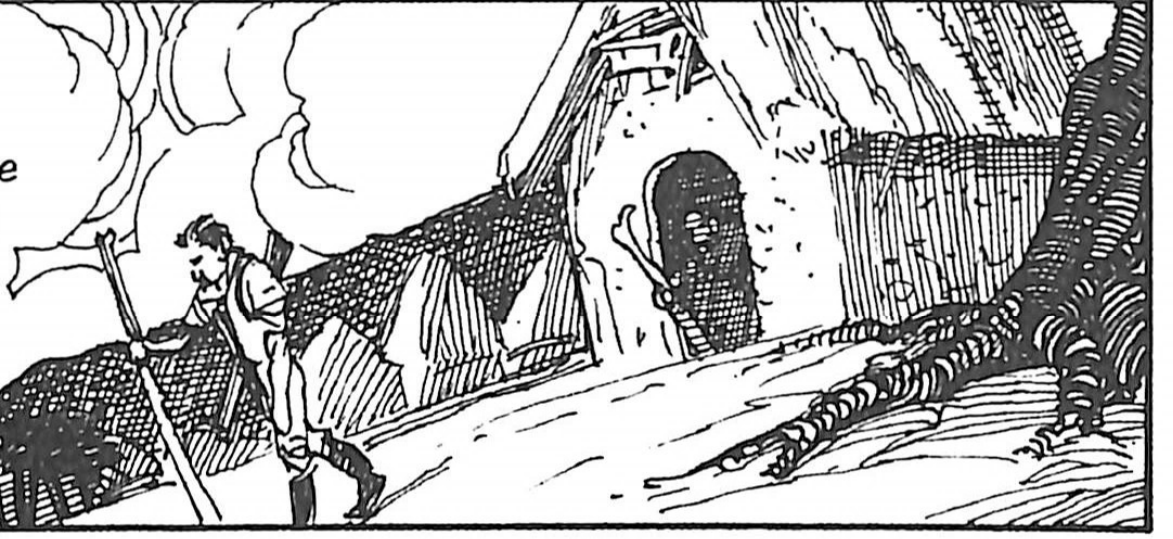
ÖLDÜĞÜN ZAMAN KAFANI NASILSA ALACAĞIM. FAZLA YAŞAMAZSIN. AZ ZAMAN SONRA TÜTSÜLENMEK İÇİN BURADA OLACAKSIN. BİLMEK İSTEDİĞİN SIRLARI SANA O ZAMAN ANLATIRIM.

BENİM SİLAHIMI BİLİYORSUN. SENİ İSTEDİĞİM ZAMAN ÖLDÜRÜRÜM VE O ZAMAN BAŞIMI FALAN ALAMAZSIN.

FARK ETMEZ, ÇIRAKLARIMDAN BİRİ ALIR. VE SONUÇTA YİNE TÜTSÜLENMİŞ OLUR.

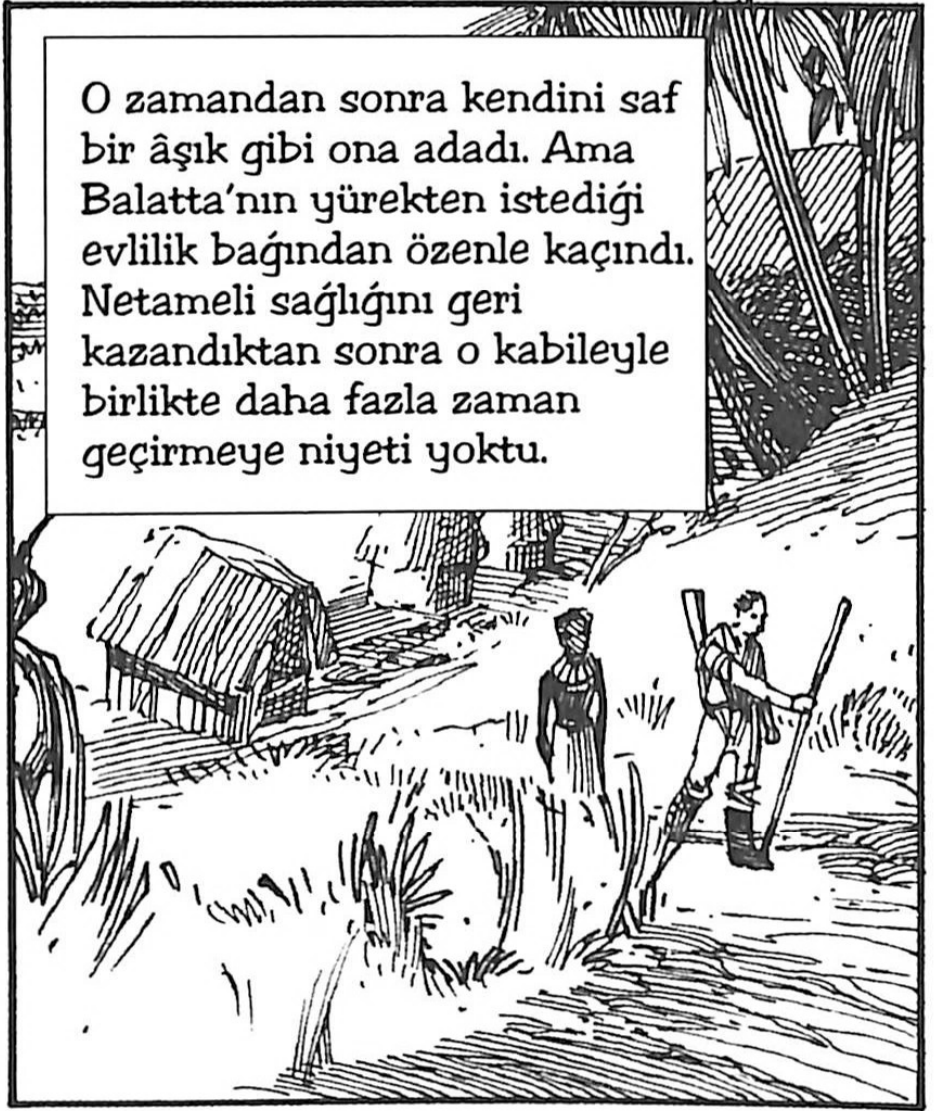
Bassett o tartışmayı kazanamayacağını biliyordu. Yine de uzun zamandır kilometrelerce öteden dinlemekle yetindiği o muhteşem sesin kaynağını bulmakta kararlıydı.

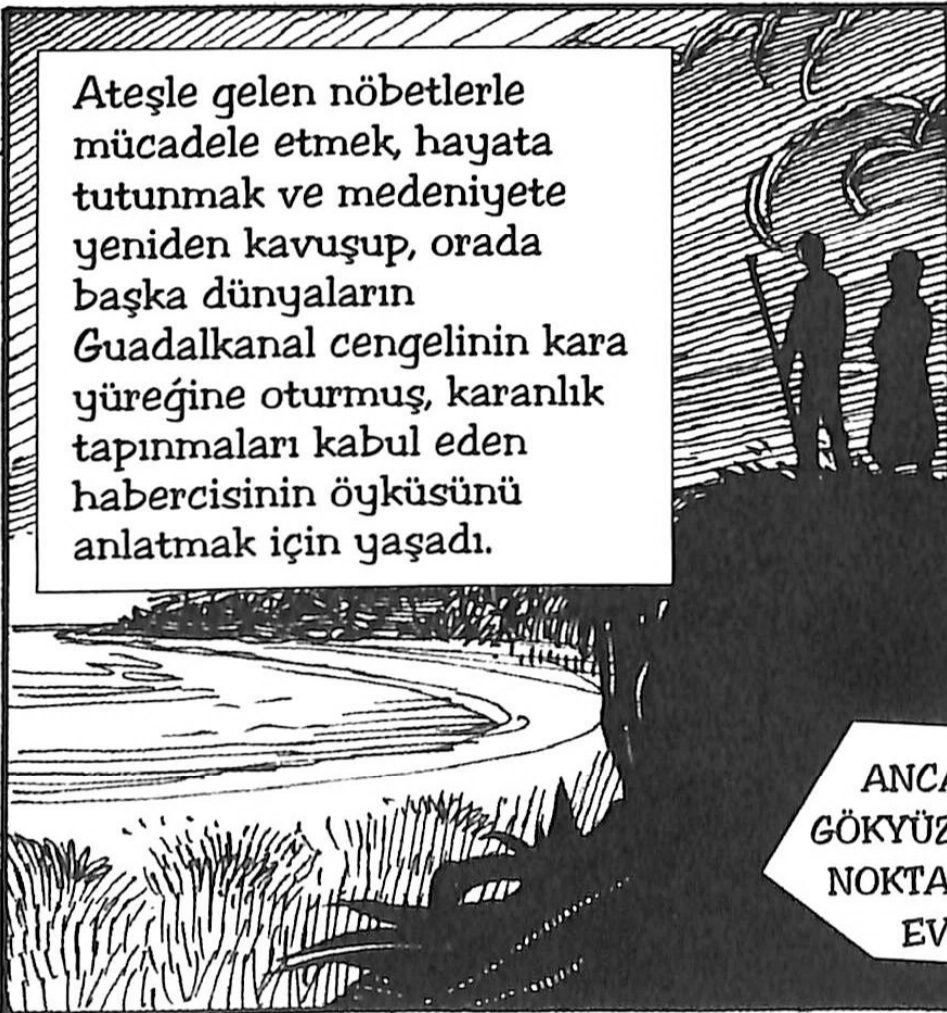
Ngurn'u rüşvetle ayartma girişimi başarısızlıkla sonuçlanmıştı, ama Balatta ona hayranı olarak hizmete devam ediyordu. Ve Bassett yasaklanmış bilgiye ulaşmanın yolunun onun kalbinden geçtiğini farkındaydı.

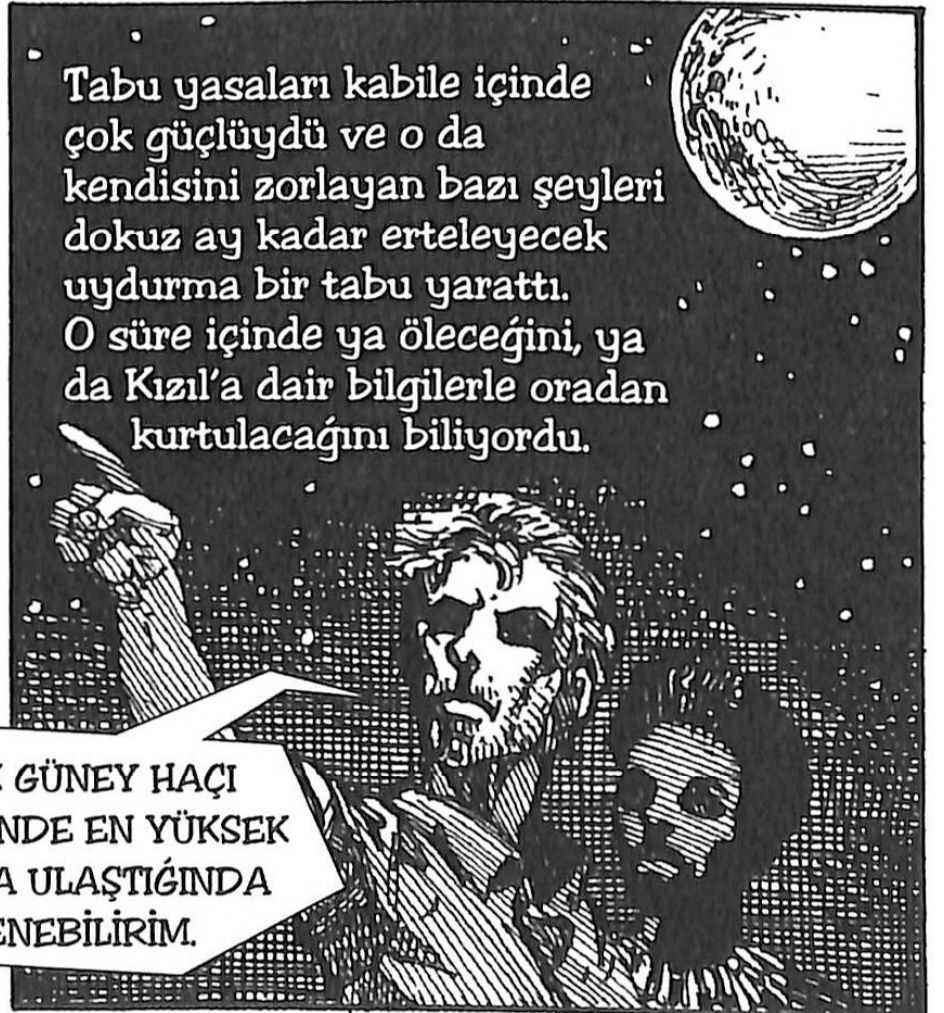
O zamandan sonra kendini saf bir âşık gibi ona adadı. Ama Balatta'nın yürekten istediği evlilik bağından özenle kaçındı. Netameli sağlığını geri kazandıktan sonra o kabileyle birlikte daha fazla zaman geçirmeye niyeti yoktu.

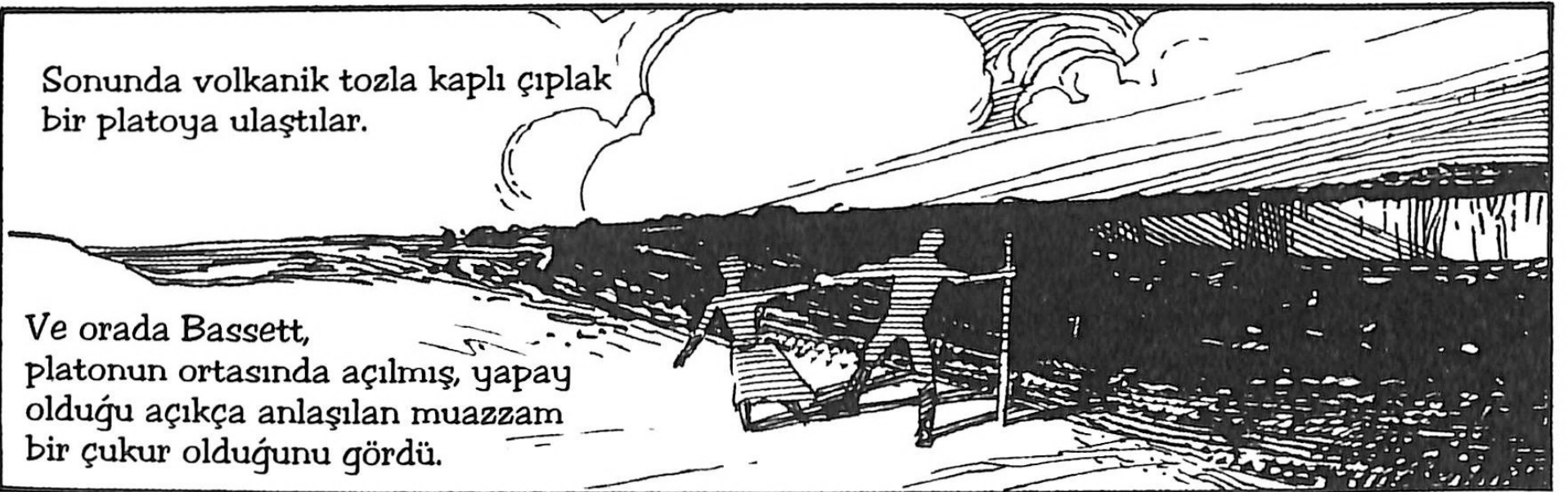
Ateşle gelen nöbetlerle mücadele etmek, hayata tutunmak ve medeniyete yeniden kavuşup, orada başka dünyaların Guadalkanal cengelinin kara yüreğine oturmuş, karanlık tapınmaları kabul eden habercisinin öyküsünü anlatmak için yaşadı.

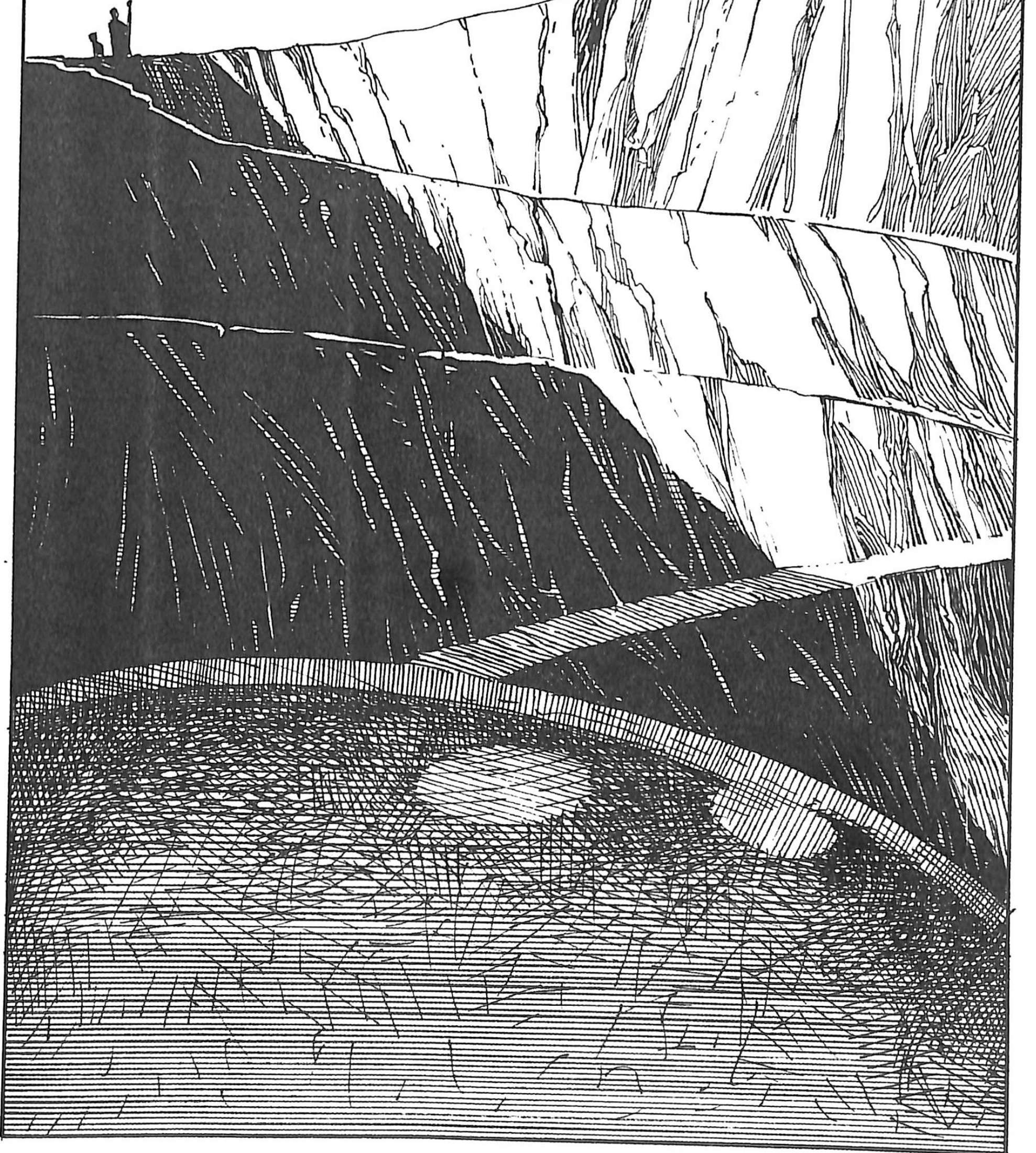
Tabu yasaları kabile içinde çok güçlüydü ve o da kendisini zorlayan bazı şeyleri dokuz ay kadar erteleyecek uydurma bir tabu yarattı. O süre içinde ya öleceğini, ya da Kızıl'a dair bilgilerle oradan kurtulacağını biliyordu.

ANCAK GÜNEY HAÇI
GÖKYÜZÜNDE EN YÜKSEK
NOKTAYA ULAŞTIĞINDA
EVLENEBİLİRİM.

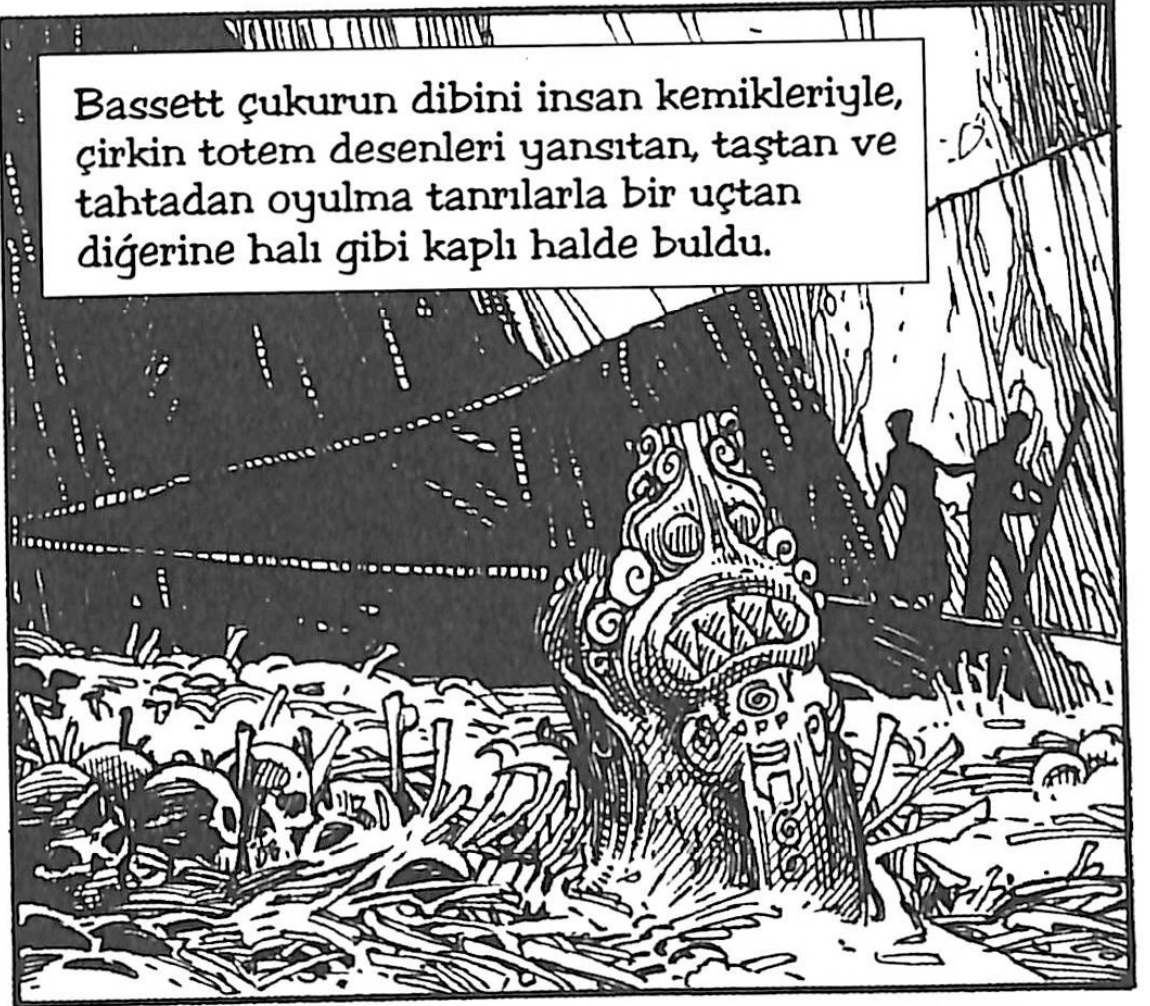
Ama aşağıda gördüğü şey elmas değildi. Yaklaşık yetmiş metre çapında kusursuz bir kreydi oradaki. Parlıyordu ve güneş altındaki yanardöner ışıltıları o kıızılığın ötesinden, derinlerde bir yerden ışınlar yaydığı hissi veriyordu. Ve çok eski bir oluşumdu. Bassett yerli kabilelerin nesiller boyu çalışmasının bile öyle muazzam bir kazı yapmaya yetmeyeceğini hemen anlamıştı.

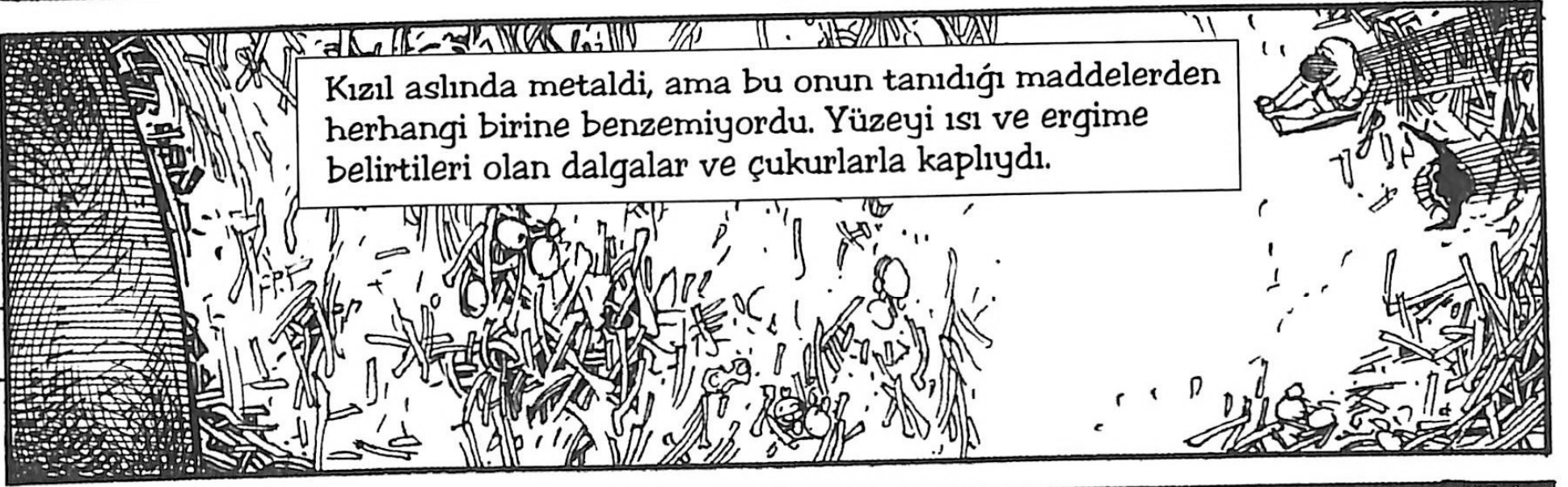
Balatta onun aşağıya inmesini engellemeye çalıştı, ama boşunaydı. Yine de, yürümeye devam edince korkuyla ağlayarak onu izledi.

Bassett çukurun dibini insan kemikleriyle, çirkin totem desenleri yansıtan, taştan ve tahtadan oyulma tanrılarla bir uçtan diğerine halı gibi kaplı halde buldu.

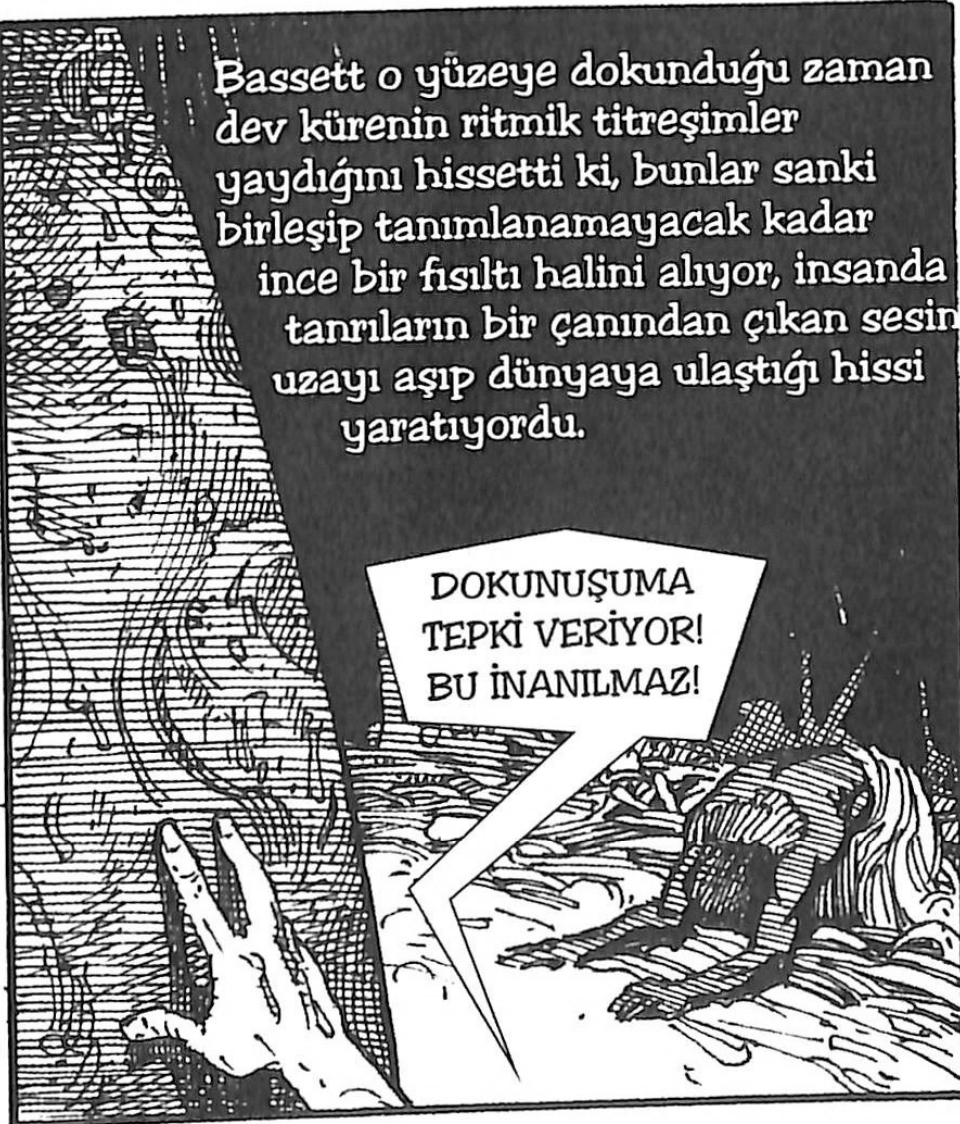

Kızıl aslında metaldi, ama bu onun tanıdığı maddelerden herhangi birine benzemiyordu. Yüzeyi ısı ve ergime belirtileri olan dalgalar ve çukurlarla kaplıydı.

Bassett o yüzeye dokunduğu zaman dev kürenin ritmik titreşimler yaydığını hissetti ki, bunlar sanki birleşip tanımlanamayacak kadar ince bir fısıltı halini alıyor, insanda tanrıların bir çanından çıkan sesin uzayı aşip dünyaya ulaştığı hissi yaratıyordu.

DOKUNUŞUMA
TEPKİ VERİYOR!
BU İNANILMAZI!

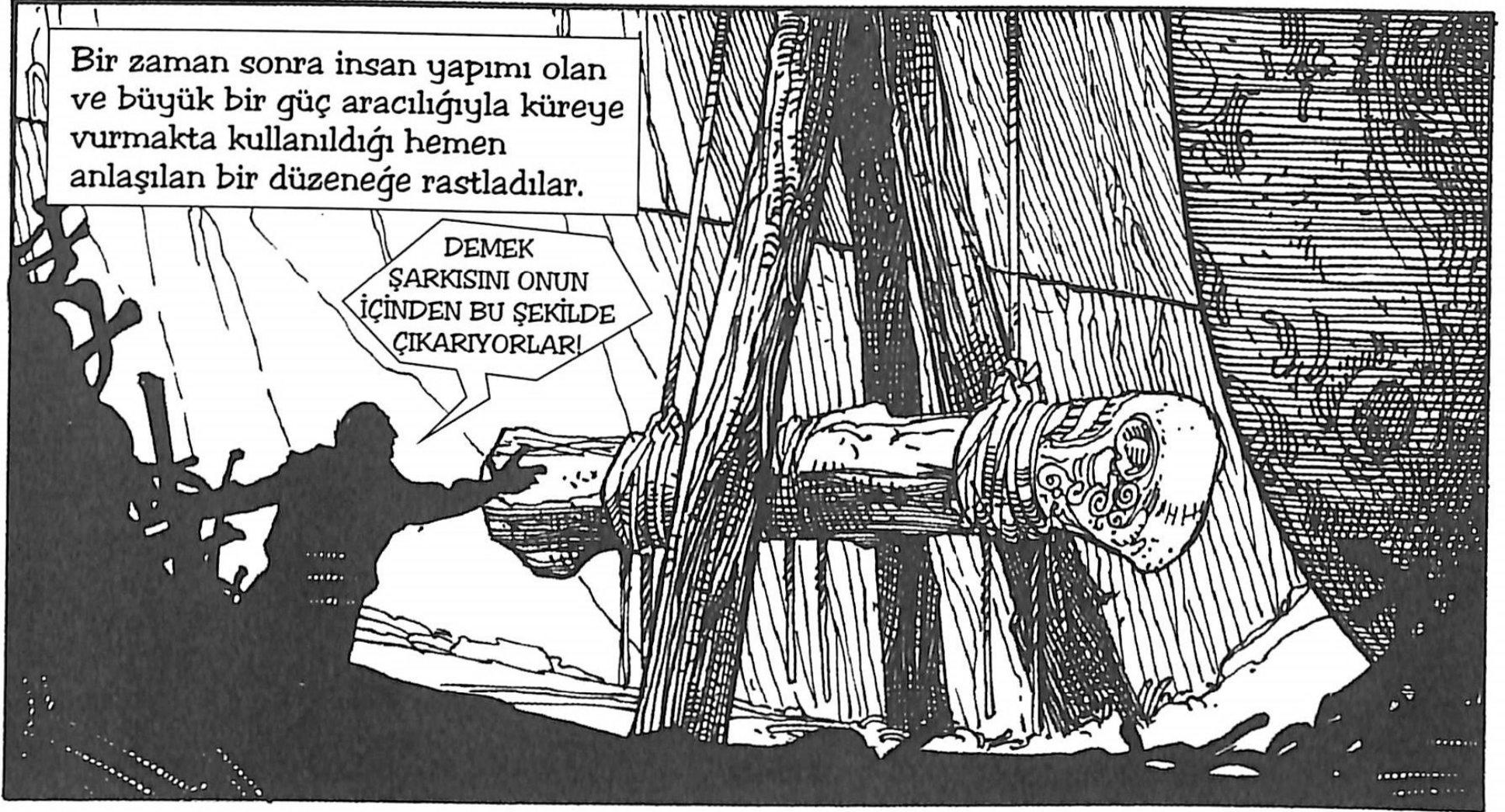

O şeye verilen 'Yıldızlardan Doğan' adı gayet doğrudu. Ancak yıldızlardan gelmiş olabilirdi ve tersi mümkün olamazdı. Ulaşılan öylesi bir mükemmeliyet ancak ileri bir ustalığın ve aklın ürünü olabilirdi.

Bassett uzanıp Balatta'yı ayağa kaldırdı ve birlikte kemiklerin, kurban edildikten sonra güneş tarafından kavrulmuş insan kalıntılarının oluştuğu o eski sunak zemininde ilerleyerek kürenin gömüldüğü çemberi izlediler.

Bir zaman sonra insan yapımı olan ve büyük bir güç aracılığıyla küreye vurmakta kullanıldığı hemen anlaşılan bir düzeneğe rastladılar.

DEMEK
ŞARKISINI ONUN
İÇİNDEN BU ŞEKİLDE
ÇIKARIYORLAR!

Ngurn'un on iki kabilenin dini lideri olarak resmi görevini yerine getirdiği ve 'Güneş Şarkıcısı'na konuşması için yakardığı yer orasıydı.

GİTMELİYİZ,
BASSETT! GECE
ÇÖKÜYOR!

Bassett sonunda onun yakarmalarına uydu ve köye, bitkinlikle yığılıp kalacağı yere doğru yapacakları zahmetli yürüyüşe başladılar.

Sonrasında haftalar ağır ağır geçti ve Bassett kimi zaman günler ve geceler boyunca komada kalmasına neden olan, gittikçe sıklaşan nöbetlerle mücadele etti. Ama ne olursa olsun, düştüğü zayıflıktan kurtulmaya ve uygarlığa geri dönmekte kararlıydı. Sonra başka bir dünyaya özel bir görevle açılacak sefere önderlik edecekti.

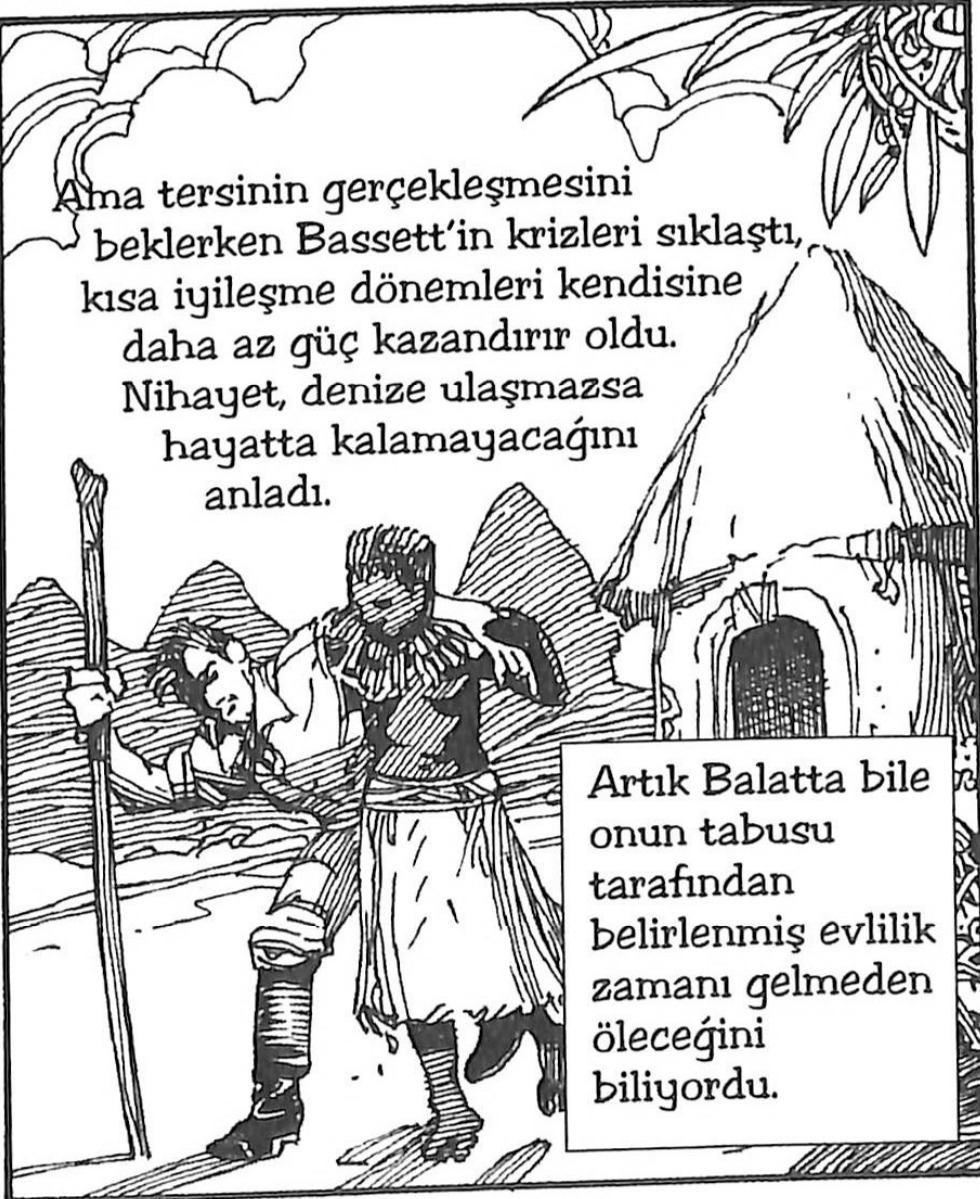

'İyileşme döneminin büyük bölümünü hamağında sırtüstü uzanmış, yıldızların batıya doğru alçalmasını izler ve akıl almaz derecede uzak güneşlerin görülmedik dünyalarının sakinleri' üzerine akıl yürütür halde geçirdi.

Kimdi onlar, gökyüzünü oralardan gelen ve Cennet'in imzasını taşıyan mesajların geçeceği köprülerle kim donatmıştı? Ve o varlıkların bilgeliği Kızıl'ın devasa metal yüreğine ilk Dünya varlığının okumasını beklemek üzere kapatılmış olabilir miydi?

Ama tersinin gerçekleşmesini beklerken Bassett'in krizleri sıklaştı, kısa iyileşme dönemleri kendisine daha az güç kazandırır oldu. Nihayet, denize ulaşmazsa hayatta kalamayacağını anladı.

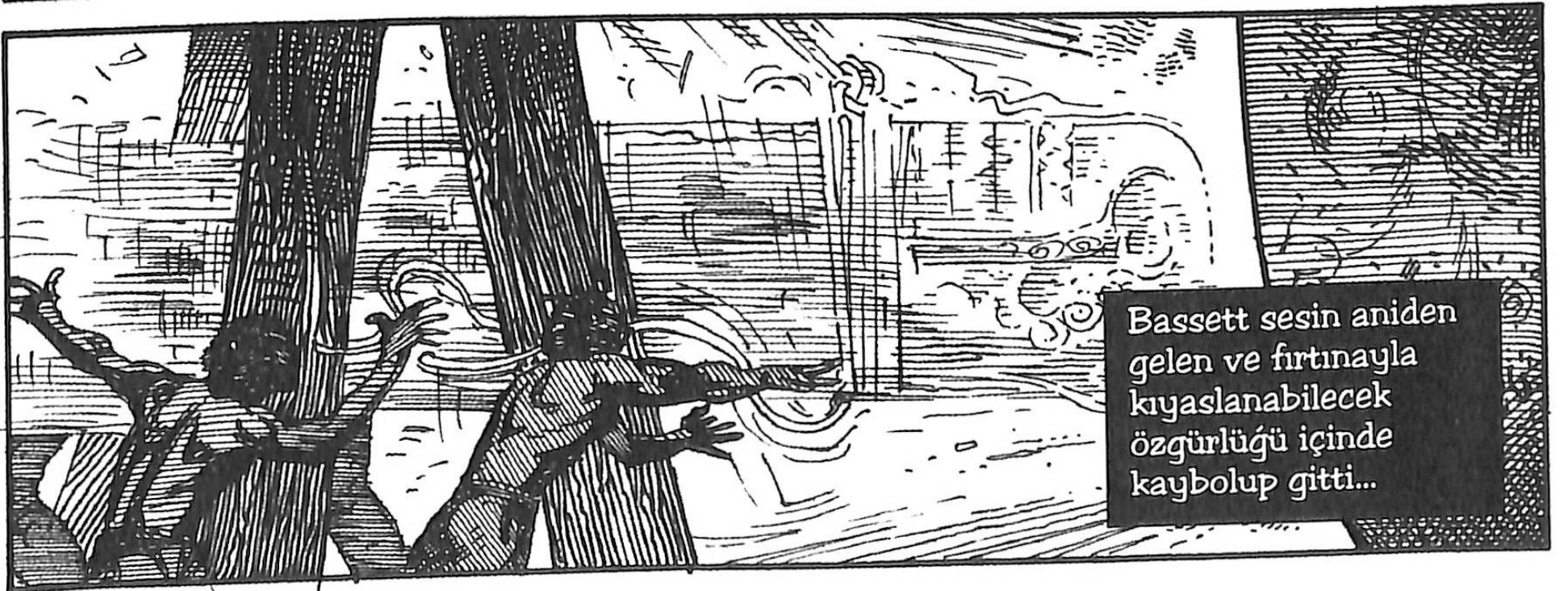
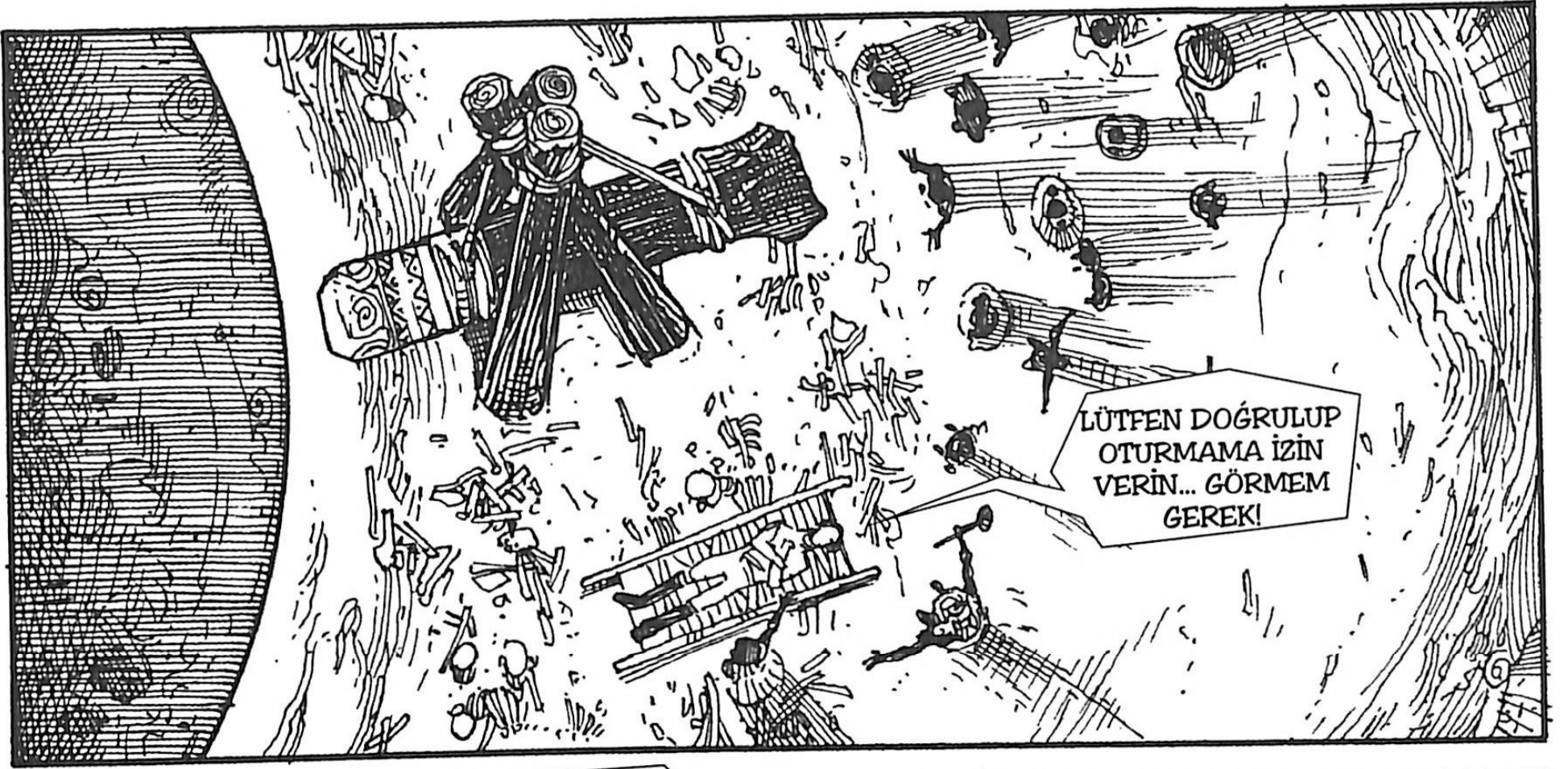

Artık Balatta bile onun tabusu tarafından belirlenmiş evlilik zamanı gelmeden öleceğini biliyordu.

Tüm sisin dağıldığı bir gün geldi ki, Bassett zihninin ansızın tınlayan bir çanın sesi kadar açıldığını kavradı. Ne var ki, elini ya da ayağını kıpırdatacak halde değildi. Sonunun yaklaştığını anlayarak bir çözüm bulmak için kıvrandı ve Ngurn'a haber saldı.

DOWNGG!

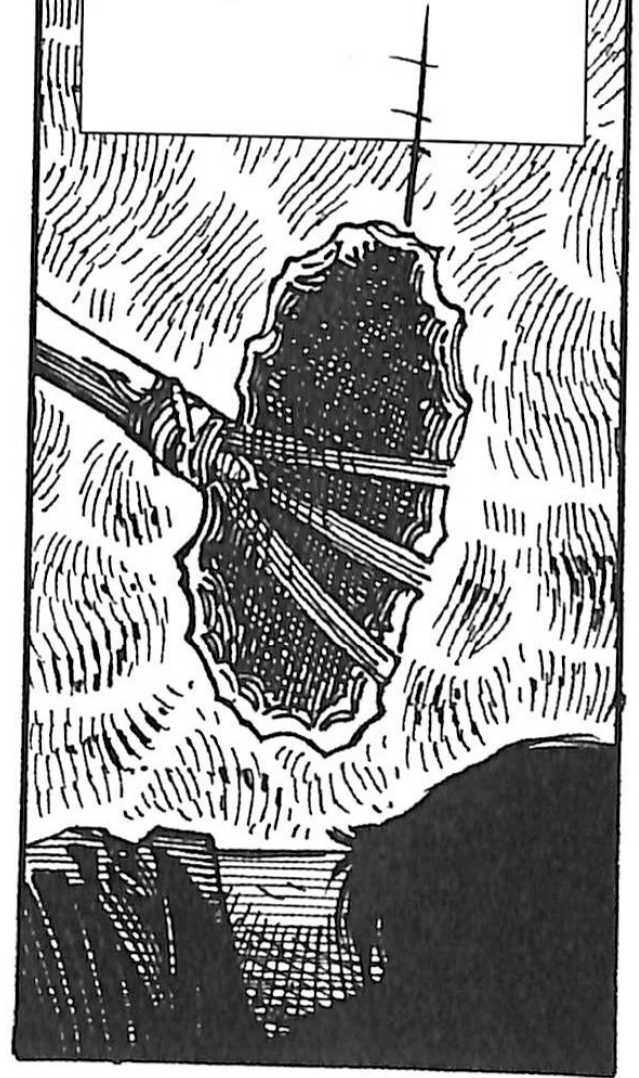
Başka güneşlerin gezegenlerinde yaşayan üst-insanlarının zekâsıyla donanmıştı o ses, Tanrı'nın çağrısını yansıtıyordu; duyulmayı dayatıyordu.

Boynunu önceden kararlaştırıldığı gibi öne eğen Bassett, kenarlar ustura keskinliğindeki baltanın havaya kalktığının görmüyor, ama öyle olduğunu biliyordu.

Ve o an, sonunun geldiği o saniye, Bassett'in üstüne Bilinmeyen'in gölgesi, hayal edilebilecek olanın çok ötesindeki o gölge düştü.

Ve Bassett boynuna inen baltanın anlık ısırsıyla birlikte, var olmakla yokluk arasındaki o geçişte, ekmekâğacının dibindeki Şeytanevi'nde yanan ateş üzerinde yavaşça dönen, durmadan dönen bir kafanın görüntüsünü seçer gibi oldu.

Sonra...
Gitti...

JACK
LONDON

NEDAMETBİLMEZ

ÇİZİM
HUNT
EMERSON

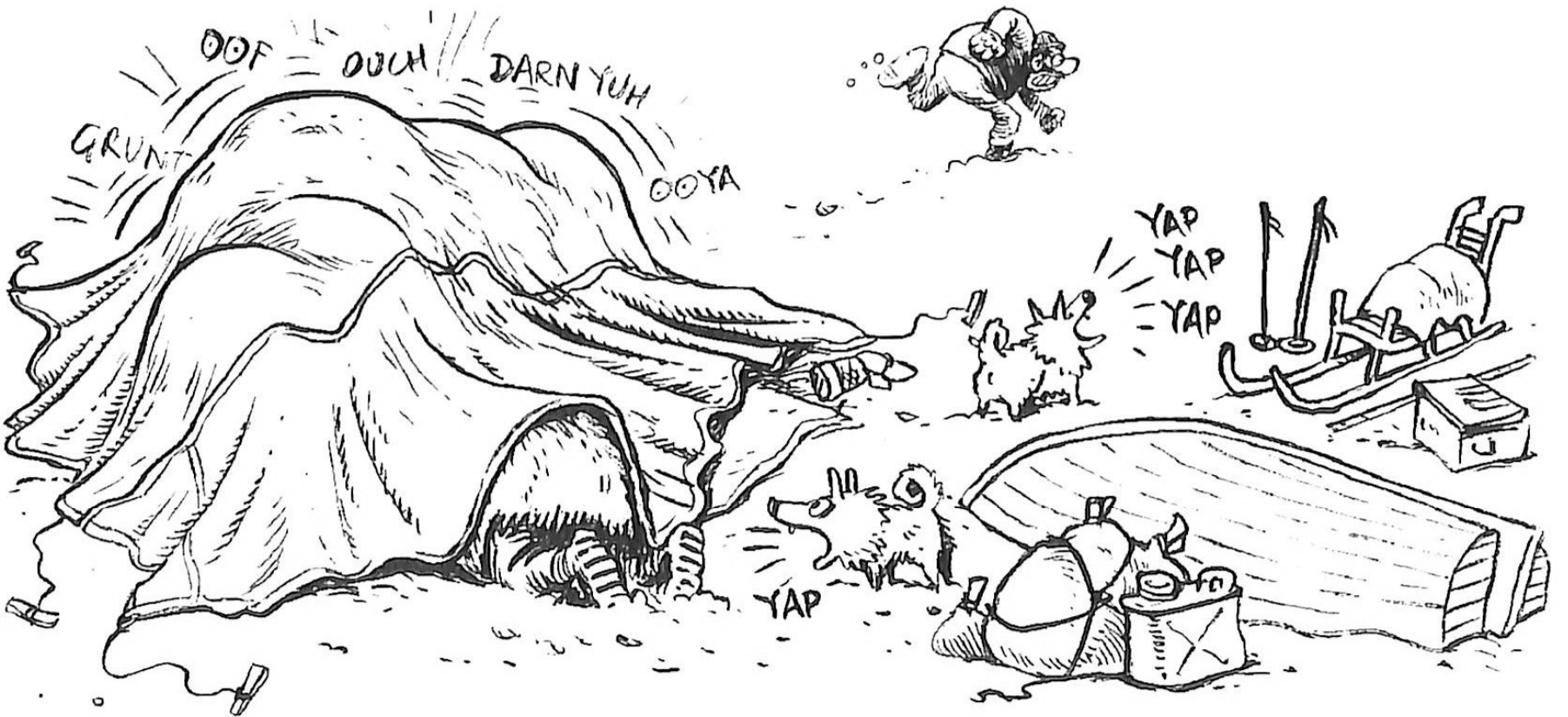
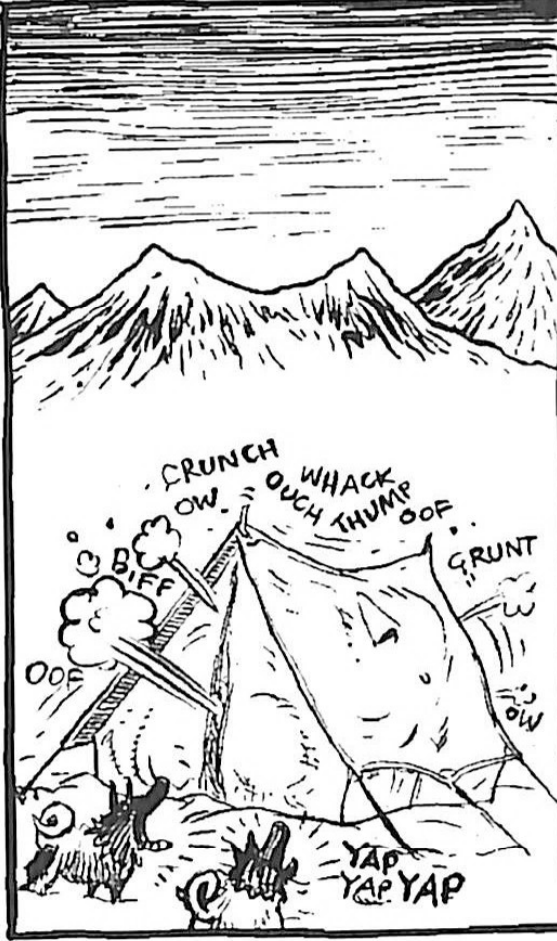
JAN

KATİLİN TEKİSİN, ARKADAŞ
VE ŞEREFSİZSİN!

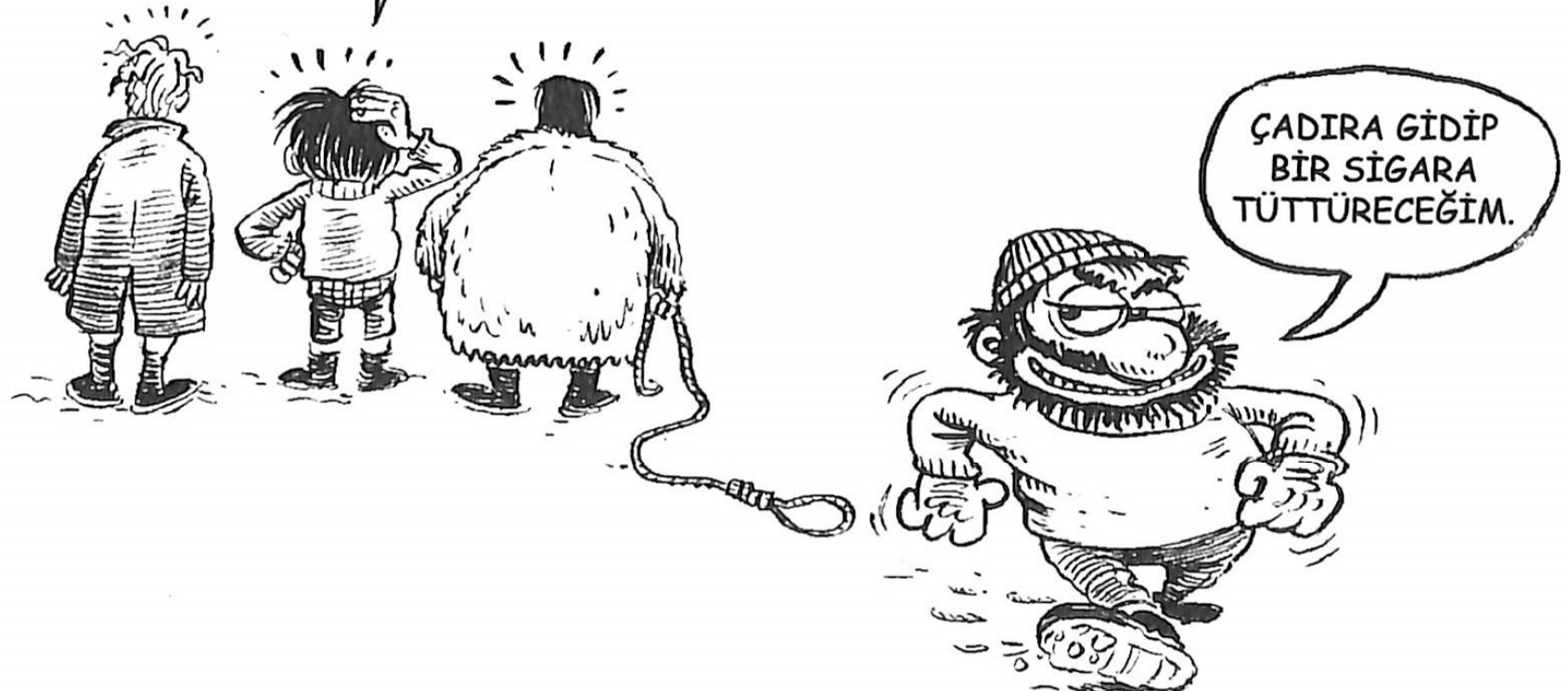
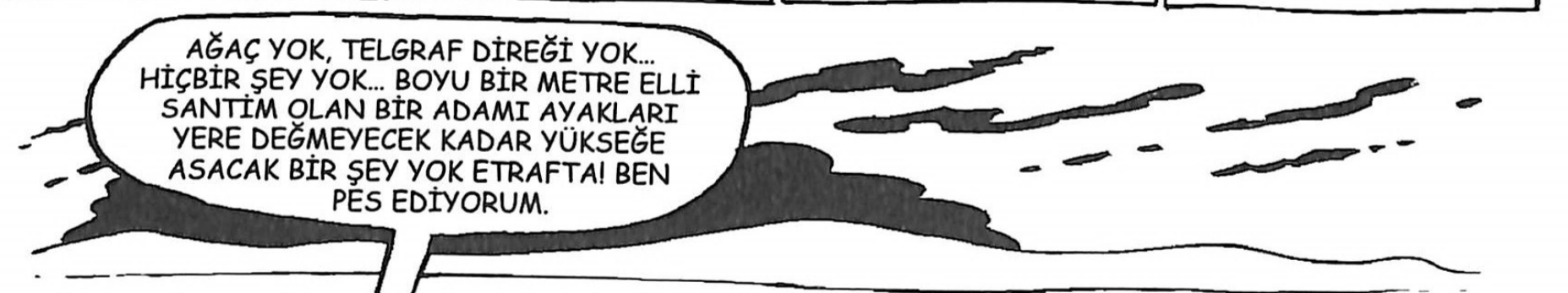
VE YOLDAŞ DA DEĞİLSİN! ÖYLE OLSAN,
BÖYLE KÖPÜRÜP HIRLAMAYI BIRAKIRDIN!
HADİ, JAN... KES ŞUNU Kİ, SENİ DÜZGÜN VE
PRATİK BİR ŞEKİLDE ASALIM VE
İŞİMİZ BİTSİN!

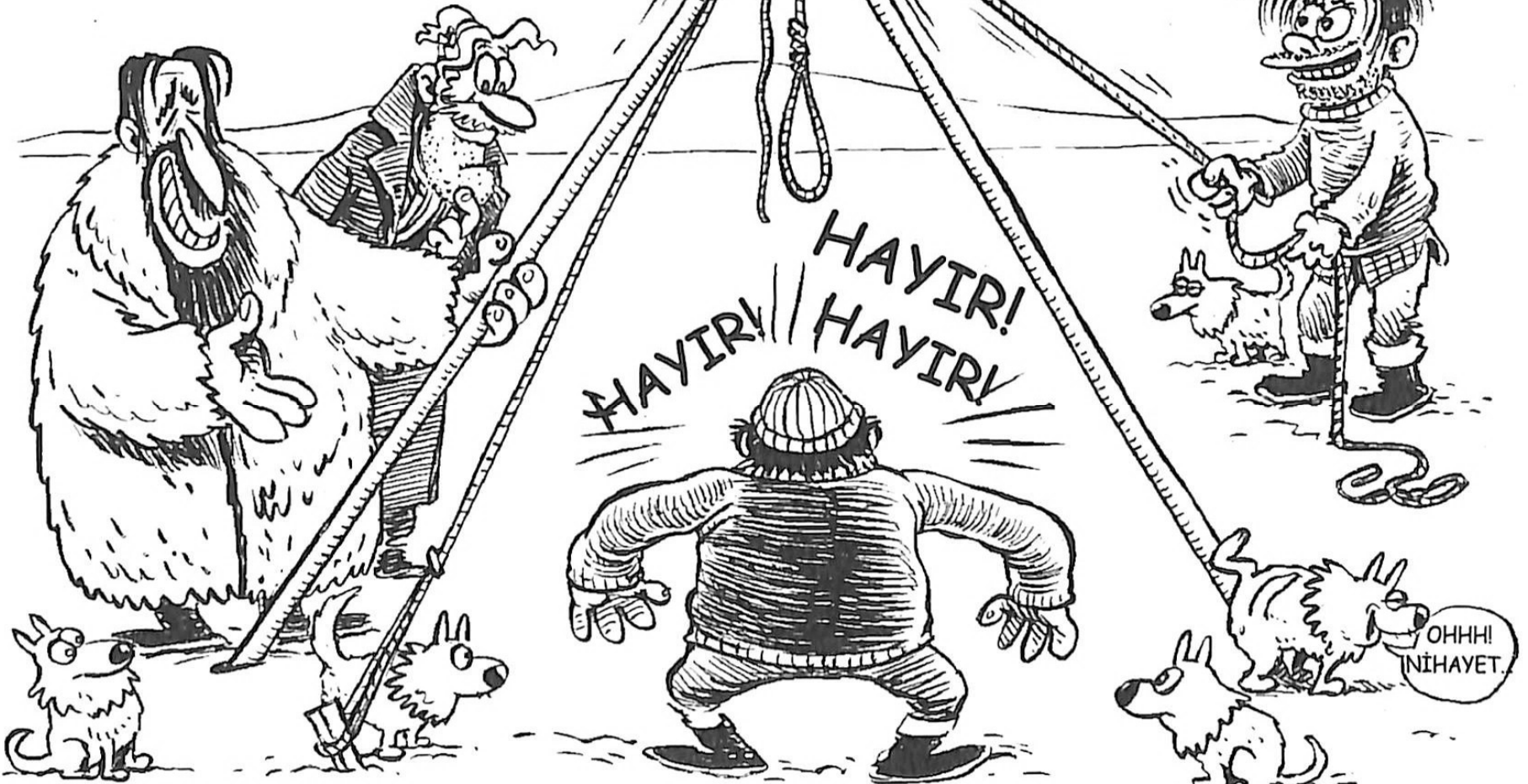
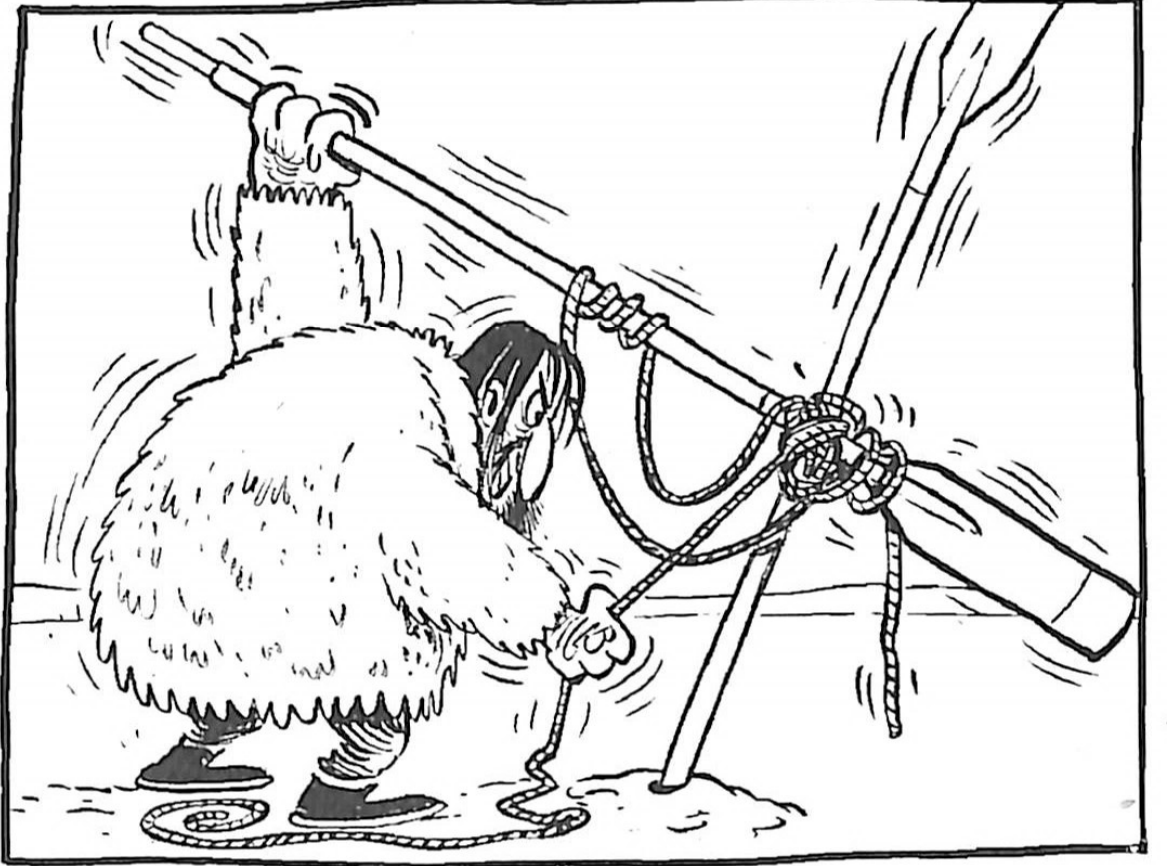

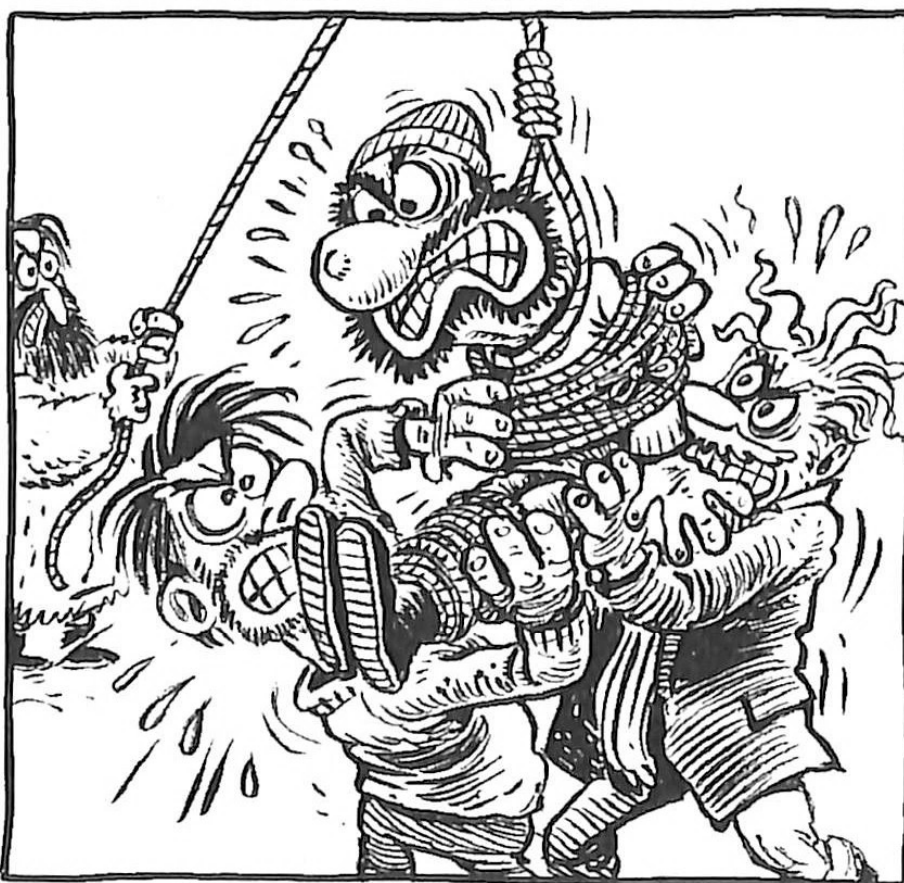
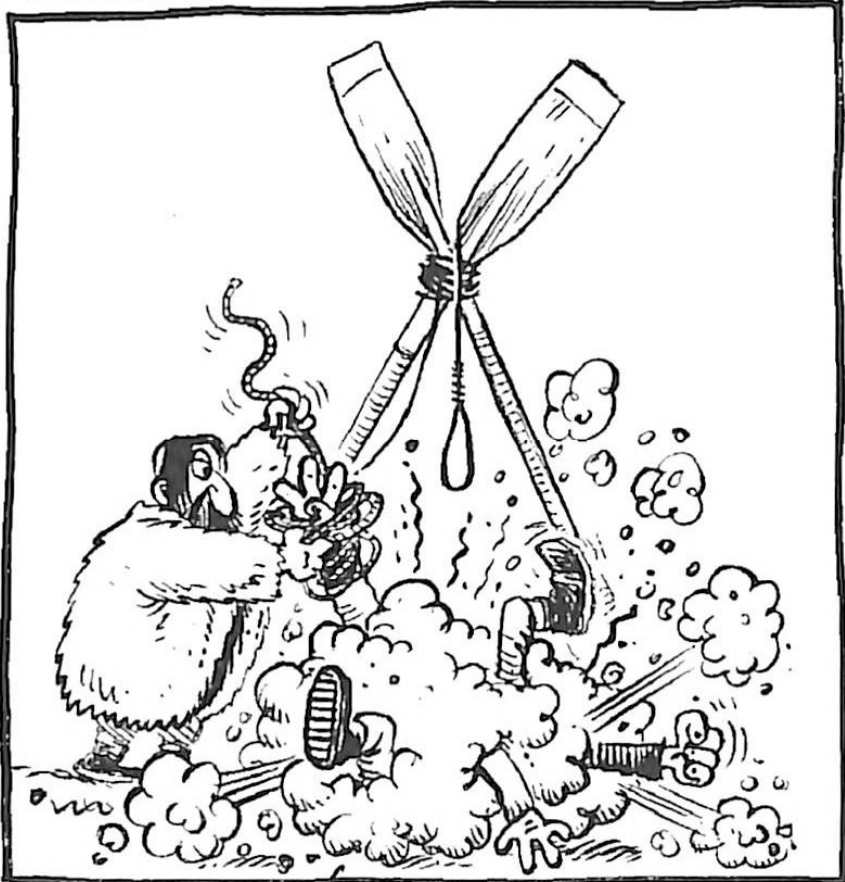
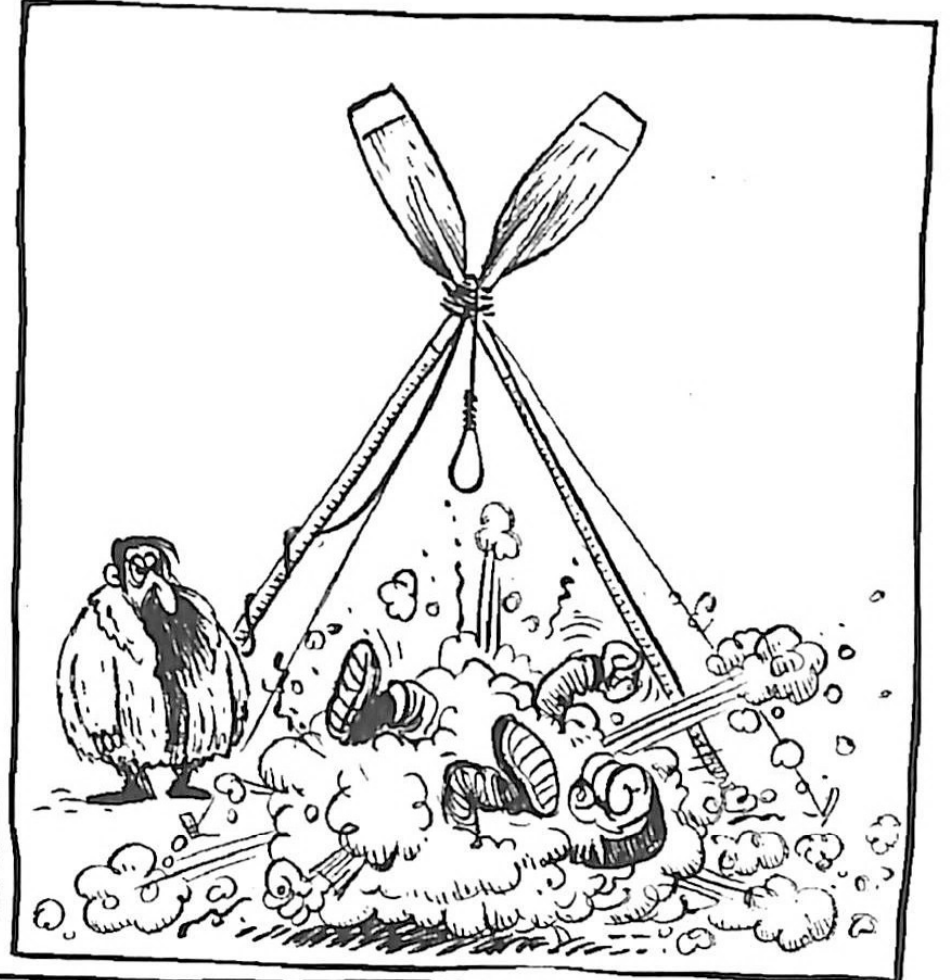

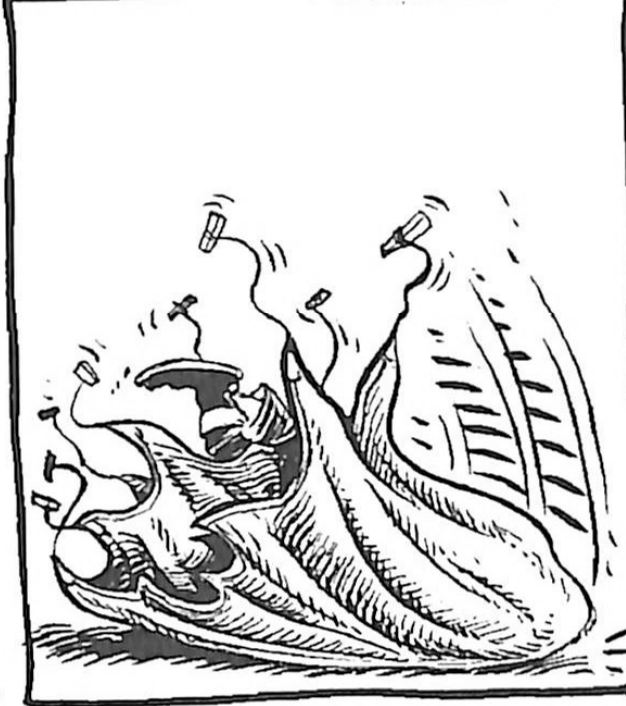
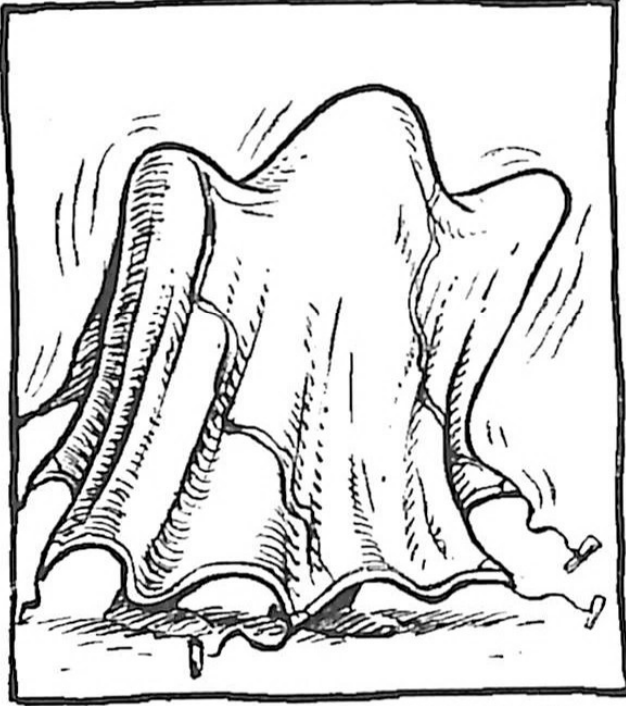

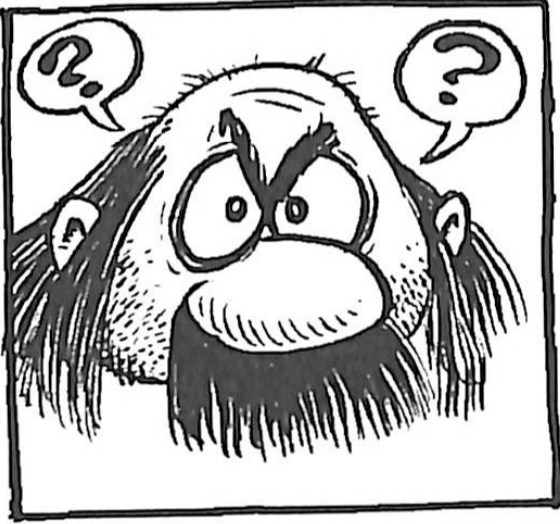

NE HALT
OLUYOR BU...

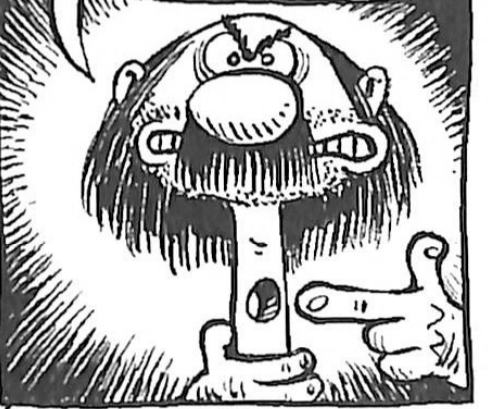
DURUN BE!
BEN ÖLMEDİM!

İZİN VERİNİZ, SİZİ
KURTULUŞUNUZDAN
ÖTÜRÜ TEBRİK EDEYİM,
BAY GORDON...

TEBRİKLERİN CEHENNEME
KADAR YOLU VAR! ÖLMÜŞ VE
ÇÜRÜMEYE BAŞLAMIŞ
OLABİLİRDİM VE BEN SANA
TEŞEKKÜR ETMİYORUM. SENİ...

SIYIRIP GEÇTİ! KURŞUN
KAFATASIMIN ALTINI
VE BOYNUMUN ÜSTÜNÜ
BİRAZ YARALADI
ELBETTE. SERSEMLETTİ
BENİ, AMA FAZLA BİR
ZARAR VERMEDİ.

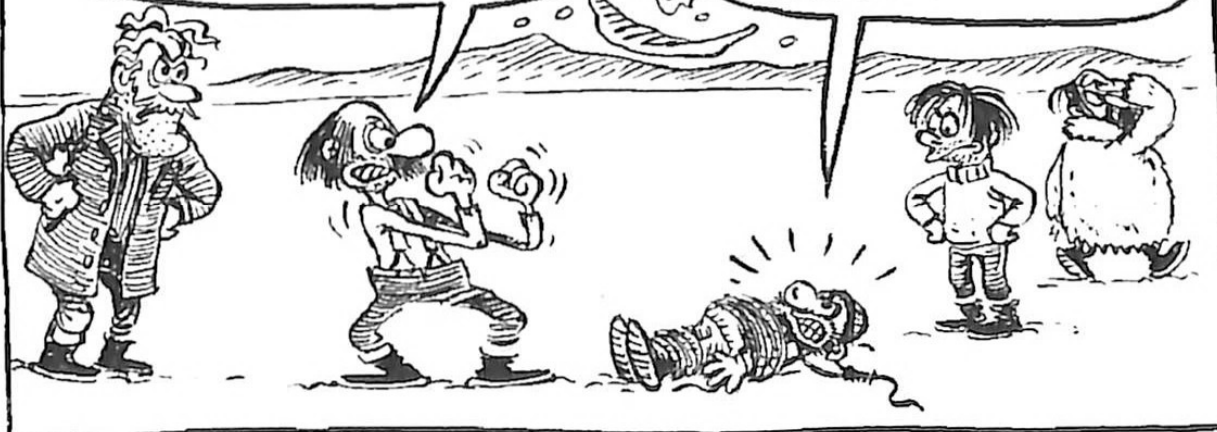
!@!*& *!@&☆
m!! *%&☆?

KALK AYAĞA, JANI! YA BENDEN
ÖZÜR DİLERSİN YA DA SENİ
BAYILTANA KADAR TEKMELERİM!
DİĞERLERİ BU İŞE
KARIŞMASIN.

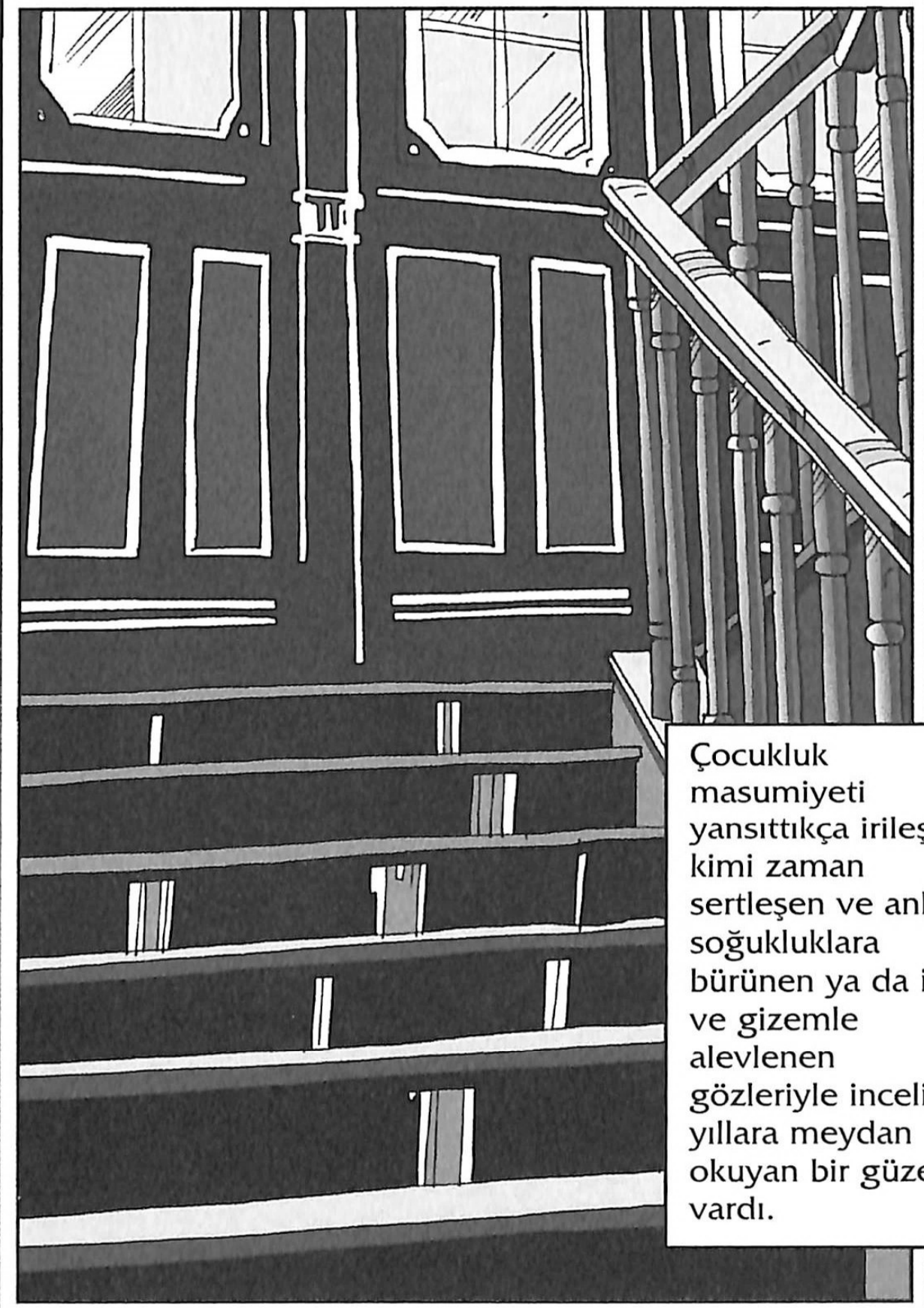
ZOR YAPARSIN!
ÇÖZÜN BENİ VE İZLEYİN!
VE SENİN CANINA
OKUDUKTAN SONRA, KALAN
ŞU ŞEHRİYE KAFALARI
YALAYIP YUTACAĞIM...

...BİRER BİRER DEĞİL,
TOPUNU BİRLİKTE!

BİR

Adamı Öldürmek

Çocukluk
masumiyeti
yansıttıkça irileşen,
kimi zaman
sertleşen ve anlık
soğukluklara
bürünen ya da istek
ve gizemle
alevlenen
gözleriyle incelikli,
yıllara meydan
okuyan bir güzelliği
vardı.

JACK LONDON
uyarlama **ROD LOTT**
çizim **KOSTAS ARONIS**

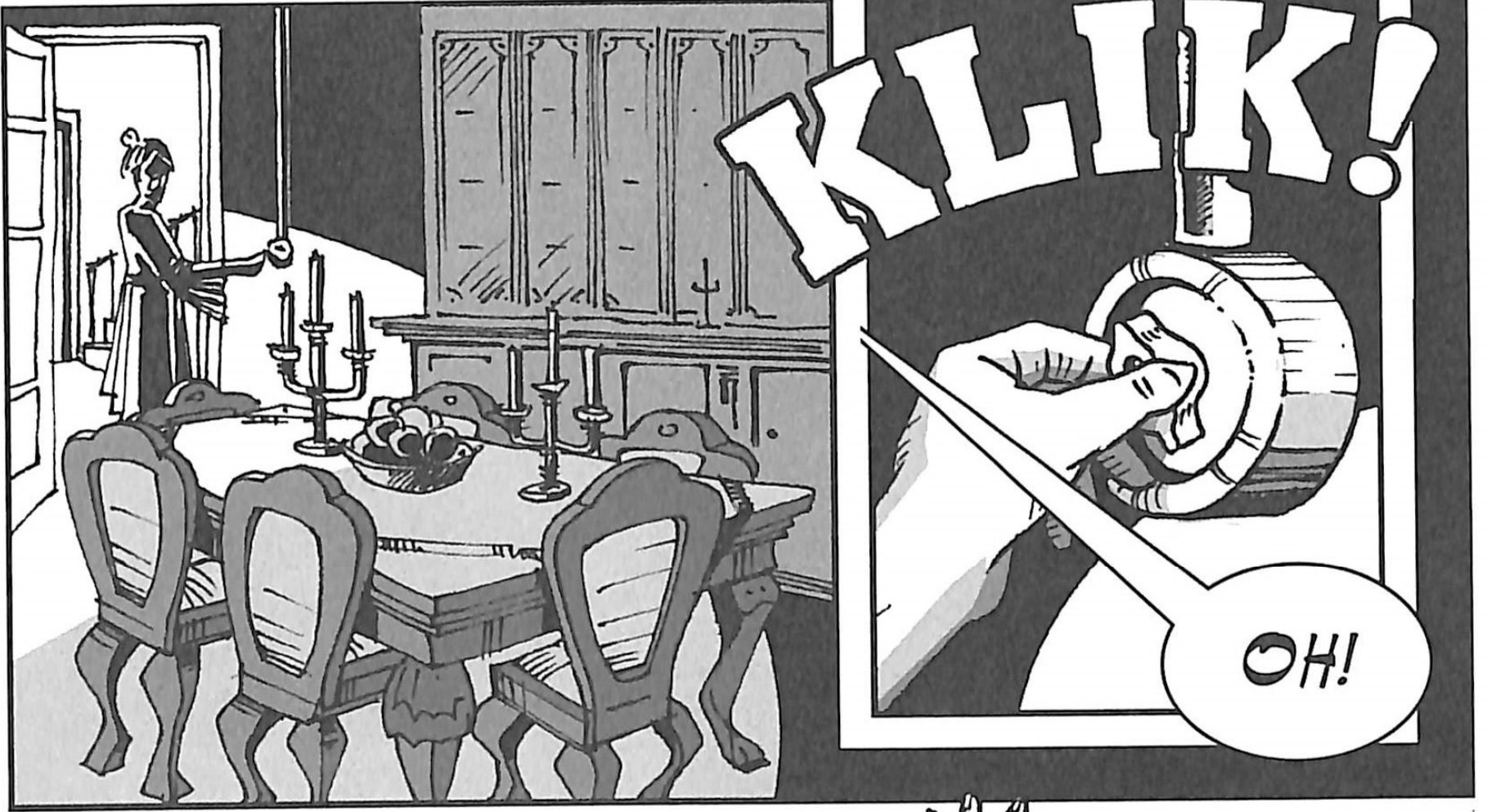
Geniş mekânlar
ve koridorlarda
bir kenarda
unuttuğu şiir
kitabını arayarak,
alışkın adımlarla
dolaniyordu.

Koridorun sonundan
herhangi bir ses gelmedi,
ama o sanki bir hareket
sezmişti.

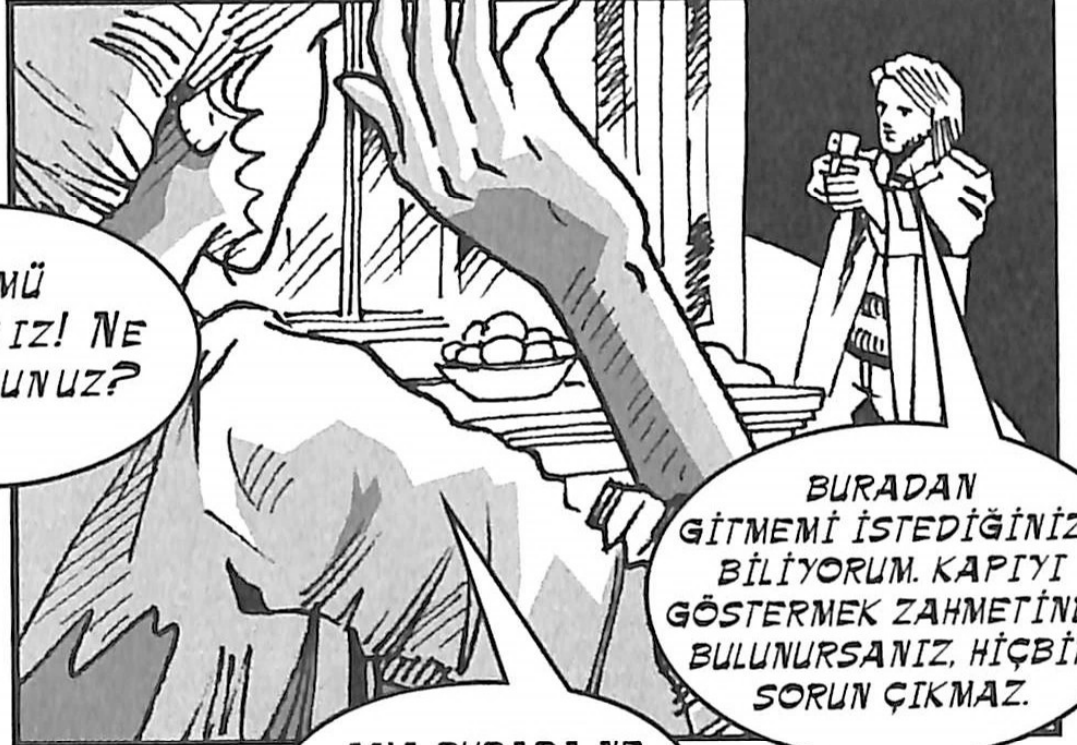
KİM DOLAŞIYOR
OLABİLİR Kİ
BURADA?

UŞAK OLAMAZ;
O ERKEN ÇEKİLİR
ODASINA.
HİZMETÇİ DE DEĞİL; BU
AKŞAM İZİNLİ.

Dikkatle yemek odasına geçti...

ÖDÜMÜ
KOPARDINIZ! NE
İSTİYORSUNUZ?

AMA BURADA NE
İŞİNİZ VAR?

Kadın gururunu okşayan bu yanılgyı düzeltecek bir şey söylememeye karar verdi.

BİR ADAM ÖLDÜRMEK

BURADAN NASIL
ÇIKACAĞIMI BANA
GÖSTERİRSENİZ
MİNNETTAR KALIRIM

NEDEN YAPAYIM
Kİ BUNU? SEN
BİR HIRSISSIN!

BURAYA İHTİYAR
SETLİFFE'DEN BİR ŞEYLER
KALDIRMAYA GELDİM.
KADINLARI SOYMAYA DEĞİL.
ŞİMDİ, ÖNÜMDEN
ÇEKİLİRSENİZ, SANIRIM
YOLUMU KENDİM DE
BULABİLİRİM.

PEK KORKULACAK
BİRİ DEĞİL.
KONUŞMASINDAN
KENTTEN OLMADIĞI
BELLİ.

YA
BAĞIRIRSAM?
BENİ VURABİLİR
MİSİN? BİR
KADINA ATEŞ
EDEBİLİR MİSİN?

HAPSE GİRMİYİ
GÖZE ALAMAM. BİR
DOSTUM BATI'DA BENİ
BEKLİYOR VE ONA
YARDIM ETMEM
GEREK.

DAHA ÖNCE
BİR HIRSIZLA
KARŞILAŞMA-
MIŞTIM.

BEN HIRSIZ DEĞİLİM.
BÖYLE BİR ŞEYE İLK KEZ
KALKIŞIYORUM. BEN
SADECE BANA AİT OLANI
ALMAK İSTİYORUM.

ANLAMIYORUM.
BURAYA SOYGUNA
VE SENİN
OLMAYAN ŞEYLERİ
ÇALMAYA GELDİN,
DEĞİL Mİ?

YANIT HEM
EVET, HEM HAYIR...
BURADA BANA
AİT ŞEYLER
VAR...

YÜREKLİSİN. SİLAHLI BİR ADAMIN KARŞISINDA BU ŞEKİLDE DAVRANACAK FAZLA KADIN YOKTUR.

O PİS SİLAHI KALDIR VE BİLER VİSKİ İÇELİM.

OLUR, HAN'FENDİ.

BEN DE İÇEĞİM, AMA SHERRY'Yİ TERCİH EDERİM.

ELBETTE. VİSKİ ERKEK İÇKİSİDİR. SHERRY HANIMLARA DAHA UYGUN.

HİRSİZ OLAMAYACAK KADAR DÜZGÜN GÖRÜNÜŞLÜ BİRİSİN. KENDİNE BİR İŞ BULMALISIN.

BURALARDA İŞ ARAYARAK O KADAR ÇOK YOL TEPTİM Kİ, TABANLARIM BEŞER SANTİM AŞINMIŞ OLMALI!

İÇTİ İÇİN TEŞEKKÜRLER, HAN'FENDİ. ARTIK YOLUMA GİTMEYİ GEREK...

AMA SANA AİT OLAN ŞEYLERİ GERİ ALMANIN NEDEN HİRSİZLİK SAYILDIĞINI HÂLÂ AÇIKLAMADIN. OTUR VE ANLAT BANA.

HÂLÂ TEDİRGİN...

...AMA BU DÜĞMEDEN HABERİ YOK!

HAYIR, DUR!
SADECE ŞANSIN
YAVER GİTMEMİŞ.
ONURUNU
ZEDELEMİYECİK
BİR ÇÖZÜM
BULMALIYIZ.

PARAYA HEMEN
İHTİYACIM VAR VE ONU
KENDİM DEĞİL BİR
ARKADAŞIM İÇİN BULMAM
GEREK. BÜYÜK
SİKİNTİDE.

SANA BİR İŞ
AYARLAYABİLİR VE
ARKADAŞIN İÇİN BORÇ
VEREBİLİRİM. PARAYI
BANA MAAŞINDAN
ÖDERSİN.

BEŞ YÜZ DOLAR
YETERLİ OLUR ASLINDA.
BUNUN İÇİN PARMAKLARIM
KOPANA KADAR
ÇALIŞIRIM... BİRKAÇ
SENTİNİ TÜTÜN ALMAYA
AYIRSAM YETER BANA.

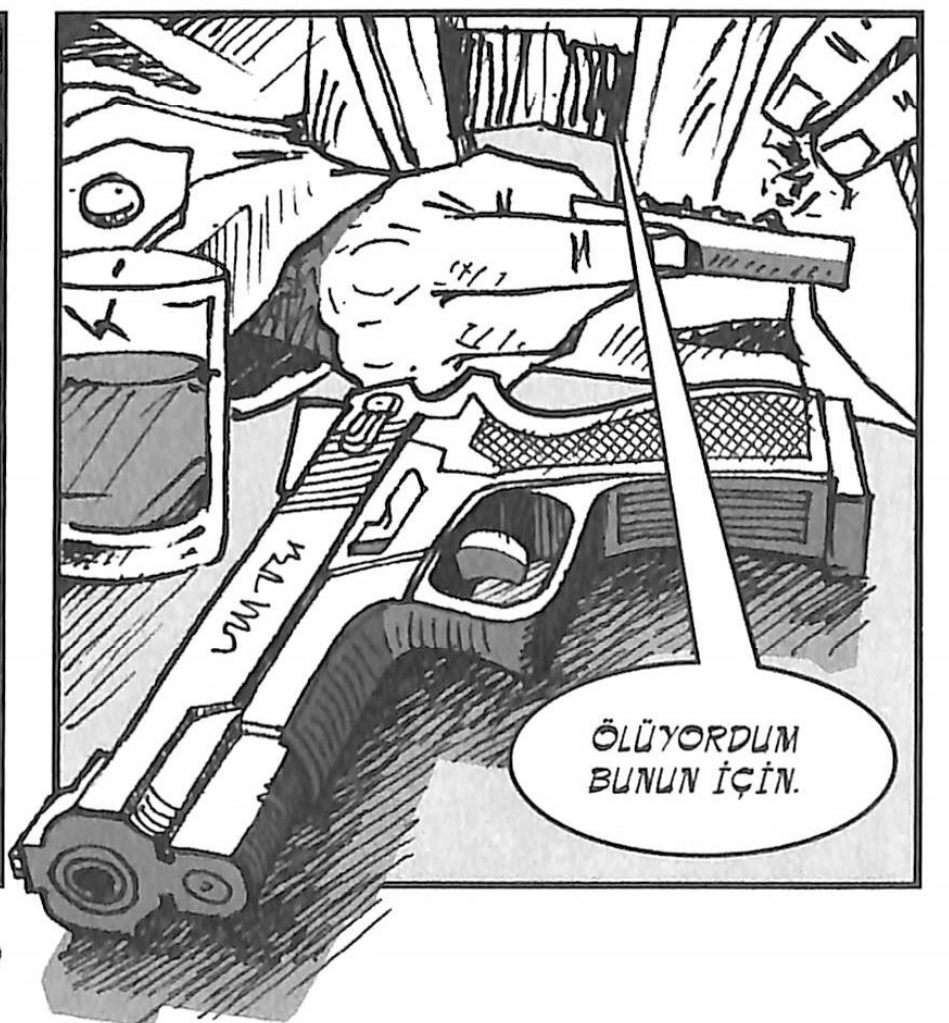

Kadın seri bir
hareketle silahı
kapmamak için
kendini zor
tutuyordu...

...çünkü hâlâ emin değildi.
Elini çekti.

LÜTEN İÇ SİGARANI...
RAHATSIZ OLMAM.

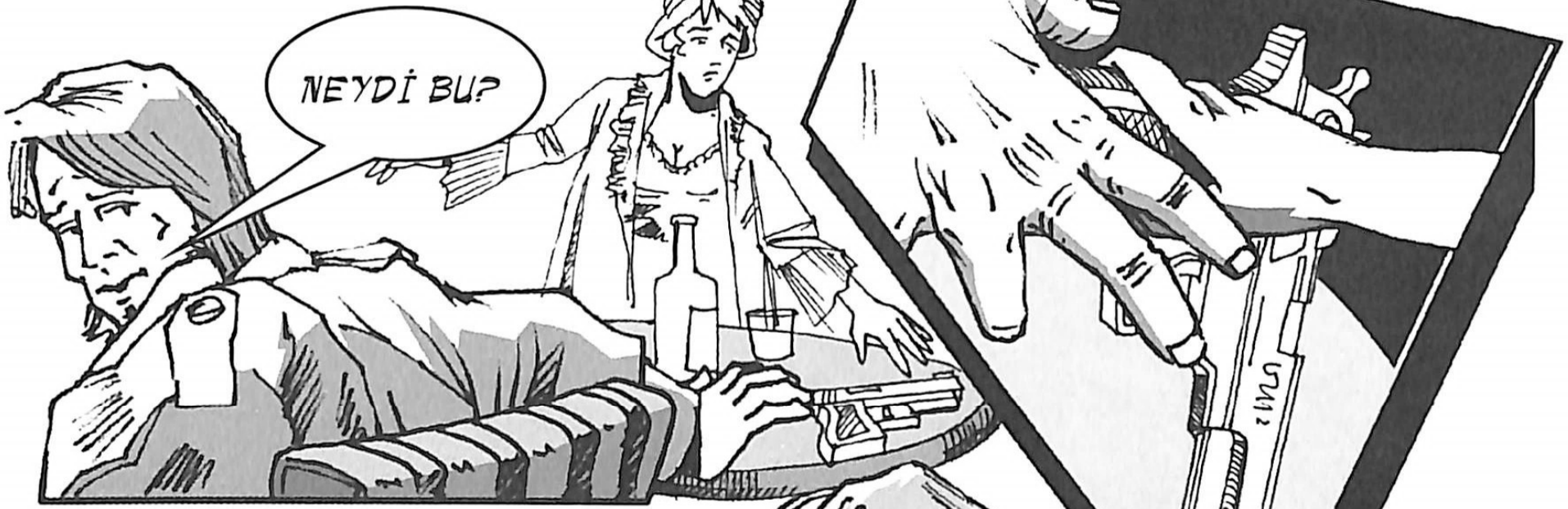
ÖLÜYORDUM
BUNUN İÇİN.

Adam ellerini masadan
çektii ve sigarasını yaktıktan
sonra yavaşça silahtan
uzağa koydu.

BİR TREN BİLETİ ALACAK
KADAR PARA VERİRSEN, YARIN
İLK İŞ OLARAK ORAYA DOĞRU
YOLA ÇIKARIM! HUGHİE LUKE'YE
YARDIM ETTİĞİN İÇİN ASLA
PİŞMAN OLMAYACAKSIN!

Adam silahın namlusunun hiç titremediğini gördü ve oradan çıkacak kurşunların açacağı deliklerin ne boy olduğunu iyi biliyordu.

SANIRIM SENİ TETİĞİN ÇOK HASSAS OLDUĞU KONUSUNDA UYARMAM İYİ OLACAK...

...FAZLA SIKI TUTMA, YOKSA BU GÜZELİM DÖŞEMEYİ BERBAT EDERSİN.

Şimdi ona baktığında başka bir kadının yüzünü görüyordu: Sert, soğuk, acımasız, ama zeki ve güzel. Birisinin odaya girdiğini gördü.

POLİS ÇAĞIR, THOMAS! ÇAĞRIYA CEVAP VERMEKTE NEDEN BU KADAR GECİKTİN?

ZİLİ DUYAR DUymAZ GELDİM, MADAM SETLİFFE.

Yaşadığı şey onun için eğlence katılmış bir maceraydı. Haftalık sosyete dergilerinde çıkacaktı, genç ve güzel Bayan Setliffe'nin silahlı bir hırsızı sadece zekâsını kullanarak yakalayışını anlatan yazıları şimdiden görür gibiydi.

HAPİSTE AZ ÖNCE SÖZÜNÜ ETTİĞİN CEZAYI ÇEKERKEN EVİME GİRMEK VE BENİ TEHDİT ETMEKLE NE KADAR BÜYÜK APTALLIK YAPTIĞINI DA UZUN UZUN DÜŞÜNÜRSÜN. BAŞI DERTTE BİR ARKADAŞIN FALAN YOK. BANA ANLATTIKLARININ HEPSİ YALANDI!

Adam cevap vermedi. Gözucuyla kadına bakıyordu, ama gördüğü şey Batı'nın güneş ışığıyla yıkanan engin çayırlarıydı.

DEVAM ET! NEDEN BİRAZ DAHA YALAN SÖYLEMİYORSUN? NEDEN SALIVERİLMEK İÇİN YALVARMIYORSUN?

BEN BELKİ...

SEN BELKİ... NE?

AĞZINDAN ÇIKANLARA DİKKAT ET, YOKSA CANINI YAKACAK ŞEYLERE DÖNÜŞEBİLİRLER.

BANA HATIRLATTIĞIN BİR SÖZCÜĞÜ BULMAYA ÇALIŞIYORDUM. BEN BELKİ DOĞRUYU SÖYLÜYORDUM VE İNSANLIKTAN NASİBİNİ ALMAMIŞ OLAN SENDİN.

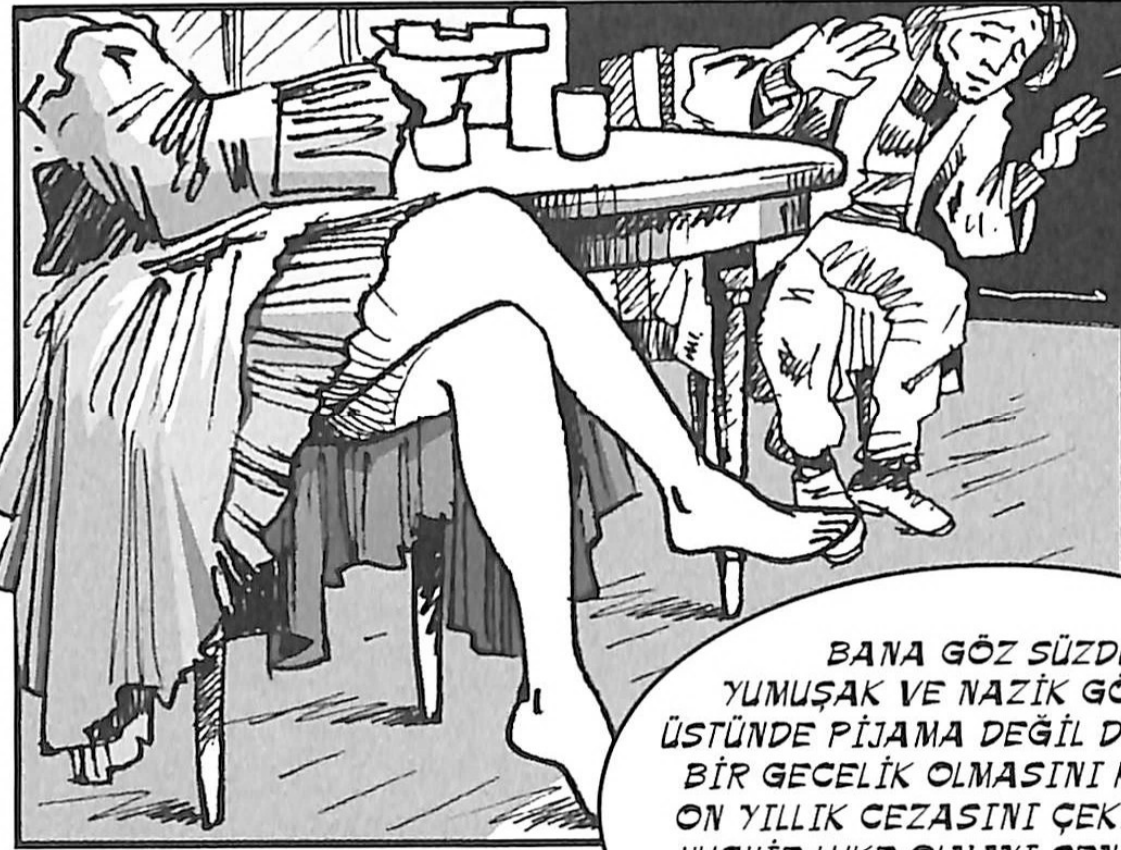
SÖYLEDİKLERİM BİR İNSANI ÖLÜME GÖTÜRECEK ŞEYLER DEĞİL. KÖTÜ BİRİ OLDUĞUN KESİN. AMA BENİ ÖLDÜRMEYECEKSİN. BİR SORUYA CEVAP VERME NEZAKETİNİ GÖSTERİR MİSİN?

ŞU UŞAK BİR ZİLE DAİR LAFLAR ETTİ. KEDİ GİBİ DİKKATLE İZLİYORDUM SENİ. ZİL FALAN ÇALMADIN.

MASANIN ALTINDA, SERSEM! AYAĞIMLA BASTIM DÜĞMESİNE.

TEŞEKKÜR EDERİM, HANFENDİ. SENİN TÜRÜN- DEN OLANLARI DAHA ÖNCE DE GÖRDÜĞÜMÜ HATIR- LIYORUM. SANA GÜVENEREK KONUŞTUM VE DOĞRULARI SÖYLEDİM VE TÜM O ZAMAN BOYUNCA SENİN AĞZINDAN SADECE YALAN ÇIKTI.

BANA GÖZ SÜZDÜN. YUMUŞAK VE NAZİK GÖRÜNDÜN. ÜSTÜNDE PİJAMA DEĞİL DE ÖNÜ AÇIK BİR GECELİK OLMASINI KULLANDIN. ON YILLIK CEZASINI ÇEKEN ZAVALLI HUGHİE LUKE OLMAYI SENİN TENİNİN ALTINDA YAŞAMAYA YEĞLERİM. CEHENNEM SENİN GİBİ KADINLARLA DOLU!

Bir sessizlik oldu.

Adam bakışlarını ondan ayırmıyor, karar vermeye çalışışını izliyordu.

ŞİMDİ YÜRÜYÜP ŞU KAPIDAN ÇIKACAĞIM. VE SEN DE SİLAHIN NAMLUSUNU ÜZERİMDEN AYIRMAYACAKSIN. İNSAN VURMAK CESARET GEREKTİRİR VE SEN DE O ŞEYE SAHİP DEĞİLSİN.

Silahın horozu yarıya kadar kalktı...

DAHA SIKI ÇEKİ DEVAM
ET VE BEYNİMİ YERE DÖKÜ BAŞIMDA
YUMRUĞUN BÜYÜKLÜĞÜNDE BİR DELİK
AÇI İNSAN ÖLDÜRMEİNİN ANLAMI
BUDUR İŞTE!

Silahın horozu yavaşça indi. İki
kez daha yarısına kadar kaldırılıp
isteksizce bırakıldı.

Adam çıkmadan önce bir an için ona
baktı. Son sözlerini alçak sesle, ağır ağır
söylemişti, ama cümleler onun ağza
alınmayacak, aşağılık adını duyduğu ve
kim olduğunu anladığı anda yükselen
tiksintiyi yeterince yansıtıyordu.

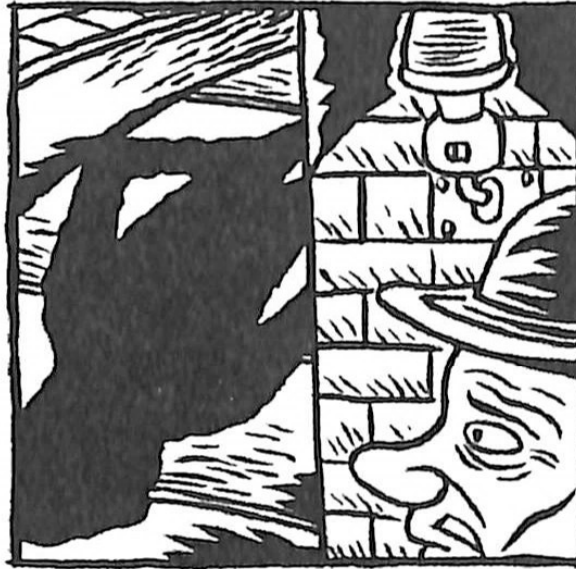
SADECE ET

JACK LONDON, Ağustos 1906

Çizgiye Uyarlama:

ONSMITH
JEREMİ

2002

KOLUNA NE OLDU?

UFAKLİK BENİ
ISIRDI. SUDAN
KORKMAYA BAŞLARSAM
BİL Kİ...

DİRENDİ
SANA, ÖYLE Mİ?

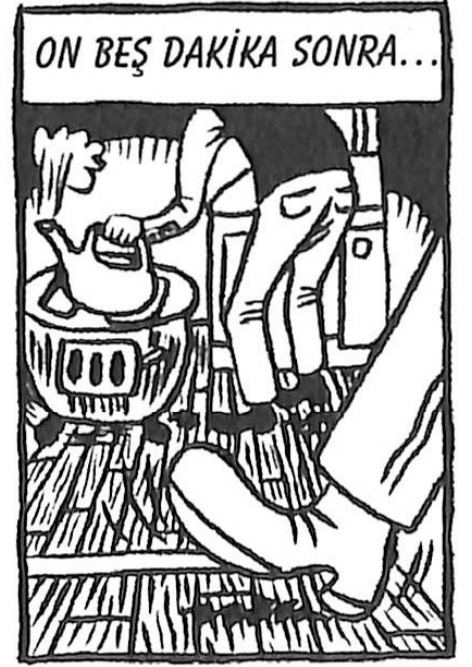
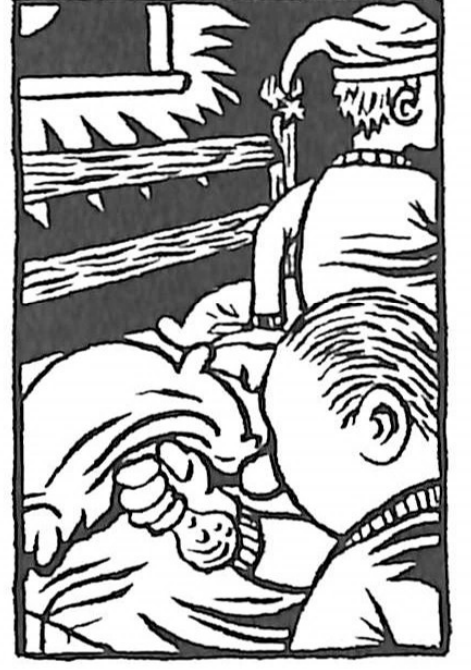
UCU DARAĞACINA
GİDECEK BİR İŞTİ BU, JİM.
HALLETTİM. ÖYLE OLMASI
GEREKİYORDU. UYANIP BENİ
İŞ ÜZERİNDE GÖRDÜ. BİR
ZAMAN ORTALIKTA
DOLANMASAK...

NASIL GİTTİ, MATT?

EPEY
UĞRAŞTIRDI, AMA
YAĞLI İŞTİ. BİRAZ
SONRA GÖRÜRSÜN.

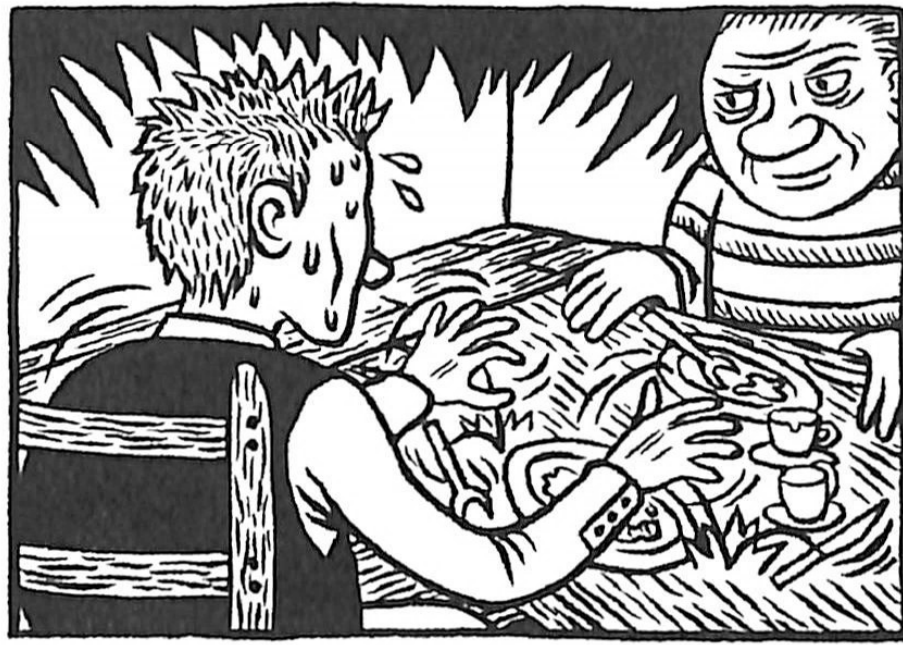

APRİL ÇİZGİ KLASİK: JACK LONDON

S A D E C E E T

Küçük El-Soo yetimhanede yaşırdı. Annesi o bebekken ölmüş ve Hemşire Alberta onu Kutsal Haç Yetimhanesi'ne getirip Tanrı'ya teslim etmişti.

Oradaki iyiliksever rahibeler daha önce hiç öyle uyumlu ve hevesli bir kız görmemişti. Zeki ve atılgandı; babası kabile şefiydi ve damarlarında onun kanı dolaşıyordu.

Sekiz yıl geçti. Kabilesinden bir adamın yolu Kutsal Haç'a düşüp onunla konuştuğunda on altı yaşına gelmişti.

PORPORTUK'un Hakkı

JACK LONDON
Uyarlama TOM POMPLUN
Çizim ARNOLD ARRE

AĞABEYİN ÖLDÜ.
BABAN ARTIK YAŞLI BİR
ADAM VE EVİ BÜYÜK VE
BOMBOŞ.

SENİN SESİN
DUYDU VE YÜZÜNÜ
BU YANA
ÇEVİRDİ.

El-Soo köyün şefi, misyonerlerin ve tüccarların dostu olan yumuşacık bakışlı, ama sözünü geçiren, sağlam yapılı bir adam olan babası Klakee-Nah'ı hatırlıyordu.

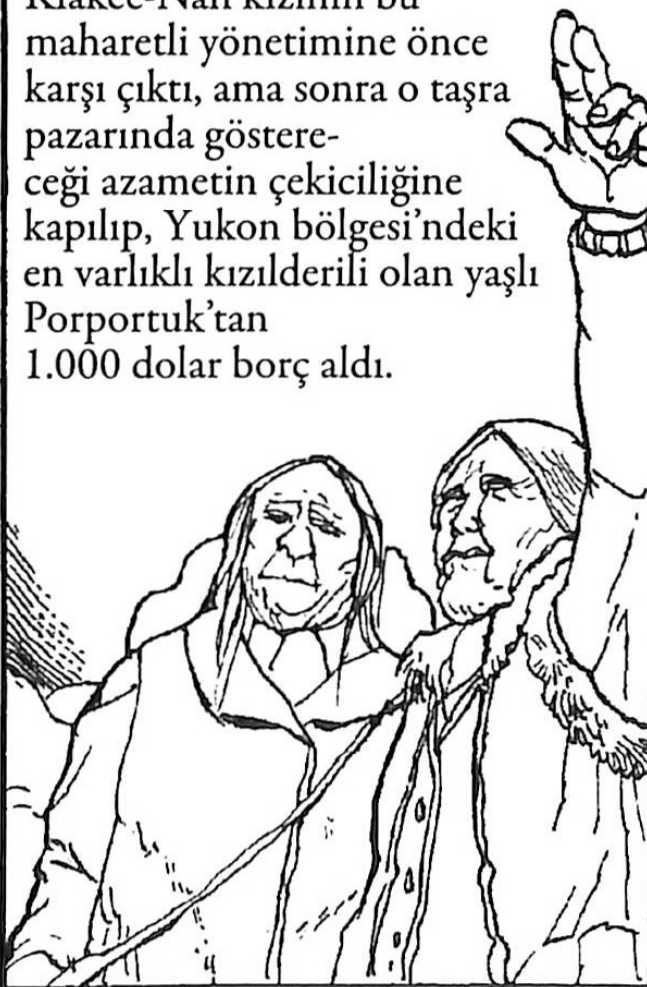
Rahibeler, Tana-naw ticaret yerleşkesindeki büyük evi, orada yapılan bitmek bilmez içki âlemlerini, çümbüşleri ve yaşlı adamla kölelerinin adetlerini gayet iyi biliyordu. İşte bu yüzden, El-Soo yola çıkarken Kutsal Haç ta gözyaşı döküldü.

El-Soo büyük eve hemen uyum sağladı ki, bunu Kutsal Haç Yetimhanesi'ne alıştığı kadar kolaylıkla yapmıştı. Evde büyük bir temizliğe girişti ve orasını yepyeni bir parlaklığa kavuşturdu.

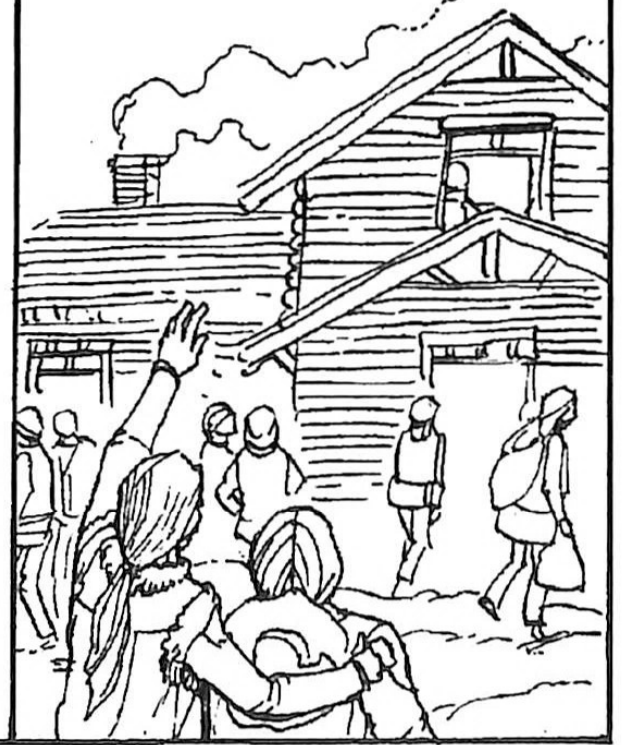
Klakee-Nah kızının bu maharetli yönetimine önce karşı çıktı, ama sonra o taşra pazarında göstereceği azametın çekiciliğine kapılıp, Yukon bölgesi'ndeki en varlıklı kızılderili olan yaşlı Porportuk'tan 1.000 dolar borç aldı.

Klakee-Nah çok yıllar önce Porportuk ile ortaklık yapmış, onunla birlikte Koyokuk Irmağı üstünde bir işe girmişti. O yetiştirilişle, alışkanlıklarıyla tam bir aristokrat, Porportuk ise burjuvaydı. Sonunda altın madenindeki hisseleri ortağına satan Klakee-Nah köyüne dönmüş ve sahip olduklarını harcamaya orada devam etmişti.

O günlerde Büyük Ev'de hareket hiç durulmazdı ve büyük salonun tavan kirişleri yapılan içki âlemlerinden kopan naralar ve şarkılarla titrerdi.

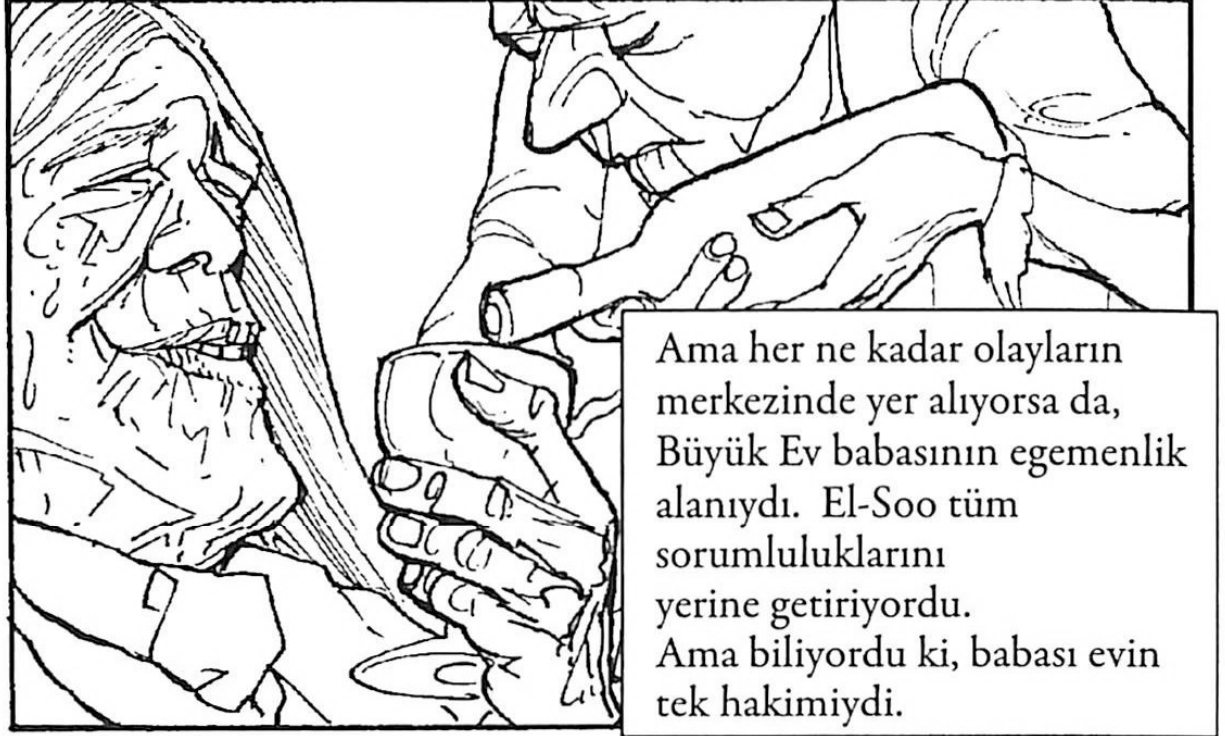

Masada her zaman dünyanın her tarafından gelen adamlar sağlam yapılı Yankee tüccarlar, gür sesli ve oturaklı şirket memurları, kovboylar, denizciler, çeşitli milletten avcılar ve uzaktaki kabilelerin şefleri olurdu.

El-Soo yurduna döndüğünde kendini kozmopolit bir atmosferde bulmuştu. Tananaw ticaret yerleşkesinde beyaz bir kadına eş muamele gören tek kızılderili kadınıydı ki...

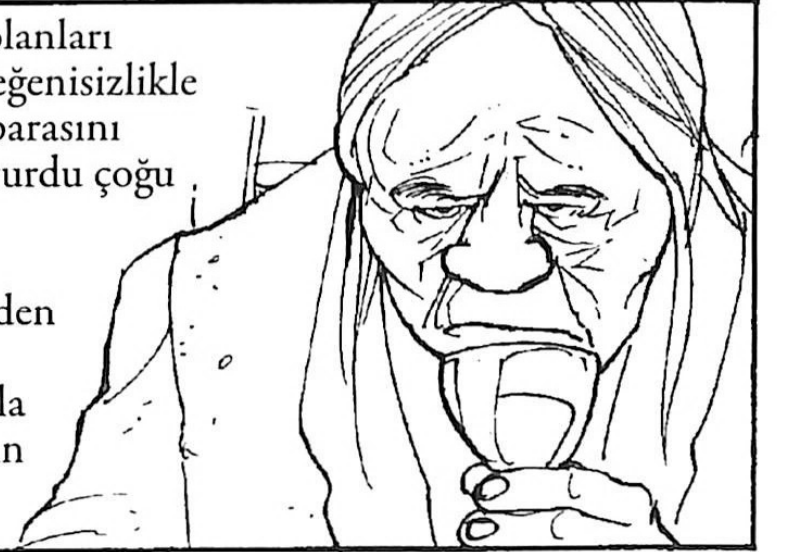
...beyaz adamların o tek kızılderili kadına gayet içtenlikle, onurlandırarak yaptığı evlenme teklifleri bunun kanıtıydı.

Ama her ne kadar olayların merkezinde yer alıyorsa da, Büyük Ev babasının egemenlik alanıydı. El-Soo tüm sorumluluklarını yerine getiriyordu. Ama biliyordu ki, babası evin tek hakimiydi.

Ve o evin öte ucunda, olanları dikkatle ve soğuk bir beğenisizlikle izleyen, ama her şeyin parasını ödeyen Porportuk otururdu çoğu zaman.

Ödemek derken, cebinden para çıkmazdı; her yıl çetrefilli faiz hesaplarıyla Klakee-Nah'ın varlığının birazını daha yutardı.

Yaşlı Porportuk eski ortağına isteksizce borç vermeye devam ediyor, verdiği her borçta El-Soo'ya daha da sahiplenilen bir gözle bakıyor ve içinde eski ateşlerin kıpırdadığını hissediyordu.

Ama El-Soo'nun gözü ne onu görüyordu, ne de kendisiyle evlenmek isteyen beyaz adamları. Çünkü Tana-naw'a gelip giden, kendi kabilesinden biri olan Akkon vardı. Bu genç her ne kadar yoksulsa da, çok büyük bir avcı ve gezgindi. Kıtayı boydan boya geçmiş, bir fok avcısı olarak Sibirya'ya ve Japonya'ya gitmişti.

Klondike'deki üç yıllık bir görevden döndüğünde ilk gördüğü şey El-Soo olmuştu. Ondan sonra da kendini yollara vurmamıştı. Ve El-Soo onu başka birçok erkekle kıyaslamış ve hepsinden iyi olduğuna karar

Sonra ölüm Klakee-Nah'ın masasına düştü.

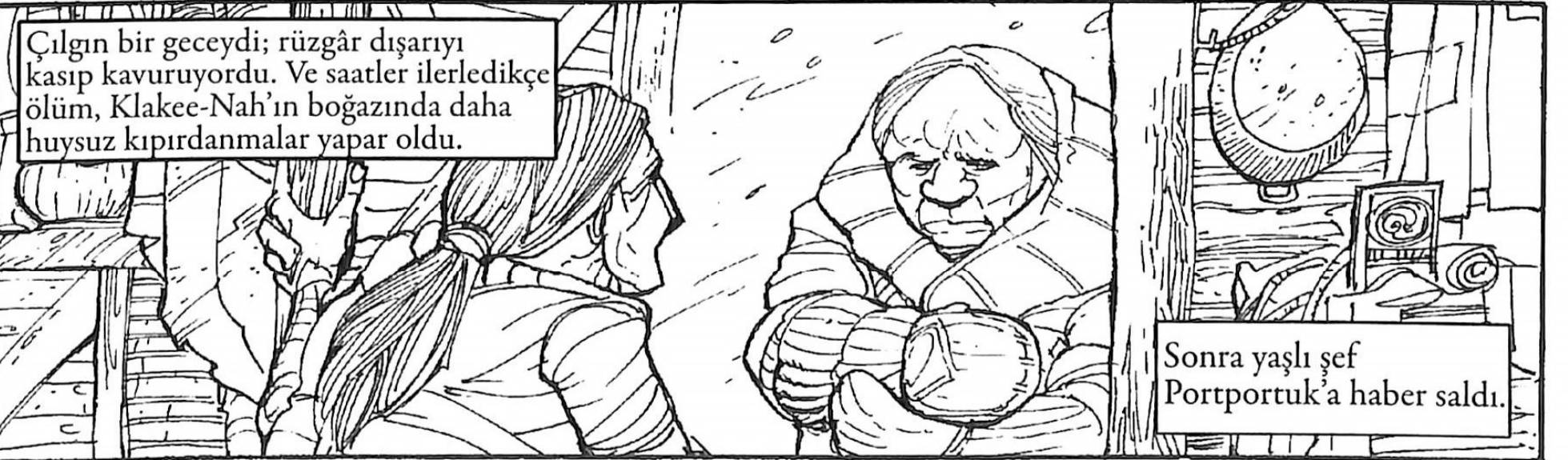

Kahkahalar ve şakalar ve şarkılar etrafta savrulurken, yaşlı adam boğazında ölümle şölene oturdu.

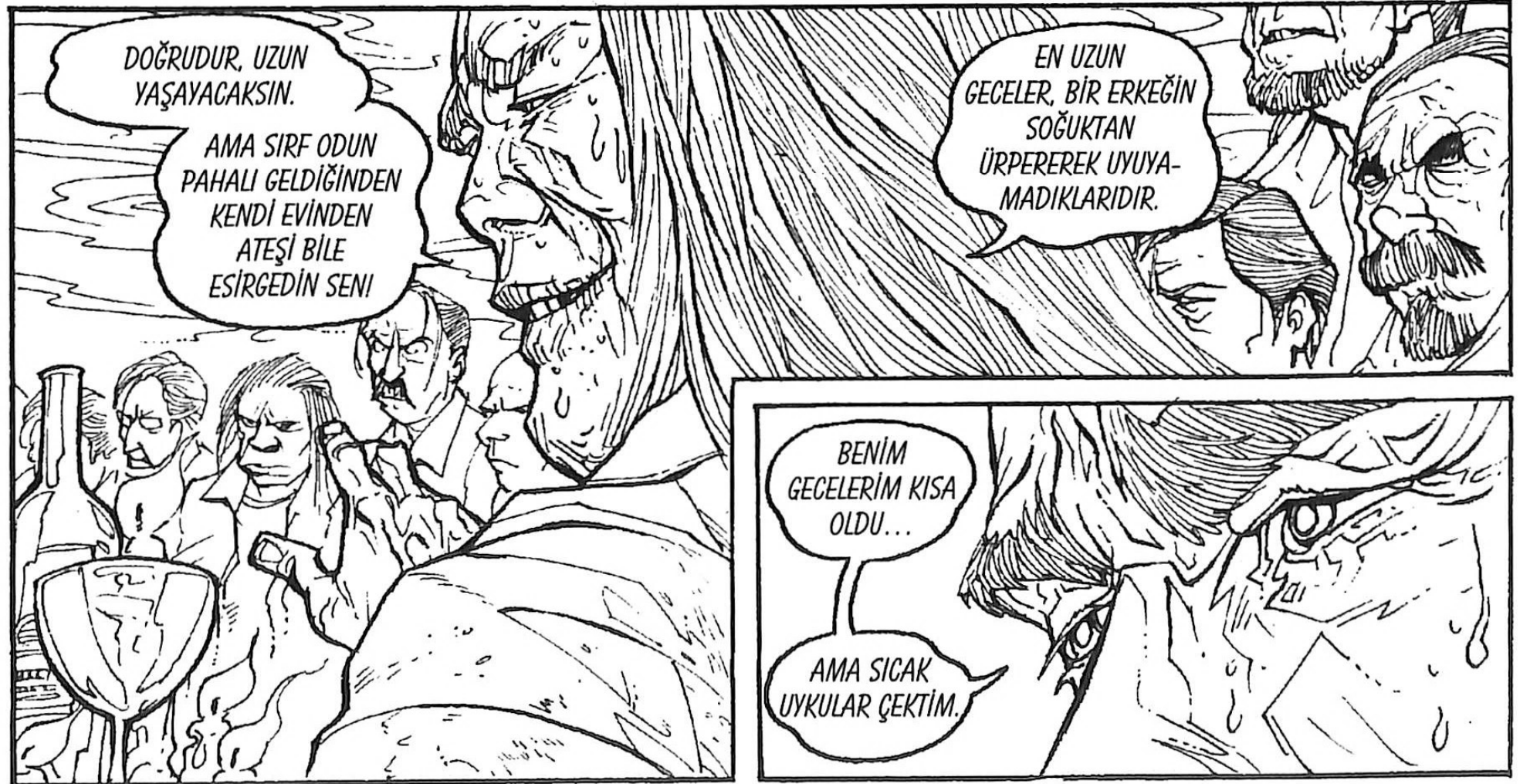
Masada gözyaşı yoktu. Klakee-Nah nasıl yaşadıysa öyle ölmeliydi ve bunu El-Soo'dan iyi kimse bilemezdi.

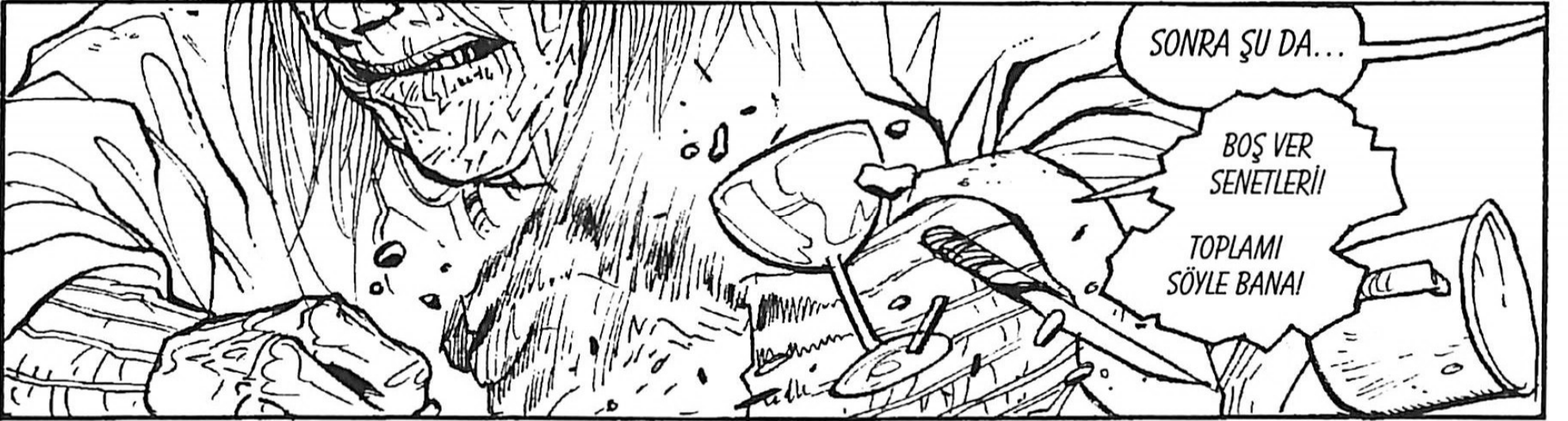

Çılgın bir geceydi; rüzgâr dışarıyı kasıp kavuruyordu. Ve saatler ilerledikçe ölüm, Klakee-Nah'ın boğazında daha huysuz kıpırdanmalar yapar oldu.

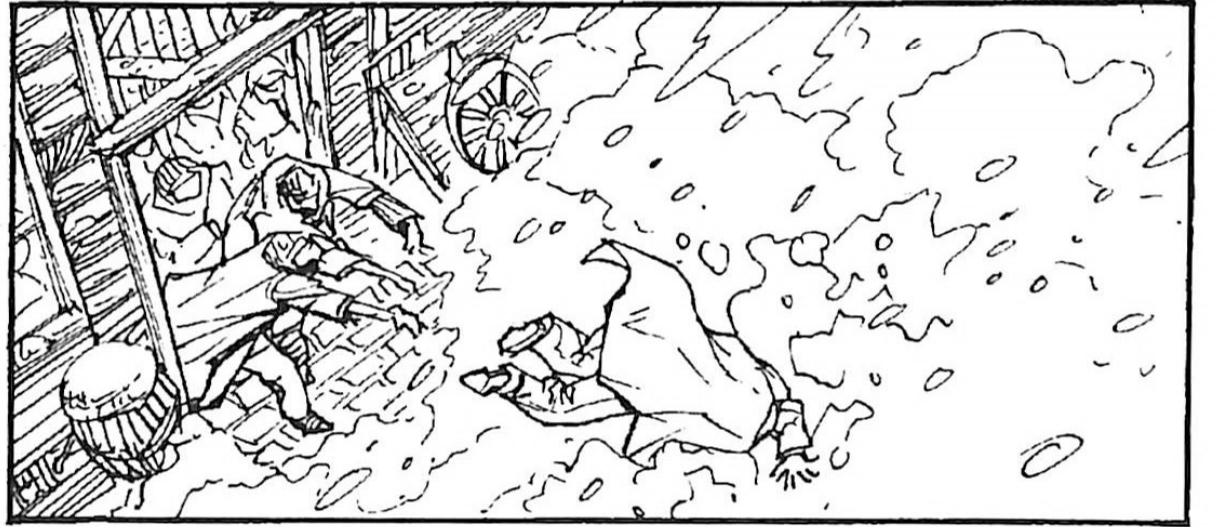
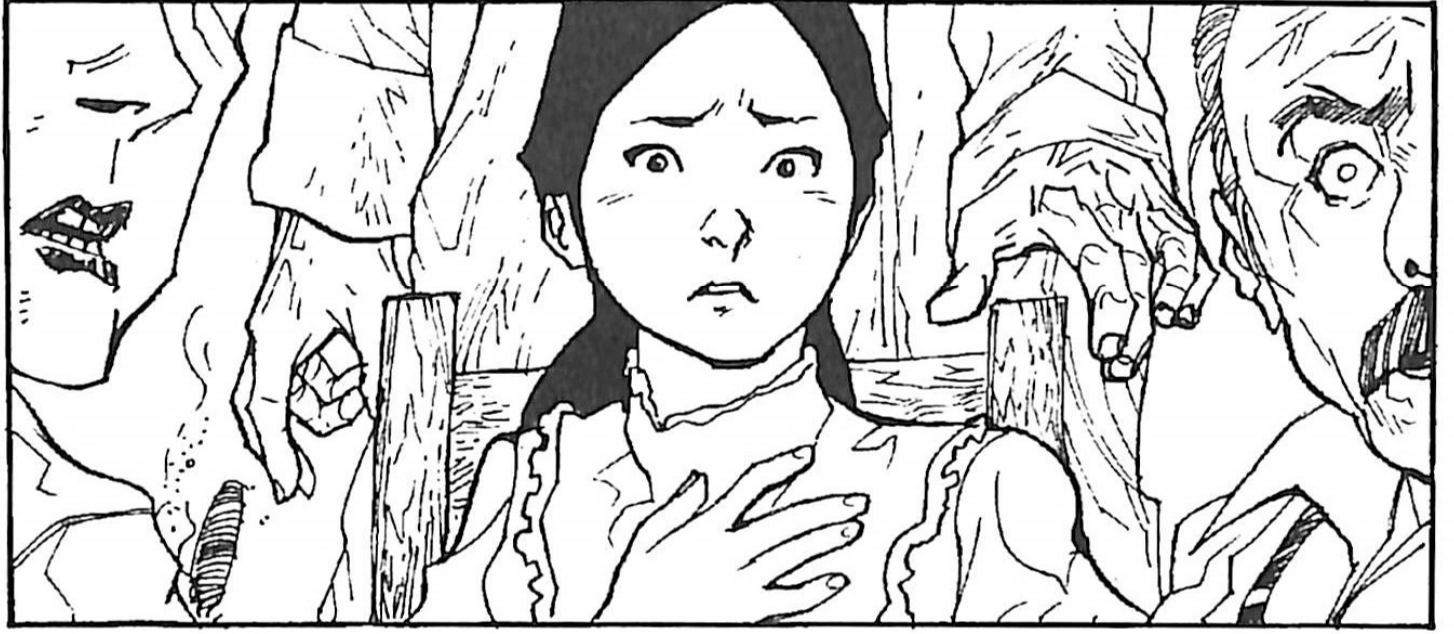

Sonra yaşlı şef Portportuk'a haber saldı.

Müzayecilik görevini kâtip Tommy üstlenmişti, ama açılış konuşmasını yapan El-Soo oldu. Kabile şefinin kızı en güzel kıyafetindeydi.

BAKIN
BANA.

YİRMİ YAŞINDA
VE
BAKİREYİM.

BENİ SATIN
ALAN ADAMA İYİ EŞ
OLURUM.

KENDİ GİYİLERİMİ
DİKER, YIKAR VE
SÖKÜĞÜMÜ DİKERİM.

İNGİLİZCE YAZAR VE
OKURUM VE HESAP
BİLİRİM.

ORG ÇALMAYI
BİLİRİM, İYİ ŞARKI
SÖYLERİM VE HAYATIM
BOYUNCA HASTALIK
GÖRMEDİM.

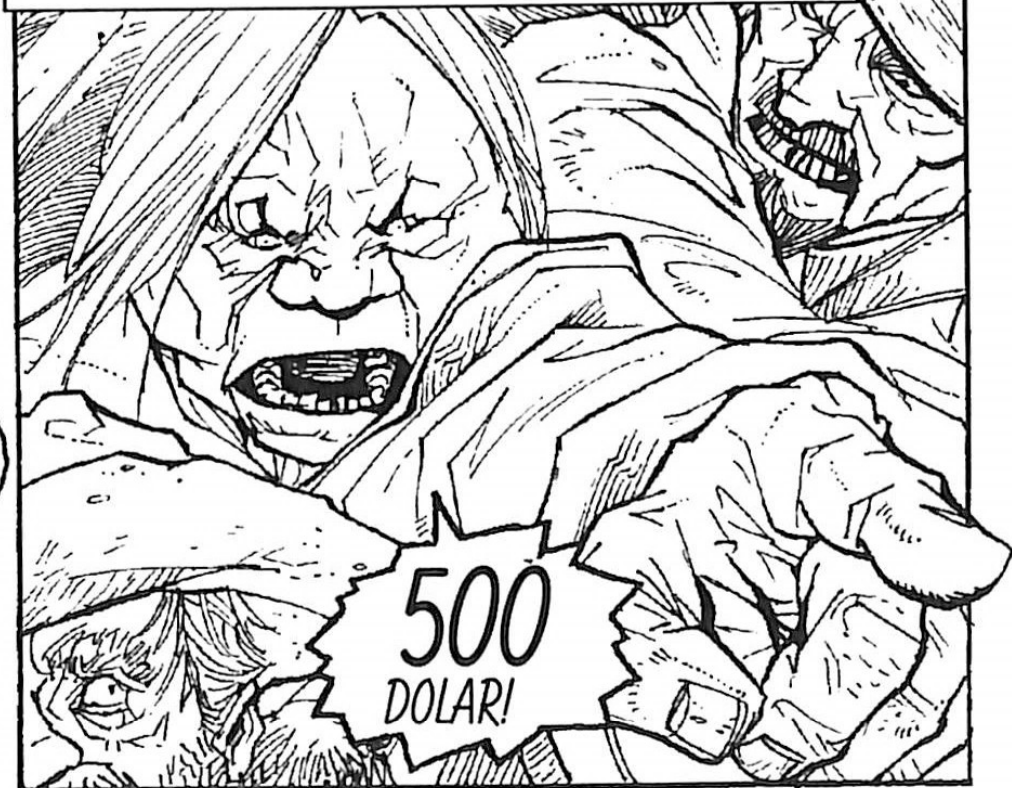
KİM İSTER
BENİ?

Artırma yavaş başladı. Durumdan haberi olmayan Sitkan 100 dolar teklif etti ancak Akoon tehditkâr bir ifadeyle kendisine dönünce geri çekildi.

Yine de açık arttırma sürmeye devam etti. Tozikakat'tan gelen bir yerli 150 dolar verdi; bir duraksamanın ardından Uppeli bir kumarbaz bunu 200'e çıkardı.

Sonra Porportuk kalabalığı yarararak öne geldi ve bağırarak teklifini bildirdi. Büyük servetini kullanarak bütün rakiplerini en baştan sindirmeyi aklına koymuştu.

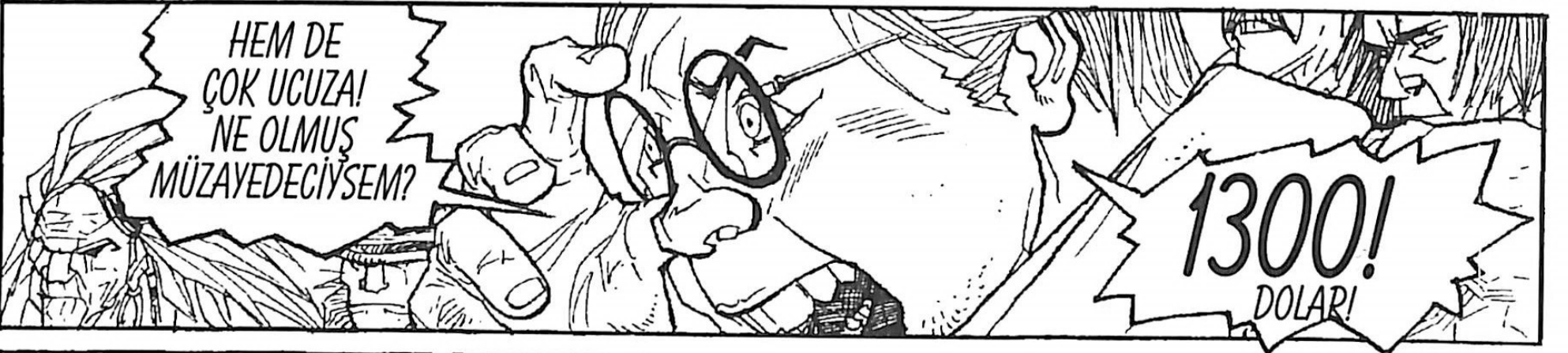
Ama El-Soo'ya ışıldayan gözlerle bakan bir yabancı bunu 100 dolar artırdı.

600!

700!

800!

1200
DOLAR!

Yirmi bin dolara gelindiğinde iki adam da soluklanmak için duraladı. Akoon da onlara sokuldu. Altın kralı bunu fark edince elini belindeki silahın kabzasına koydu.

22.000!

24.000!

Artırma devam ediyordu, ama varlıklı yabancı sonunda Porportuk'un serveti karşısında yenildi.

YİRMİ...
...BEŞ...
...BİN!

YİRMİ
ALTI
BİN!

İsteksizce artırmayı kapatan Tommy, El-Soo'nun Akoon ile konuştuğunu görmedi.

SATIYORUM...

SATIYORUM...

SATIYORUM...

Ticaret odasından altın terazisi getirilirken, Porportuk da evine gitti ve elinde senetlerle döndü.

SAAT-TİM!

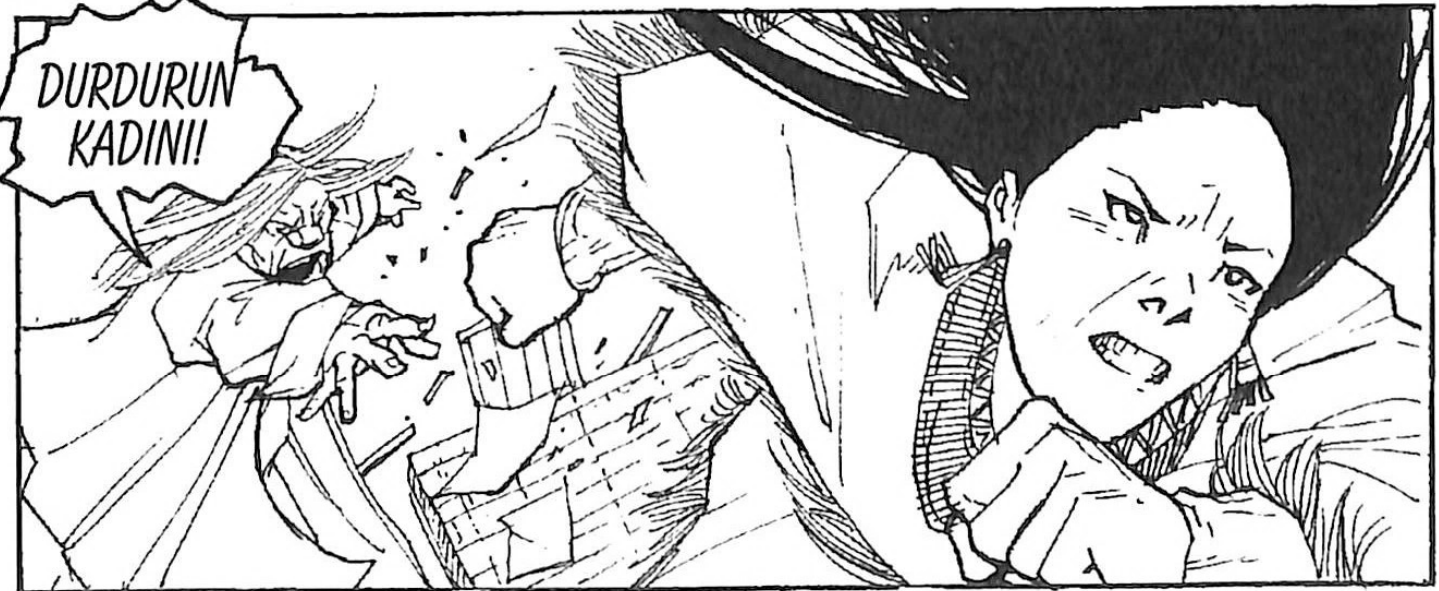
26.000 DOLARA...

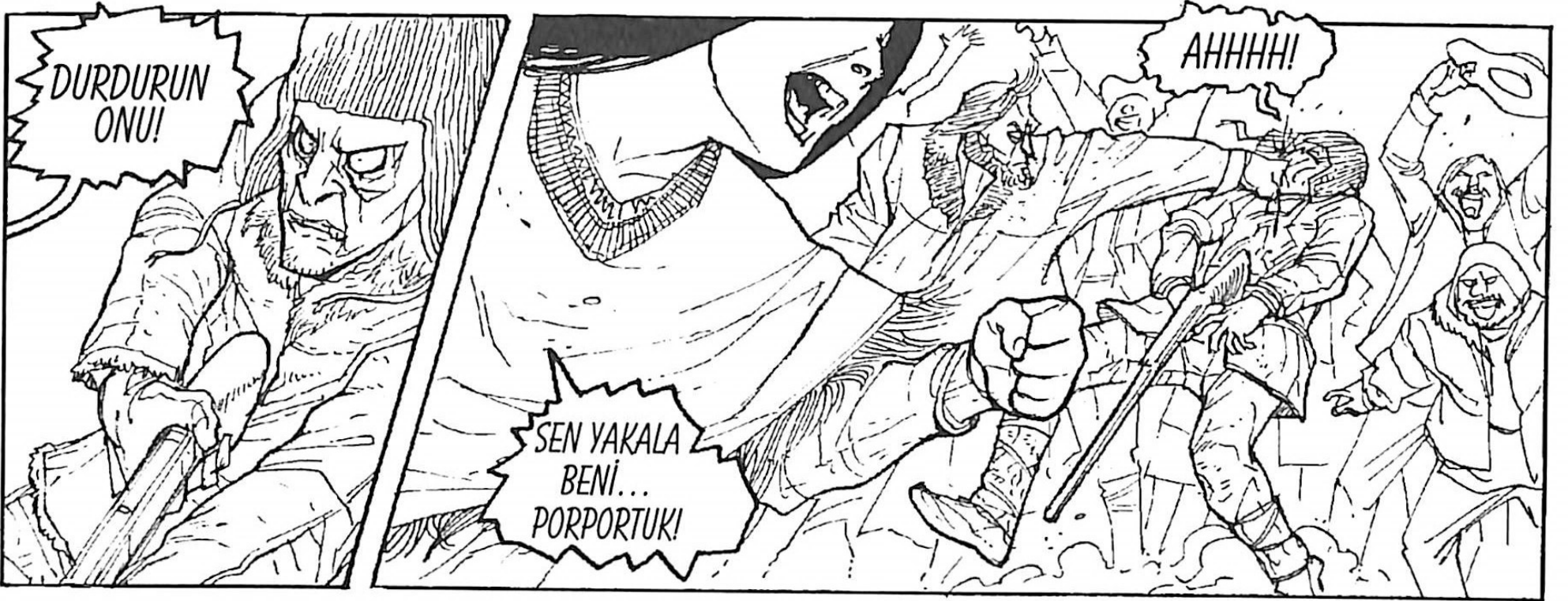
...PORPORTUK'A GİTTİ.

Şimdi arkasında gözlerini Akoon'dan hiç ayırmayan silahlı bir adam vardı.

Ve Tommy, El-Soo adındaki kadının haklarının ve kullanımının bundan böyle Porportuk denen adama geçtiğini belirten satış senedini hazırladı.

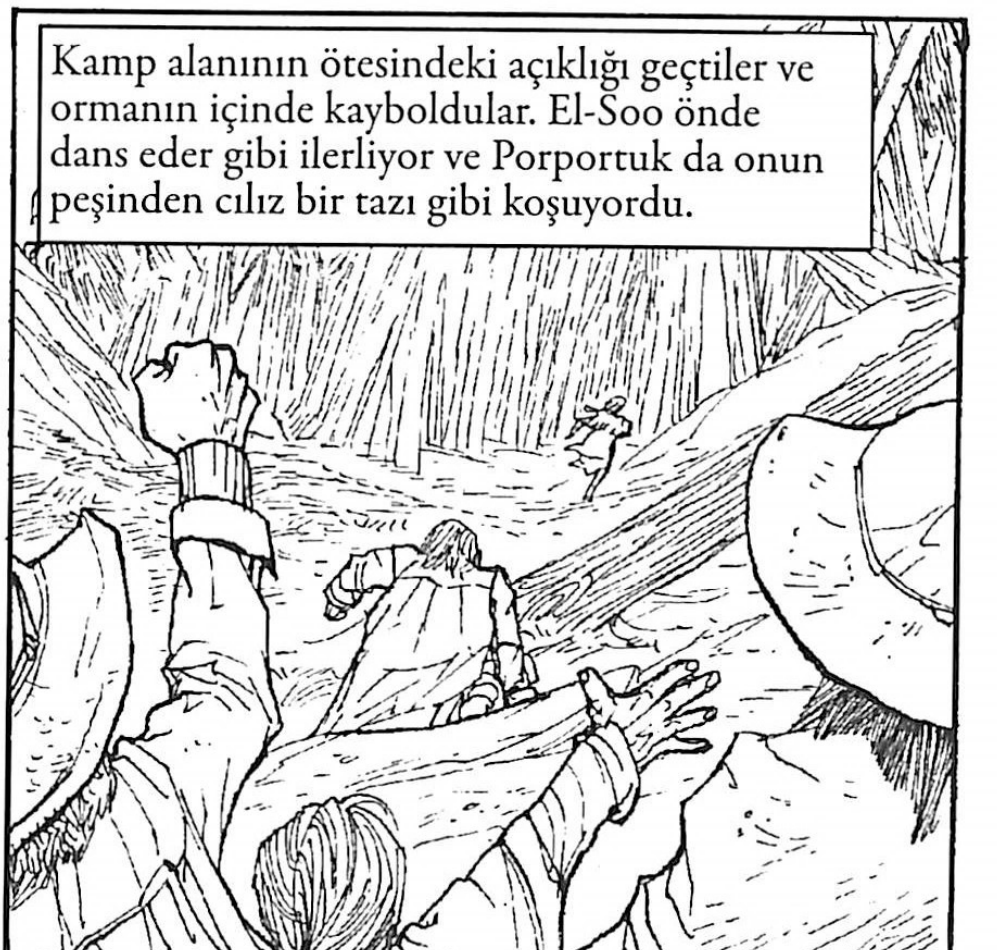

Rorportuk yaşlı bir adam olabilirdi, ama bir başına geçirdiği soğuk geceler gücünü zinde tutmasını sağlamıştı.

Tommy olmasa, belki yetişip onu yakalayabilirdi.

Kamp alanının ötesindeki açıklığı geçtiler ve ormanın içinde kayboldular. El-Soo önde dans eder gibi ilerliyor ve Porportuk da onun peşinden cılız bir tazi gibi koşuyordu.

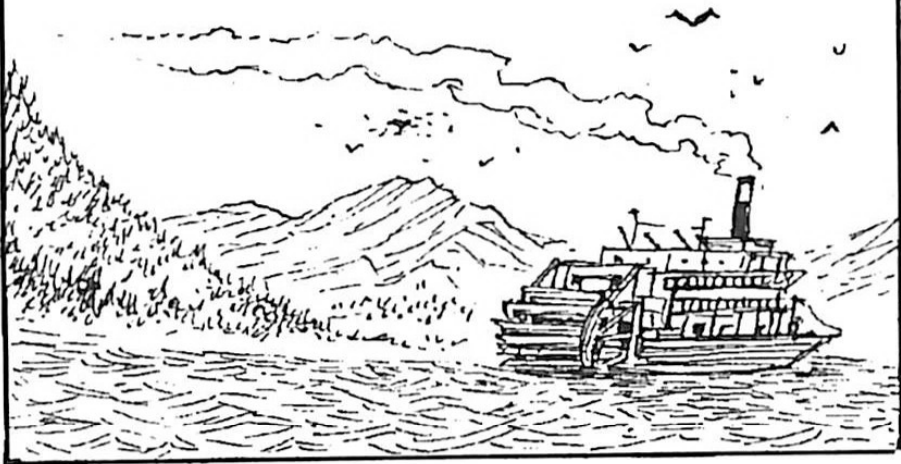

Saatler sonra Porportuk yalnız, yorgun, ama vahşileşmiş bir halde döndü.

Ertesi sabah kabilenin en iyi iz sürücülerini topladı ve gerisingeri ormana daldı.

Aynı gün, nehirden yukarıya doğru yol alan Seattle adlı buharlı gemi kıyıya yaklaşıp odun ikmali yaptı. Halatları çözülüp tekrar yola çıktığında, dümende Akoon vardı.

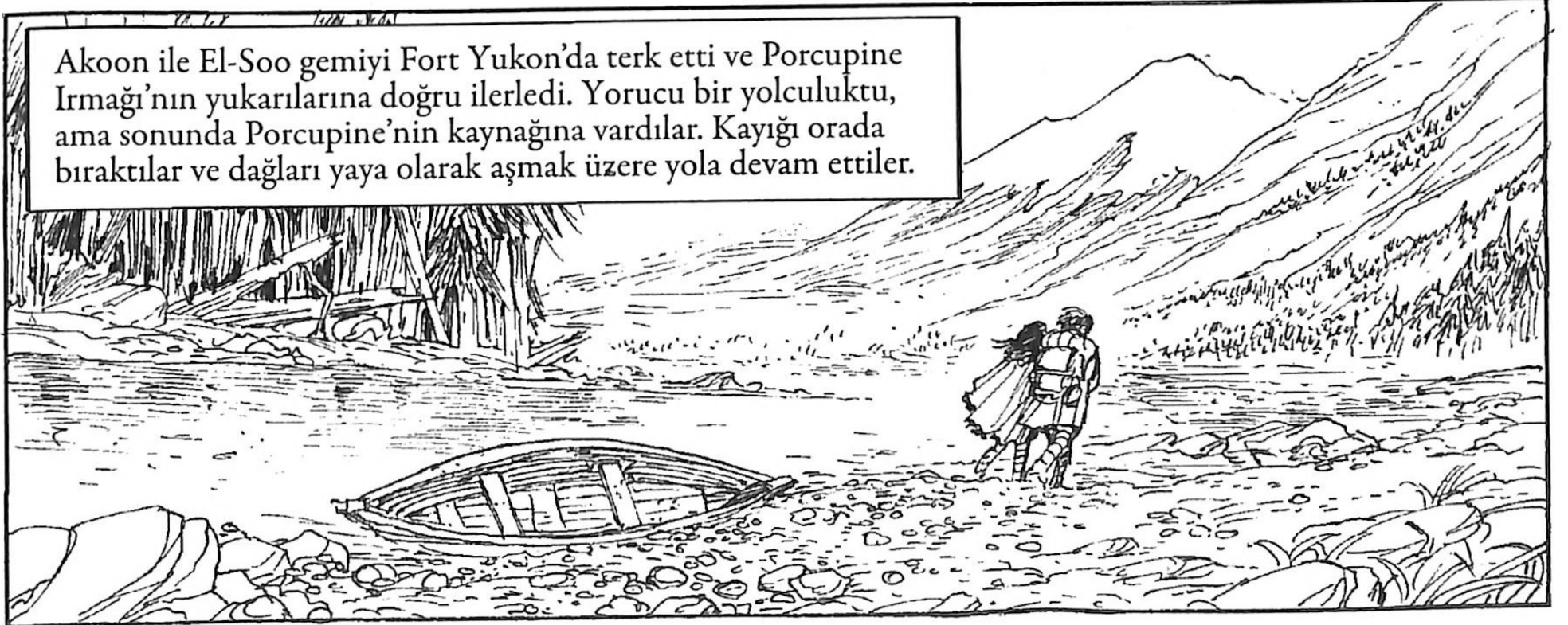
Birkaç saat sonra kıyıda bir başkası tarafından takip edilen küçük bir kanonun ayrıldığını gördü. Geminin hızını kesip dümeni o yana kırdı.

Akoon gemiyi suların sığılaştığı yere kadar yanaştırdı ve El-Soo'nun parmaklarının küpeşteyi kavramasını bekledi. Sonra tam yol ileri işaretini verdi.

YAKALA ÖYLEYSE BENİ, PORPORTUK!

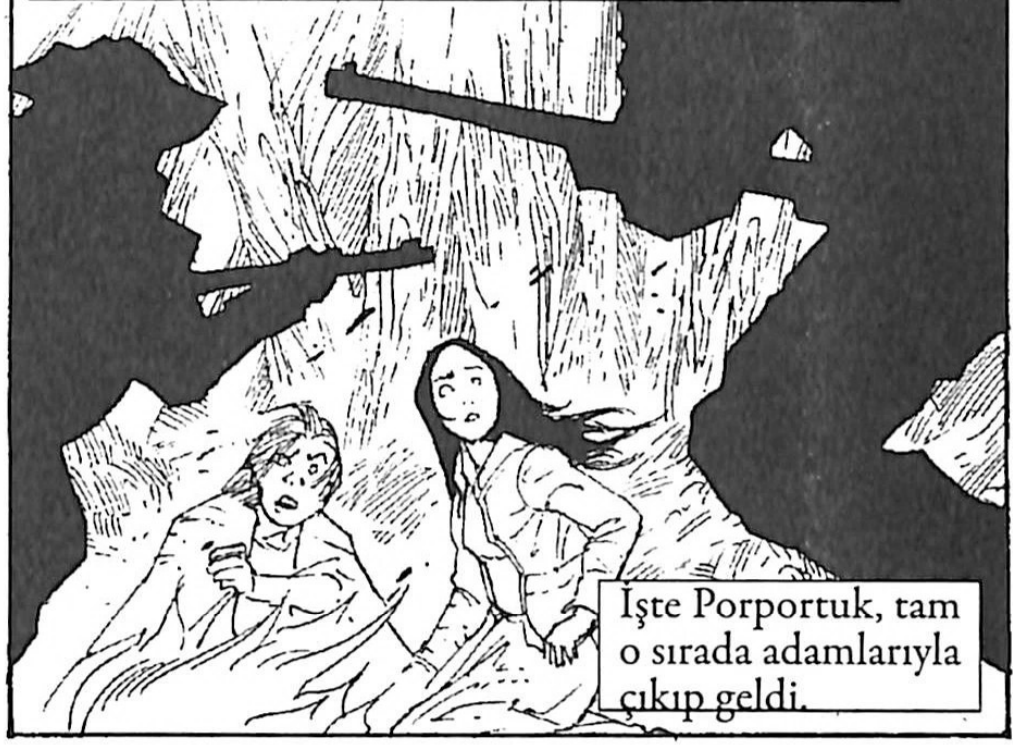

Akoon ile El-Soo gemiyi Fort Yukon'da terk etti ve Porcupine Irmağı'nın yukarılarına doğru ilerledi. Yorucu bir yolculuktu, ama sonunda Porcupine'nin kaynağına vardılar. Kayığı orada bıraktılar ve dağları yaya olarak aşmak üzere yola devam ettiler.

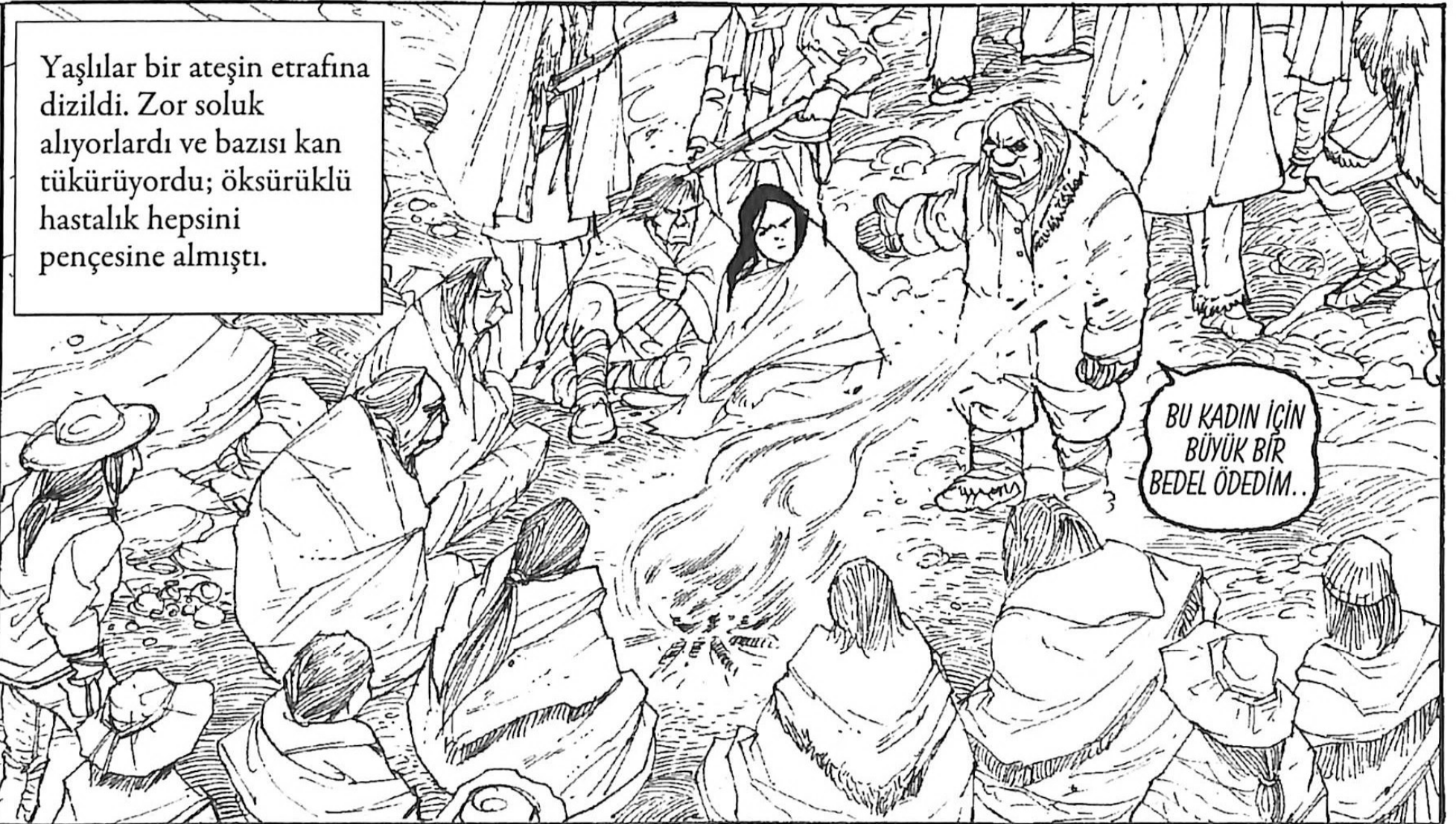
Mackenzie Irmağı'na geldiklerinde bir aksilik oldu. Mackenzie yerlileriyle ava çıkan Akoon, tecrübesiz bir avcının tüfeğinden çıkan kaza kurşunuyla yaralandı.

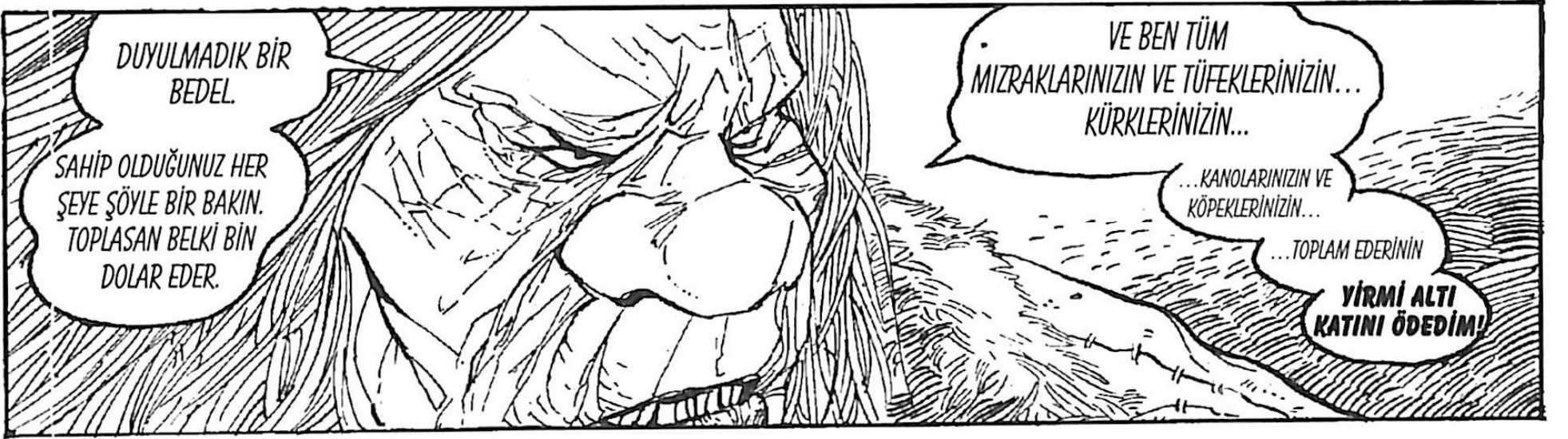

Akoon'un sağ kolu ve iki kaburgası kırılmıştı. El-Soo kemiklerin yerine yerleştirilmesine yardım etti ve Akoon kendini toparlamak için ateşin yanına uzandı.

Yaşlılar bir ateşin etrafına dizildi. Zor soluk alıyorlardı ve bazısı kan tükürüyordu; öksürüklü hastalık hepsini pençesine almıştı.

YakıŖıklı Kamarot

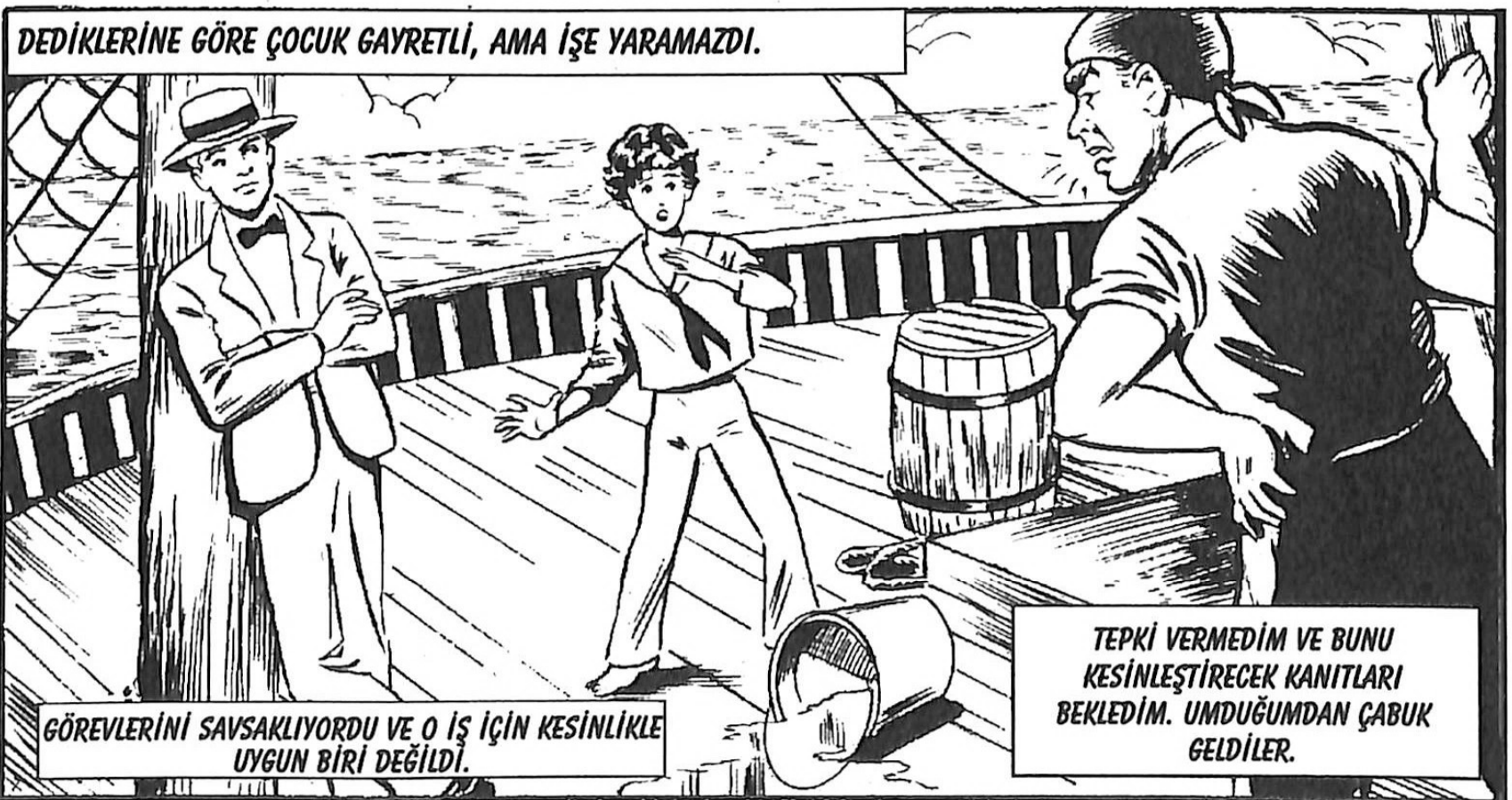
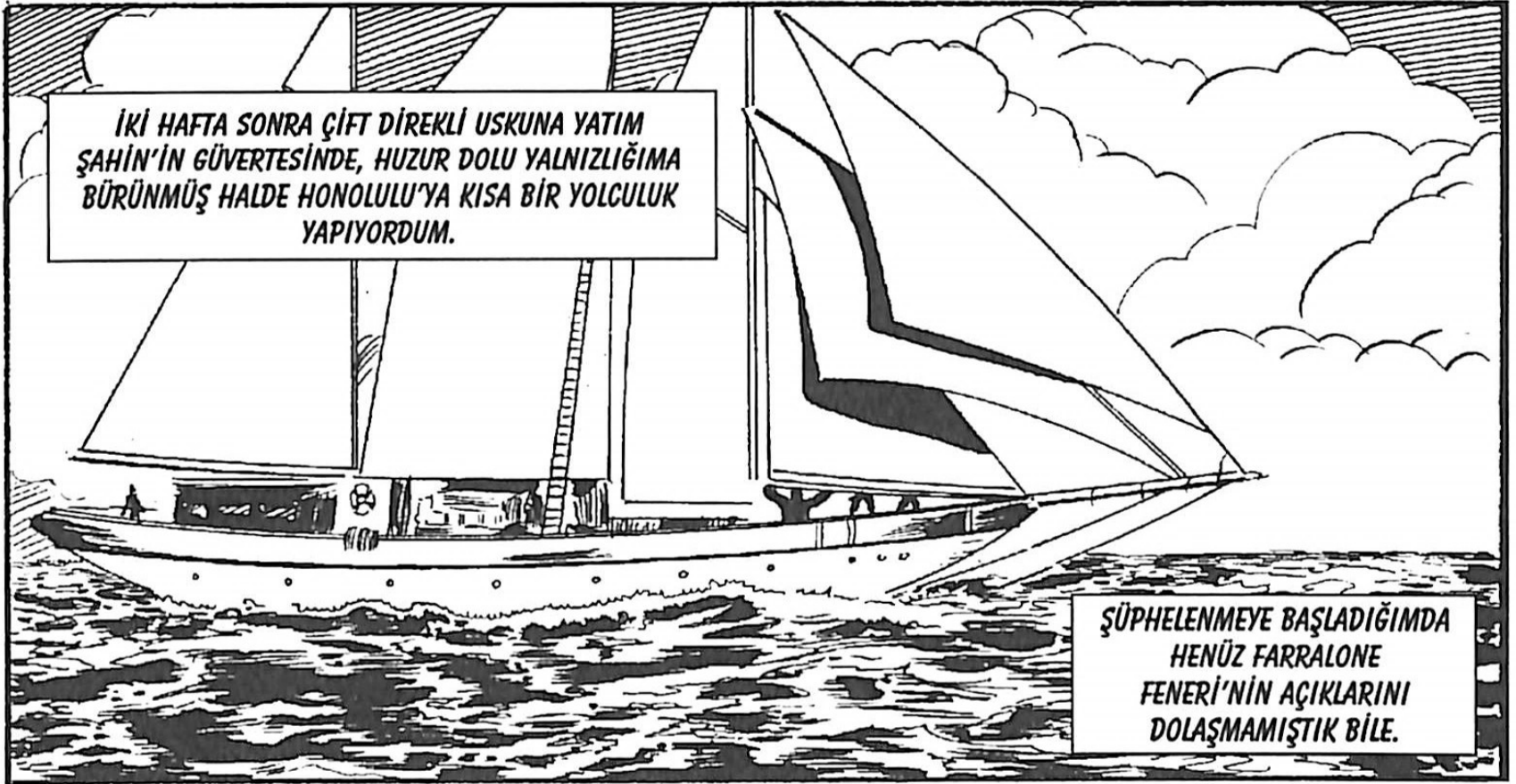
JACK LONDON

**Uyarlama
TRINA
ROBBINS**

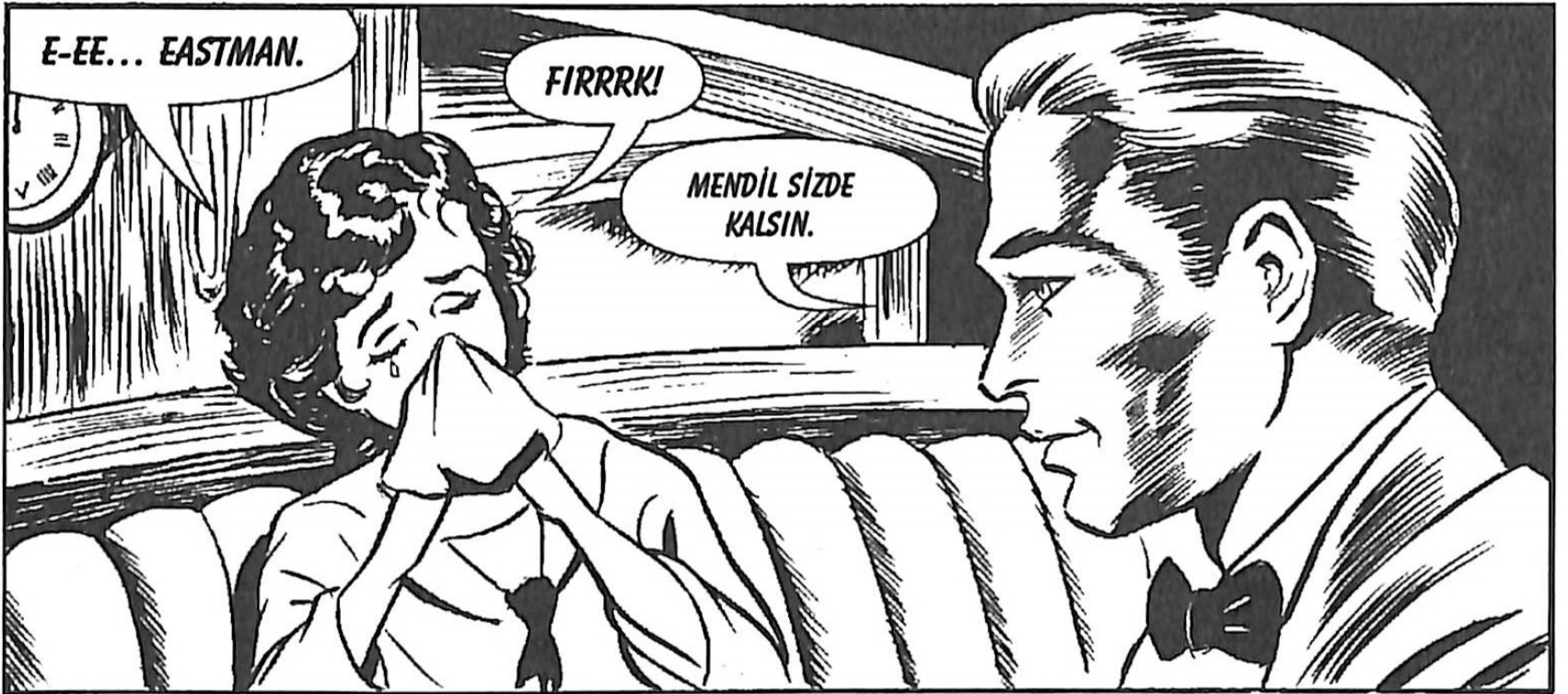

**Çizim
ANNE
TIMMONS**

SONUNDA ÖYKÜSÜNÜ ONUN AĞZINDAN SÖKTÜM. EBEVEYNLERİ ÖLÜNCE O VE KARDEŞİ TEK KURUŞSUZ KALMIŞ. SONRA HALİDAY'IN KORUMASI ALTINA GİRMİŞLER. KIZIN SAHNE SANATLARINA YETENEĞİ OLDUĞU ANLAŞILINCA HALİDAY ONU TEŞVİK ETMİŞ.

YAKIŞIKLI KAMAROT

HONOLULU'YA ULAŞTIĞIMIZDA ONU BUHARLI GEMİYLE GERİ GÖNDERMEYE HAZIRLANIYORDUM, AMA O SAF VE İÇTEN YARATIK BUNU DUYMAK BİLE İSTEMEDİ VE BEN ÜSTELEYİNCE ÖYLESİNE PERİŞAN BİR GÖRÜNTÜ SUNDU Kİ, VAZGEÇMEK ZORUNDA KALDIM.

HAWAİLİ MÜZİK GRUPLARININ KONSERLERİNE GİTTİK, KIZLARDA UZUN ARABA GEZİNTİLERİNE ÇIKTIK VE ADANIN BİRÇOK İLGİNÇ KÖŞESİNİ, EĞLENCE VE DİNLENCE YERİNİ ZİYARET ETTİK.

ONA PARA VERDİM VE KISA ZAMANDA KENDİSİNE GECE ELBİSELERİNDEN VE BAŞKA HANIM SÜSLERİNDEN OLUŞAN ÇARPICI BİR GARDİROP EDİNDİ.

BİR HESAP YAPMAK GEREKİRSE...
ON ALTI YAŞINDA, BENSE YİRMİ ALTI;
ON SEKİZ OLDUĞUNDA BEN YİRMİ SEKİZE
GELECEĞİM. BÜYÜK UYUMSUZLUK DEĞİL
İKİ YIL BEKLERİM!
VE SONRA...

AMA İYİ ŞEYLER SONA ERMEYE MAHKUMDUR
VE BİZİM SAN FRANCISCO'YA DÖNME
ZAMANIMIZ DA GELİP ÇATTI.

YAKIŞIKLI KAMAROT

Geleneksel Gemicî Şarkısı

Kaptanın karısı ki, o da gemideydi ve buna pek bir keyiflendi,
Kocasının öyle yakışıklı bir kamarot tuttuğunu sanarak.
Arada oğlana bir öpücük kaydıracaktı ve bir oyuncak iyi olacaktı,
Lakin kaptan sırrını öğrenmez mi yakışıklı kamarotun?

Oğlanın yanakları pembe kızıl, saçları bukle bukle.
Denizciler ona bakıp güler ve hep, "Bu tıpkı bir kıza benziyor," der.
Ama kaptanın peksimetini yiyince yanakları solar,
Karnı şişer, güzel Nell'in, yani yakışıklı kamarotun.

Gösterişli gemimiz geldi demirledi Biscayne Körfezi'nde.
Bir gece uyurken gemiciler, koptu bir heyecan, bir arbede.
Uyku kalmadı, sendeleyerek doğruldular hamaklarda;
Verdiler küfrü inleyip ağlamasına, yakışıklı kamarotun.

"Ah kaptan, sevgili kaptan," diye bağıırıyordu genç adam,
"Gelip çattı zamanım ve perişanım; böyledir besbelli ölümüm."
Doktor koştu yetişti ve dalgayı anlayınca gülererek dedi:
"Olacak bir kızı ya da oğlu, yakışıklı kamarotun."

Gemiciler durumu nihayet anladı ve hepsi öylece bakakaldı.
Bebek hiçbirinden değildi, en kutsal yeminleri ederlerdi.
Kaptanın karısı döndü kocasına: "Neşelen cancağızım,
Çünkü ya sen uğrayacaktın ihanetine ya da ben, yakışıklı kamarotun."

Böylece herkes aldı bir bardak rom ve içti ticaretin hayırlı sonlanmasına
Ve bir de sağlığına ne erkek, ne de kadın olan yakışıklı kamarotun:
"Savaşların çıkmamasını ve gemicilerimizin telefata uğramamasını
Ve bir de aramızdan eksik olmamasını umarak, böyle kıyak bir yakışıklı kamarotun!"

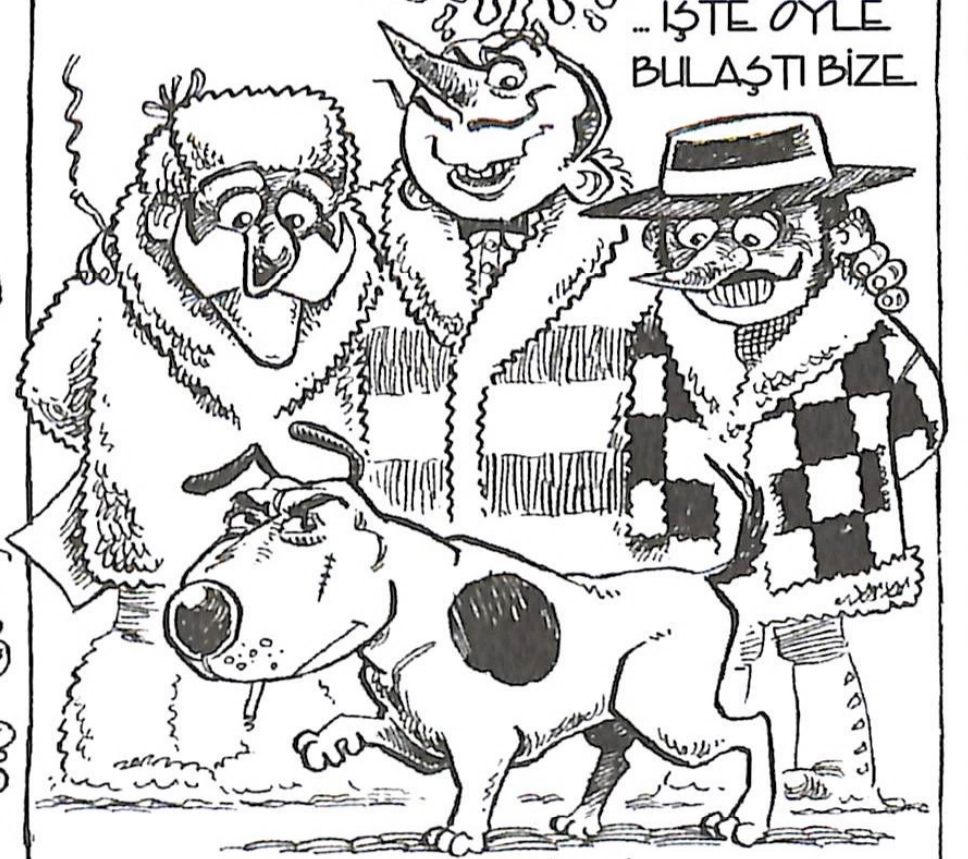
STEPHEN MACKAYE İLE BİR KEZ DAHA KARŞILAŞIRSAM, ELİMDEN KAZA ÇIKABİLİR
AZIĞIMI VE BATTANİYEMİZİ PAYLAŞTIĞIMIZ ÖNCE YILDAN SONRA ONUN İÇİN TEK
SÖYLEYEBİLECEĞİM ŞEY TANDIĞIM EN KALLEŞ ADAM OLDUĞUDUR

1897 KİŞİYDİ VE HERİMİZ AYNI DÜŞE
DALIP ÇİTMIŞTIK. ZENGİN OLMAKI AMA.

MESUM LEKE

... İŞTE ÖYLE
BULAŞTI BİZE

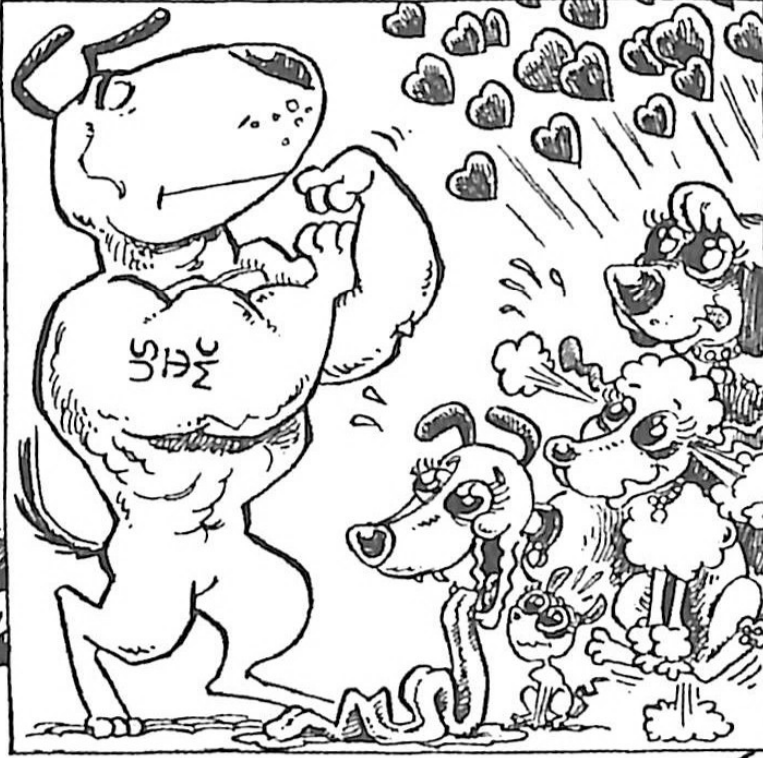

JACK LONDON

Uyarlama ANTONELLA CAPUTO

Çizim NICK MILLER

ALASKADA
GÖRDÜĞÜM EN
GÜÇLÜ
GÖRÜNÜŞLÜ
CANAVARIMSYDI

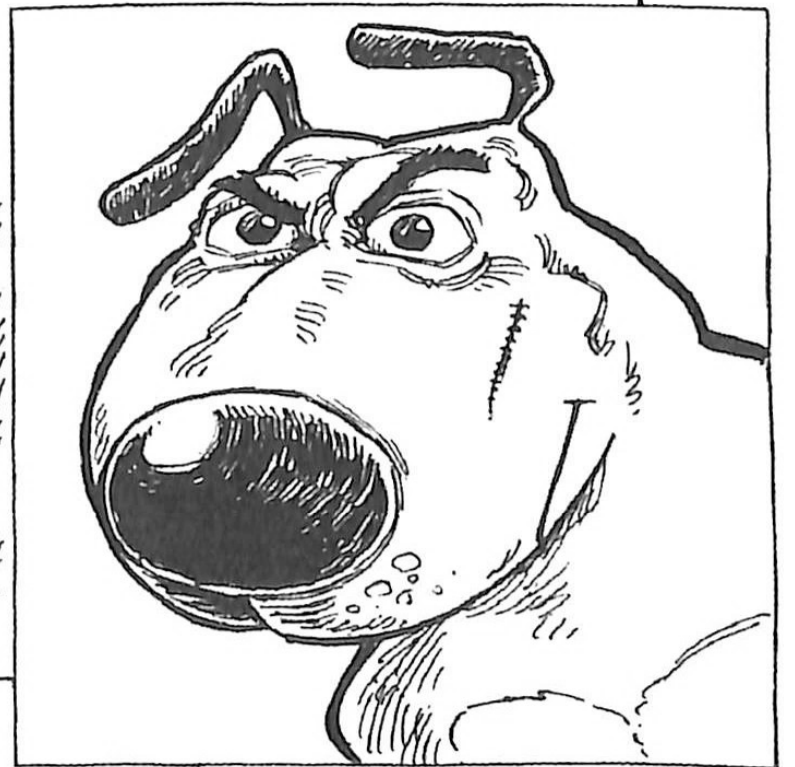
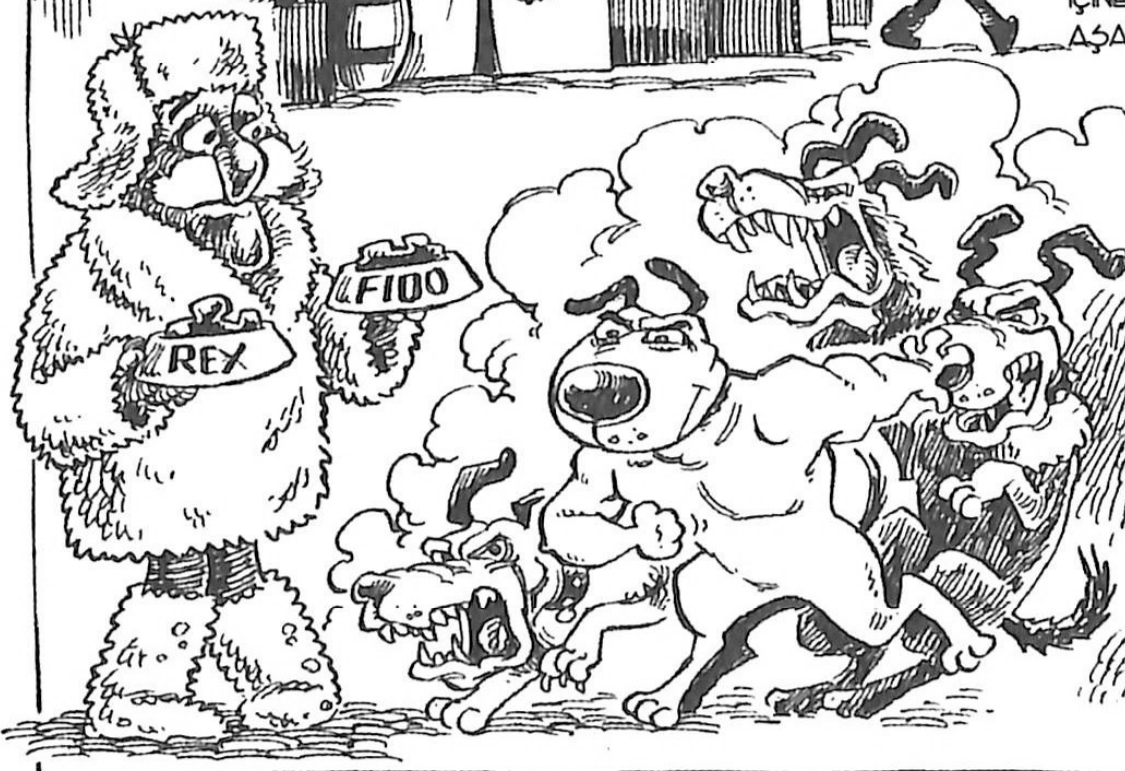

AMA YAPILACAK İŞ OLDUĞUNDA ARAZI
OLMA KONUSUNDA MÜTULİŞ BİR SEZİYE
SALIPTL

VE ÇALMAKTA VE BASKIN YAPIP MAL KALDIRMAKTA
MÜKEMMELİYETE ERMİŞTİ BELKİ DE ŞURADA BURADA OTU-
RUP ORASINI BURASINI YALAMANIN DURMAKSIZIN ÇALIŞMAK
VE BİR ŞEY YALAYAMAMAKTAN DALLA MI OLDUĞUNU
KAVRAMIŞTI

SİZE NE DİYECEĞİM O KÖPEĞİN GÖZLERİNİN
İÇİNE BAKTIM VE SEZDİĞİM ZEKÂ OMURĞAMPAN
AŞAĞI ÜRPERTİLER GEÇMESİNE NEDEN OLDU

APRİL ÇİZGİ KLASİK: JACK LONDON

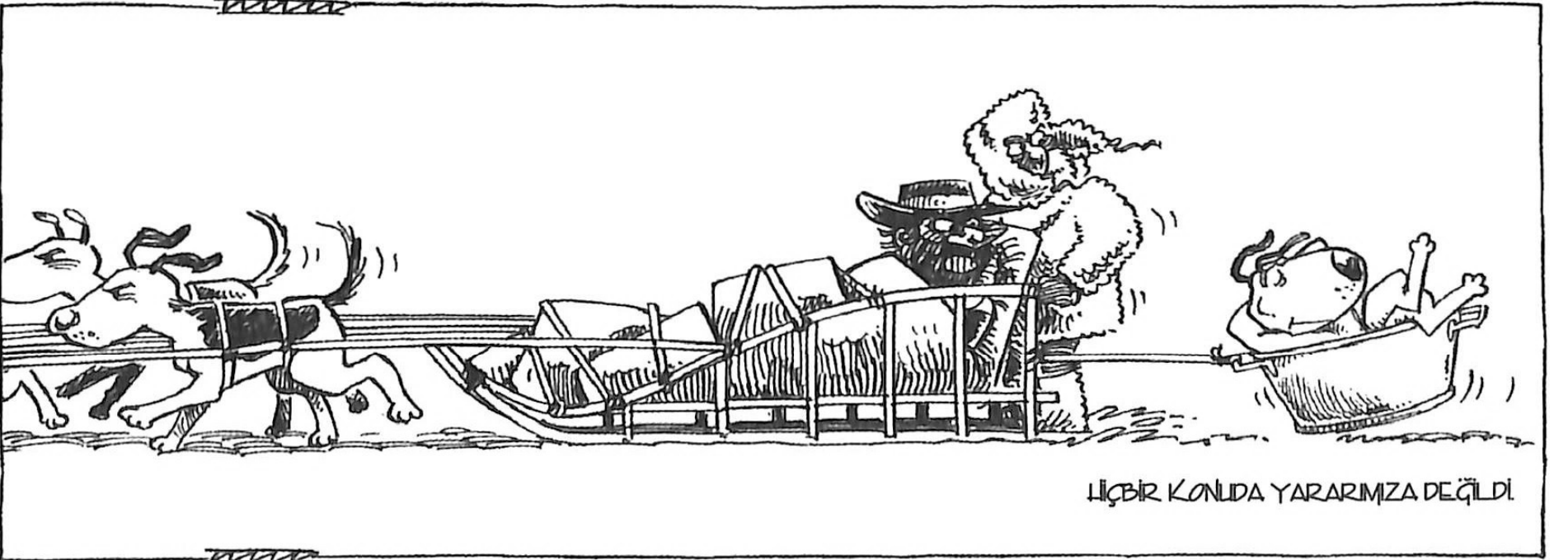
AMA ZEKİ YA DA EBLEH LEKE ASLA İŞE KOŞULAMIYORDU

ÜSTÜNE ÜSTLÜK HERKESTEN ÇALIYORDU

EN KÖTÜSÜ DE YAPTIKLARININ HER ZAMAN BİZE FATURA OLARAK GERİ DÖNMESİYDİ

HIÇBİR KONUDA YARARIMIZA DEĞİLDİ

M E Ş U M L E K E

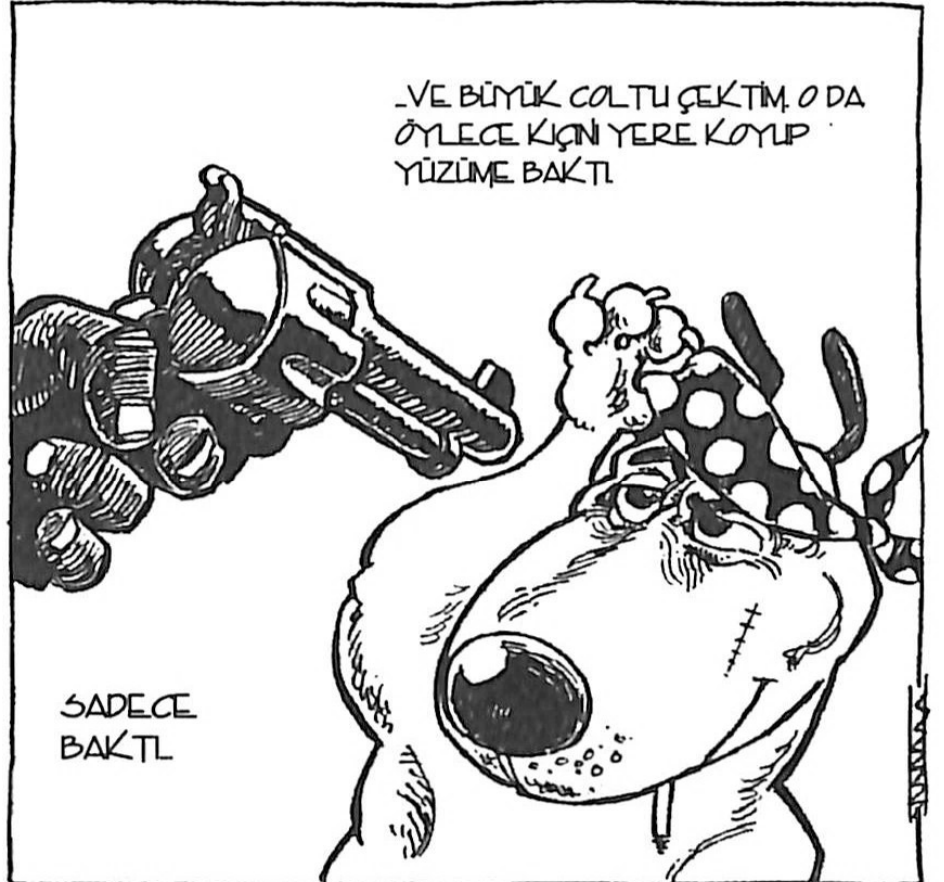
KIZAĞI ÇEKTIĞİ FALAN YOKTU AMA TÜM KOŞUM
KÖPEKLERİNİN PATRONU OYDU BİR SEFERİNDE O LEKEDEN
KURTULMAYI DENEDİM BİLİYORDU NE OLUP BİTTİĞİNİ
ELBETTE

LYGÜN BİR YERDE DURDUM.

..VE BÜYÜK COLTU ÇEKTİM, O DA
ÖYLECE KİÇİ YERE KOYUP
YÜZÜME BAKTI

SADECE
BAKTI

..VE BEN YÜREĞİM TANRI KORKUSUYLA DOLMUŞ HALDE
SİLAHI İNDİRDİM.

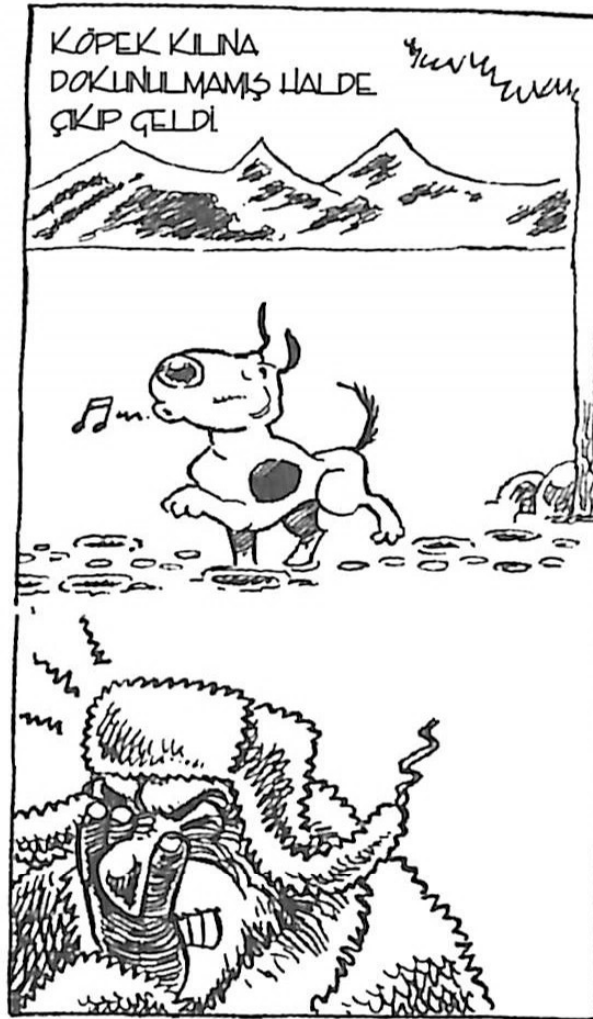
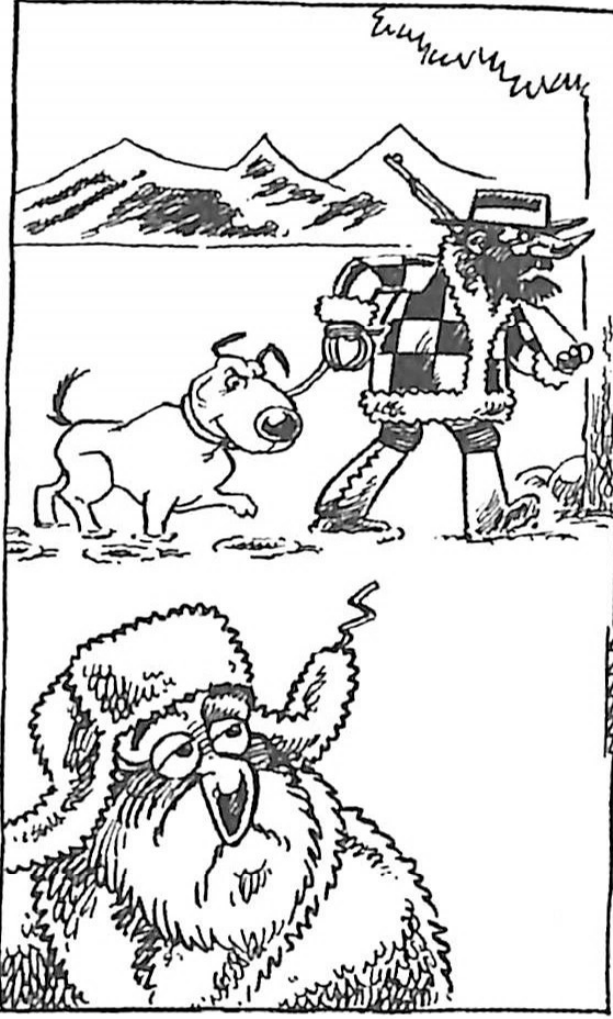

STEVE BENİM
LE ÇOK ALAY
ETTL

AMA

..AZ ZAMAN SONRA ONU ORMANA
GÖTÜREN KENDİSİYDİ.

APRİL ÇİZGİ KLASİK: JACK LONDON

NE VAR KI GÖSTERİŞLİYDİ
İLK HAFTANIN SONUNDA ONU
BİR ATLI POLİSE 75 DOLARA
SATTIK

BİR HAFTA SONRA HAYATIMIZDA DUYDUĞUMUZ
EN HARARETLİ İT DALAŞININ GÜRÜLTÜSÜYLE
UYANDIK

BUNALIMIN HAKİM OLDUĞU BİR KALVALTI
YAPTIK

AMA İKİ SAAT SONRA ONU
BİR POSTA GÖREVLİSİNE
SATINCA KEYFİMİZ TEKRAR
YERİNE GELDİ.

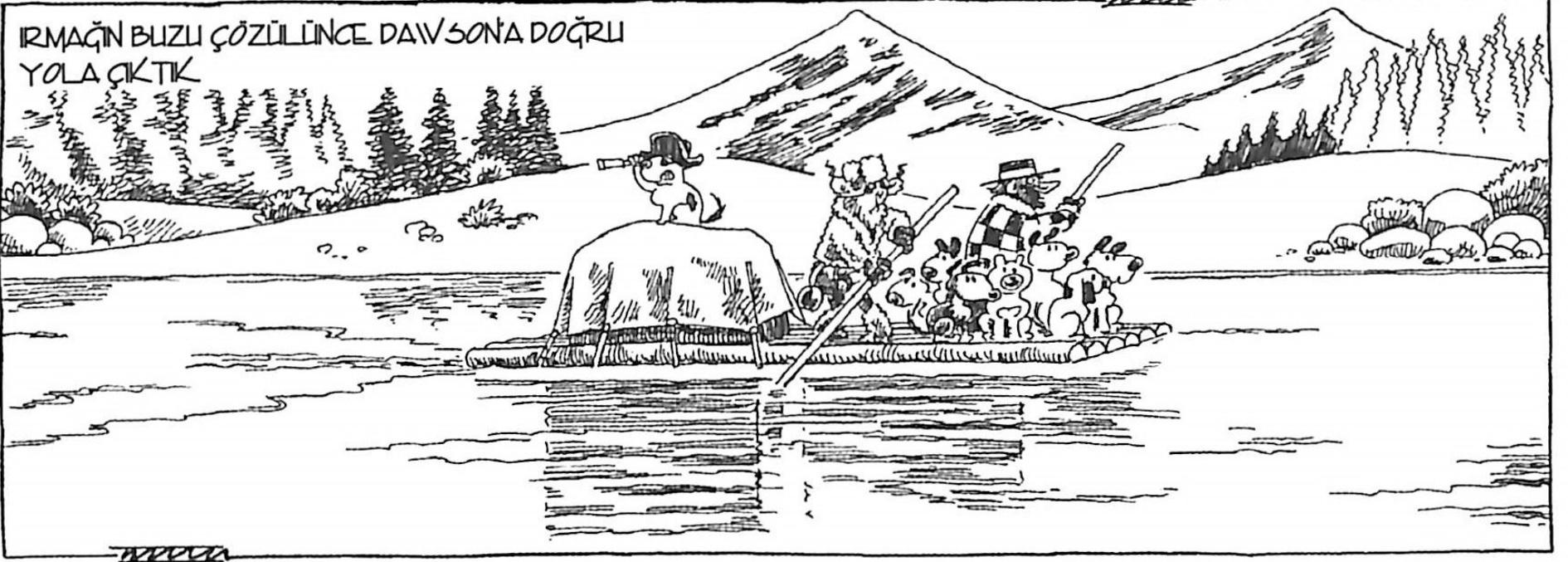

ANCAK LEKE İKİ GÜN SONRA
GERİ GELDİ VE DÖNÜŞÜNÜ
MÜSTELCİDEN AYRINTILARI
OLAN BİR PARTİYLE KUTLA-

ONU YİRMİ KEZ SATTIK VE HER SEFERİNDE DÖNDÜ VE KİMSE GELİP PARASINI GERİ İSTEMEDİ.

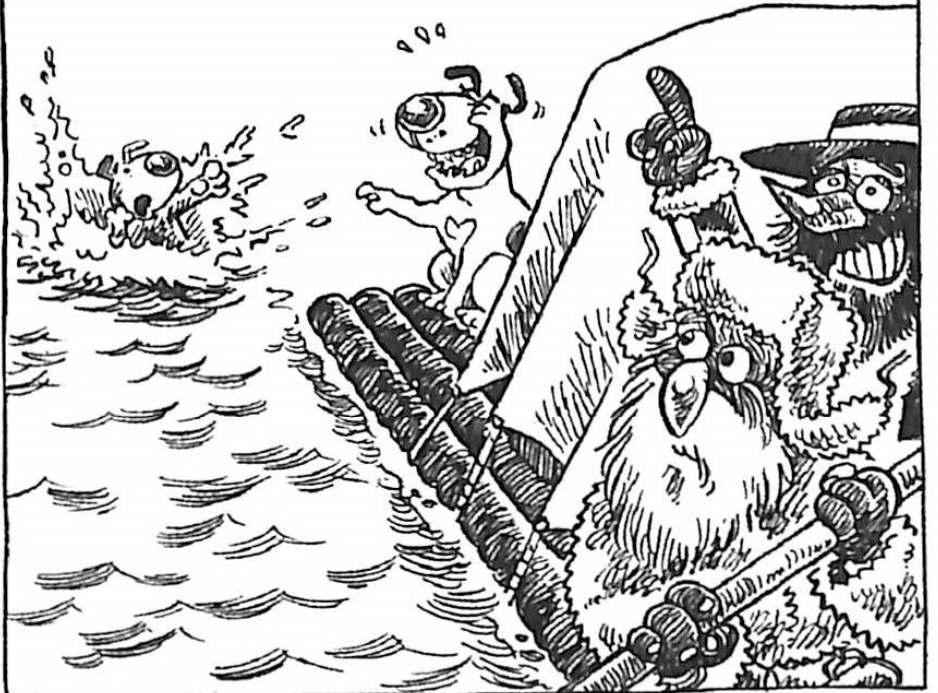
IRMAĞIN BUZLU ÇÖZÜLÜNCE DAIV SON'A DOĞRU
YOLA ÇIKTIK

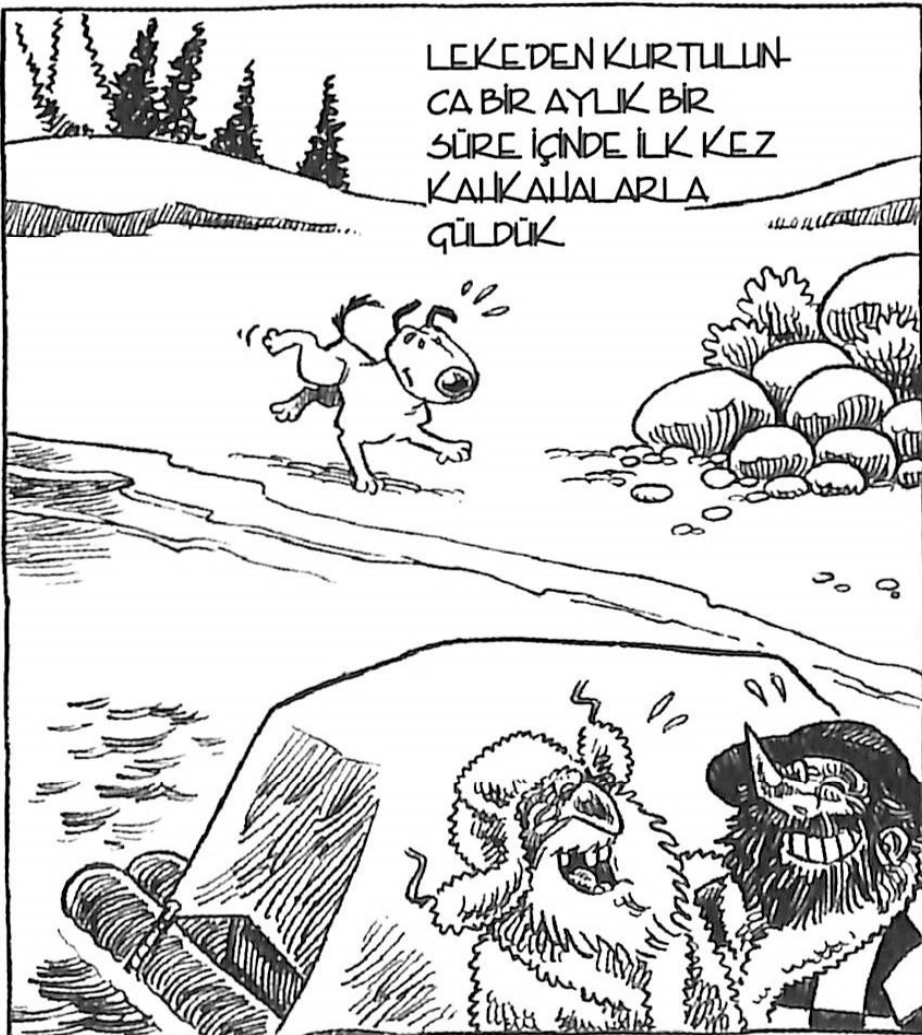
"BU KÖPEĞİN RAHATÇA
HAREKET EDECEĞİ
ÖZGÜRLÜK ALANINA İHTİYACI
VAR." DEDİ STEVE

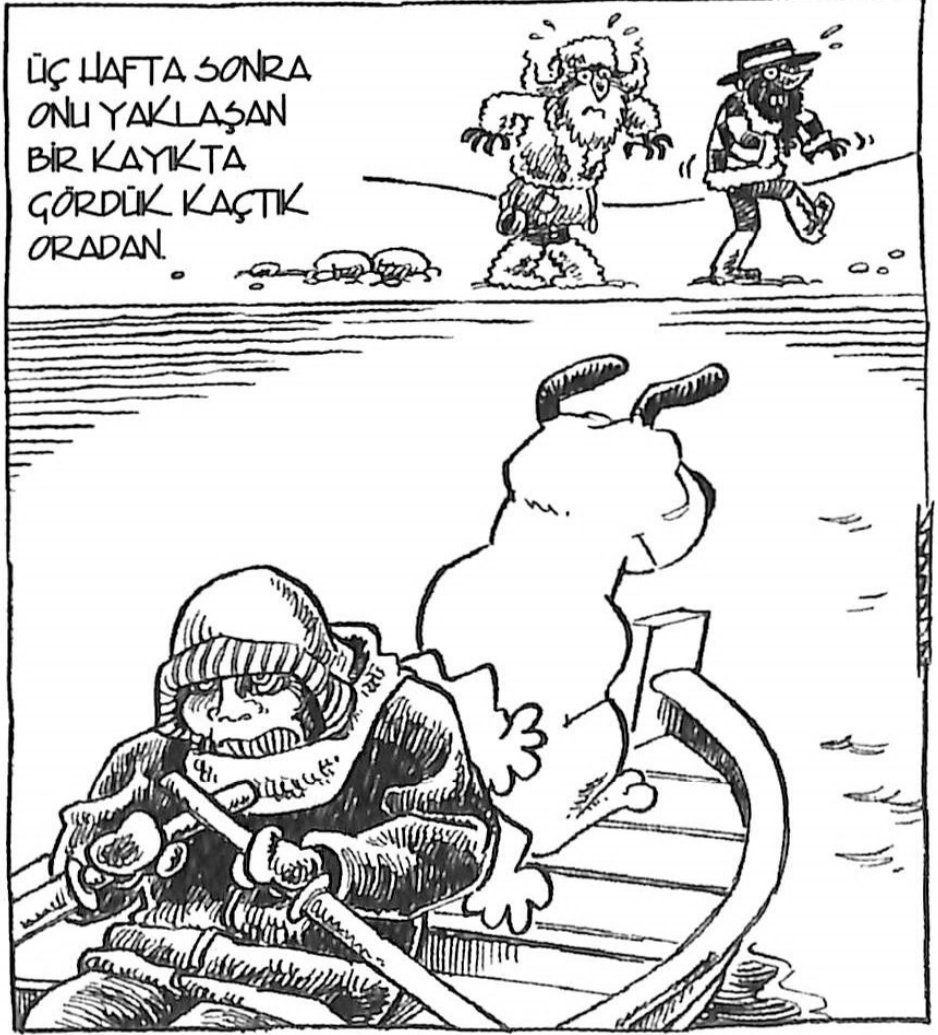
"ONU KİMSENİN
LIĞRAMADIĞI BİR ADACIĞA
BIRAKALIM."

LEKEDEN KURTULUN-
CA BİR AYLIK BİR
SÜRE İÇİNDE İLK KEZ
KALKANALARLA
GÜLDÜK

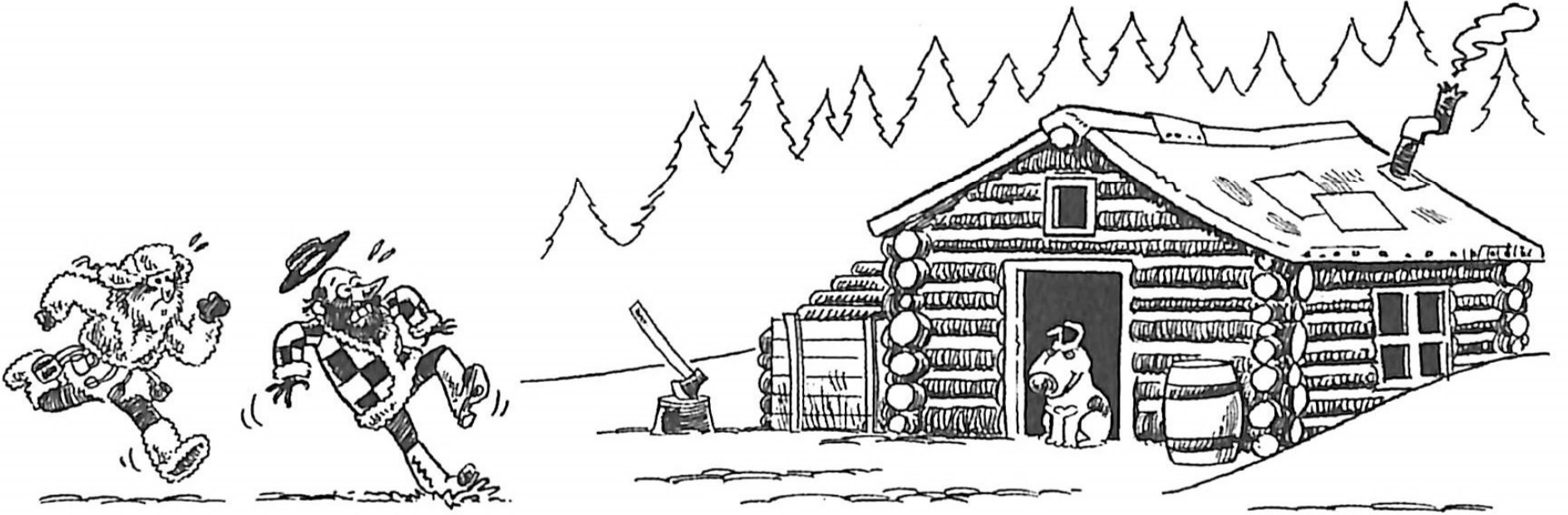

ÜÇ HAFTA SONRA
ONU YAKLAŞAN
BİR KAYIKTA
GÖRDÜK KAÇTIK
ORADAN.

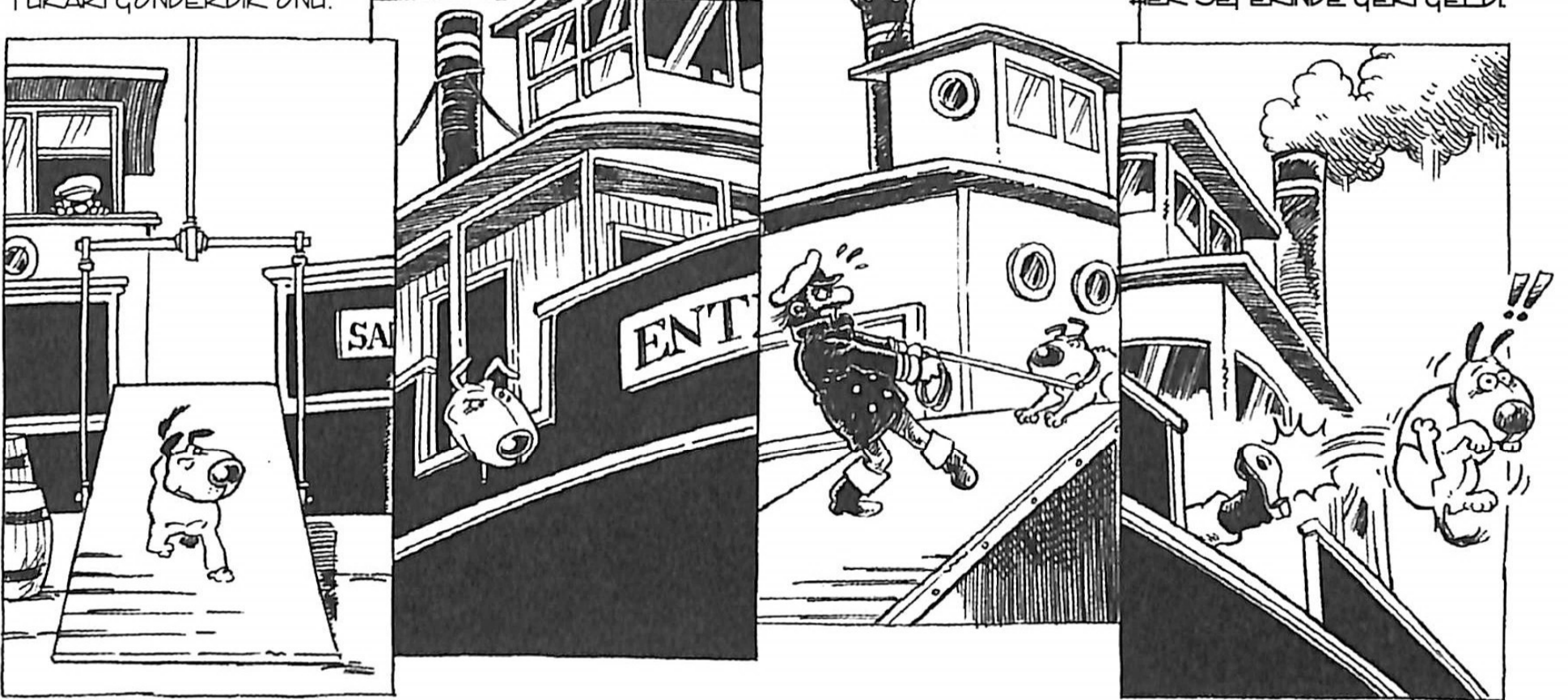

M E Ş U M L E K E

AMA KULÜBEMİZE DÖNDÜĞÜMÜZDE O MEŞUM LEKE'Yİ KAPIDA OTURMUŞ BİZİ BEKLERKEN BULDUK

DEFALARCA BULHARLI GEMİYE
KOYUP YUKON IRMAĞINDAN
YUKARI GÖNDERDİK ONU.

HER SEFERİNDE GERİ GELDİ

ONDAN KURTULMANIN
YOLU YOKTU

O KÖPEĞE DAIR BATIL
DÜŞÜNCELER SARMIŞTI
KİMİZİ DEİ

APRİL ÇİZGİ KLASİK: JACK LONDON

MAY'DA BİR KIZILDERİLİ
KÖPEĞİYLE KAPIŞTI.

KÖPEĞİN SALLIPI
LEKENİN ÜSTÜNE
BAL TAYLA GELDİ.
AMA İSKALAYIP KENDİ
KÖPEĞİNİ ÖLDÜRDÜ.

KLONDIKE İNSANIN HAYATINI KURMASI İÇİN GAYET UYGUN YERDİR
LEKE OLMA SA MİLYONERDİM ORADA ONA İKİ YIL KATLANDIM.

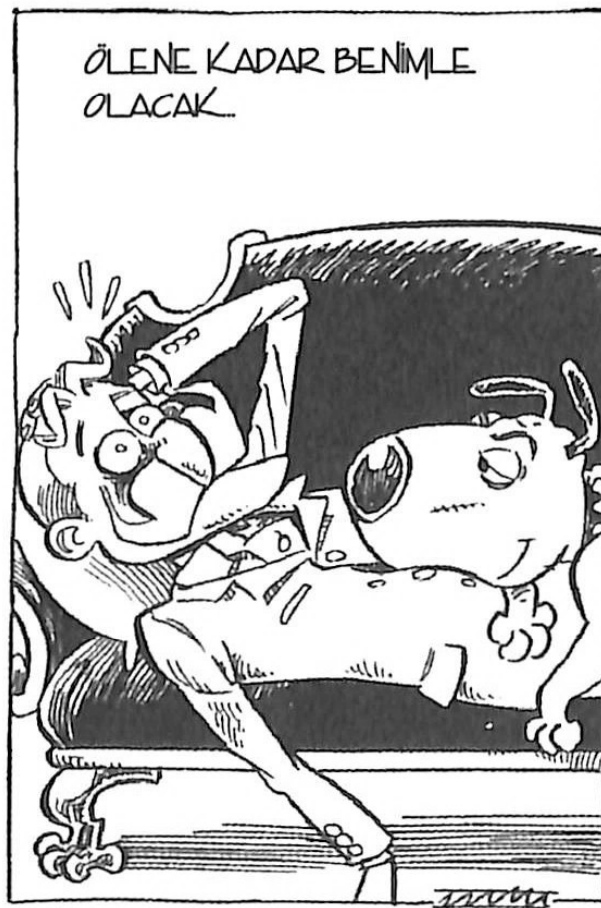
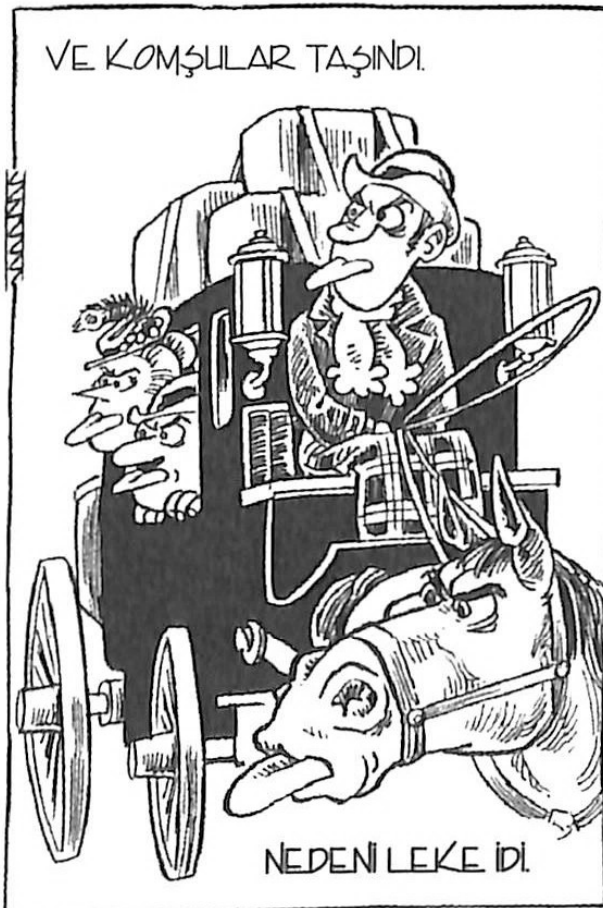
SONRA SANIRIM YA-
ŞAMA GÜCÜNÜ KAYBET-
MENİN EŞİĞİNE GELDİM.

1899 YAZI

ONDAN KURTULUR KURTULMAZ SAĞLIĞIMA VE GÜCÜME ÖYLE HIZLI KAVUŞMAK
HAYRET VERİCİYDİ. GELDİĞİM YER OLAN OAKLAND'A KAVUŞANA KADAR ESKİ
BEN OLMUŞTUM.

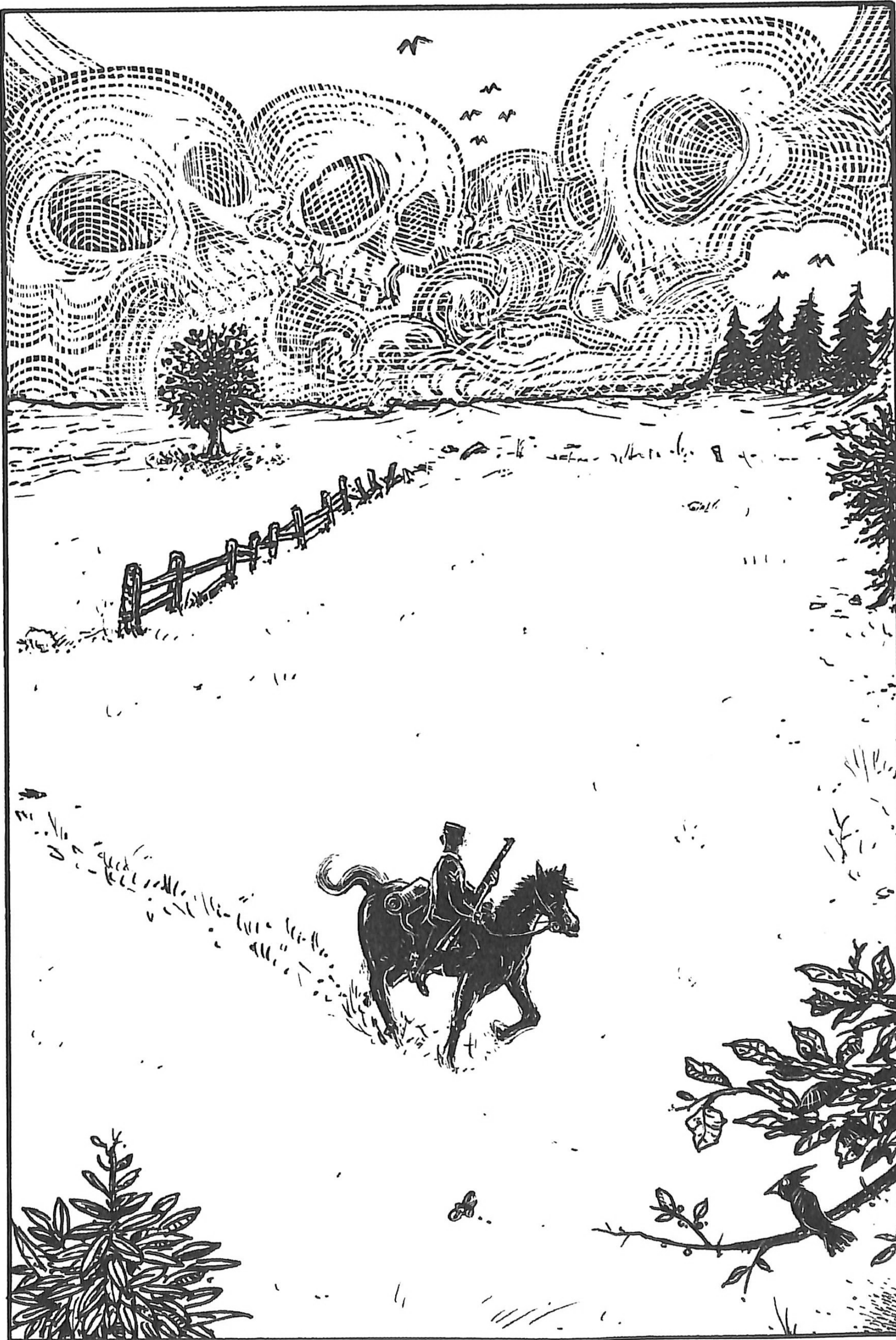

..VE BEN İŞTE BU YÜZDEN STEPHEN
MACKAYE YE BU KADAR ÖFKELİYİM!

NASIL OLDU DA BÖYLE AŞAĞILIK
VE KALLEŞ BİRİ HALİNE GELDİ.
ANLAMİYORUM!

Son

SAVAS

JACK LONDON
Çizim PETER KUPER

Gençti, yaşı yirmi dört ya da yirmi beşten yukarı değildi ve kedi gibi tetikte, öylesine gergin olmasa, atının üstünde gençliğinin verdiği pervasız hevesle oturabilirdi. Siyah gözleri her tarafta dolaşıyor, küçük kuşların sıçraştığı dallardaki ve sürgünlerdeki her hareketi yakalayıp, durmadan değişen bitki örtüsünün içindeki patikalarda hiç durmaksızın ilerliyor ve daima her iki taraftaki büyük ağaçların altında oluşmuş çalı kümelerine yöneliyordu. Ve kendisi her ne kadar gayet sessiz yol alsa da, etrafını gözlerken bir yandan da çevreye kulak kabartarak batıdan yankılanan ağır silah patlamalarından kurtulabilecek sesleri yakalamaya çalışıyordu. O gürültüler kulaklarında saatlerdir yankılanıyordu ve artık ancak kesintiye uğrarlarsa dikkatini çekebilirlerdi. Yapması gereken bir iş vardı. Eğerinin ön kısmındaki tutamağın üstünde dengeleyerek taşıdığı bir karabinası vardı.

O kadar gergindi ki, birkaç bıldırcın hızla uçarak atının burnunun önünden geçince, anında verilmiş bir reflekse silahını omzuna götürecektik kadar şiddetle ürktü. Yüzünden silik bir gülümseme geçti, toparlandı ve yola devam etti. İçindeki gerilim ne kadar artarsa, yapmak zorunda olduğu şey konusundaki kararlılık da o oranda yükseliyordu; öyle ki, silmek için elini kaldırmadığı ter damlaları gözlerini yakıyor burnu boyunca kayıp eğerin ön

tutamağına düşüyordu. Süvari şapkasının başına oturan kısmı da çepeçevre ter olmuştu. Altındaki demir kır at da onunla aynı durumdaydı. Soluk bile alınamayacak kadar sıcak bir günün akşamüzeri saatleriydi. Kuşlar ve sincaplar bile güneşe çıkmaya cesaret edemiyor, ağaçlar arasındaki gölgelik köşelere sınıyordu.

Adam ve atının üzerine yapraklar yağıyordu ve ikisi de sarı çiçek polenine bulanmıştı, çünkü mecbur kalmadıkça açığa çıkıp ilerlemiyorlardı. Adam çalılardan ve ağaçlardan ayrılmıyor, arada sırada duruyor ve çorak bir açıklığa geldiklerinde ya da sürekli tırmanan arazide çıplak bir noktaya ulaştıklarında etrafı kolaçan ediyordu. Hep kuzeye doğru yol alıyordu, ama güzergâhı dolambaçlıydı ve ne kadar kaygılı ve tedbirli olduğu en iyi kuzeyden bakıldığında görülüyordu. Korkak biri değildi, ancak cesareti ortalama uygar insanın ötesine geçmezdi ve aradığı şey ölüm değil, yaşamdı.

Alçak bir tepenin eteğine geldiğinde yaban sürüleri tarafından açılmış bir patikayı izlemeye koyuldu ve çalıların sıklığı nedeniyle atından inip hayvanı öne sürmek zorunda kaldı. Ama patika batıya yönelince atı kendi başına bırakıp kendini tekrar kuzeye, tepesi meşe ağaçlarıyla kaplı bayıra vurdu.

Tırmanış sona erince, bu kez de zizaglar çizerek, dökülmüş yapraklar ve ba-

kimsizlikten keçeleşmiş asma çubukları arasından kayarak ve tökezleyerek, bir yandan da tepeden üstüne yuvarlanma tehdidi yaratan atından gözünü ayırmadan aşağıya inmeye koyuldu. Her tarafından çiçek poleniyle yoğunlaşmış ter akıyor, bu bulamaç ağzına, burun deliklerine dolup susuzluğunu körüklüyordu. Tersinin olması için ne kadar çabalarsa çabalasın, inişi gürültülüydü ve havanın kuru sıcağına boğulmuş halde sık sık duralıyor, soluk soluğa kalmış halde ilerilerden herhangi bir uyarı sesi gelip gelmediğine kulak kabartıyordu.

Arazi düzleştğinde nerelere kadar uzandığını kestiremediği yoğun bir ormanla karşılaştı. Ağaçların karakteri değişmişti ve orada tekrar atına binebilecekti. Tepenin eteklerindeki meşeler yerini nemli topraktan dimdik yükselen geniş gövdeli ağaçlara bırakıyordu. Çalılıklar iyice seyrekleşmişti ve karşısına arada sırada ormanın içinde kalmış, savaşın hengâmesiyle korkutulup kaçırılmadan önce hayvanların otladığı parkı andıran küçük çayırıklar çıkıyordu.

Vadiye yönelirken ilerleyişi daha da hızlandı ve yarım saat kadar sonra çıplak bir düzlüğün sınırına çekilmiş eski çitin yakınında durdu. Arazinin o kadar açık olması hoşuna gitmemişti, ama izlemesi gereken arada uzanan bir derenin kıyısına kadar inen ağaçlığın hemen dışında uzanıyordu. Önündeki açıklık sadece dört yüz metre genişliğindeydi, ancak orayı alenen geçme düşüncesi bile rahatsız ediciydi. Ormanın karşı kıyıyı belirleyen eteklerinde bir tüfek, hatta birçoğu, belki binlercesi onu bekliyor olabilirdi.

İki kez harekete geçmeye niyetlenir gibi oldu, ikisinde de durdu. Yalnızlığı onu dehşete düşürüyordu. Savaşın Batı'da atan nabızı genç adama binlerce askerin yoldaşlığını vaad ediyordu; oralaradaysa sessizlik ve kendisi ve sayısız çalının arkasından sıkılarak ona ölümü getirecek olan muhtemel silahlar dışında hiçbir şey yoktu. Ne var ki, görevi bulmaktan korktuğu şeyi bulmaktı. Nihayet bir zaman bir yerde ötekilerden biri olan tıpkı kendisi gibi beklenen teması önceden rapor etmek için izcilik görevi yapan öteki adama,

öteki adamlara rast gelene dek ilerlemeli, ilerlemeye devam etmeliydi.

Karar değiştirerek ormana çekildi ve ilk ağaç sıraları boyunca bir süre ilerledi, sonra durup yine ilerleri gözledi. Bu kez çitin ötesindeki açıklığın ortasında küçük bir çiftlik evi görmüştü. Herhangi bir yaşam belirtisi yoktu. Bacadan duman çıkmıyor, ortalıkta kümes hayvanları koşuşturmuyordu. Mutfak kapısı açıktı ve genç adam bir çiftçi karısının her an içinden çıkıp gelmesini bekleyerek uzun süre ve dikkatle baktı o karanlık dikdörtgene. Dudaklarında biriken polen ve tozu yalayıp sırtını dikleştirdi, aklını ve bedenini toplayıp atını ilerleterek göz kamaştırıcı gün ışığına çıktı. Etrafta hiçbir kıpırtı olmadı. Evin yanından geçti ve ırmağın kıyısında yükselen ağaç ve çalı duvarına yaklaştı. Bir düşünce çıldırtıcı bir ısrarla yükleniyordu beynine. Bu, yüksek hızlı bir kurşunun bedenine çarışıydı. İşte o düşünce onu tüm etkilere açık ve çok savunmasız kılıyordu ki, benliğinde yaptığı etkiyle eyer üstünde neredeyse iki-büklüm olmuştu.

Atını ormanın kenarında bağlayıp, ağaçlar arasında birkaç yüz metre yaya ilerleyerek kıyıya ulaştı. Altı metre kadar genişliği olan derede gözle izlenebilir akıntı yoktu; suyu serin ve davetkârdı ve genç adam çok susamıştı. Ama sık yaprakların oluşturduğu perdenin gerisinde, gözleri karşıdaki aynı türden perdeye sabitlenmiş halde bekledi. Bekleyişi katlanabilir kılmak için yere çömeldi ve karabinasını dizlerine koydu. Dakikalar geçti, üzerindeki gerginlikten yavaş yavaş kurtuldu. Sonunda karşıda bir tehlike olmadığına karar verdi, ama tam harekete geçip suya girmeye karar vermek üzereydi ki, karşı kıyıdaki çalılıklarda oluşan bir hareketlilik dikkatini çekti.

Bu bir kuş olabilirdi. Ama o bekledi. Sonra aynı yerde birden, neredeyse irkilip çığlık atmasına neden olacak kadar apansız kıpırtılar oldu; sonra yapraklar aralandı ve yüz ileriye uzandı. Birkaç haftalık tarçın rengi sakalla kaplı bir yüzdü bu. Ve birbirinden alabildiğine uzak duran gözlerin kenarında, yüzün genelinde yansıttığı yorgun ve heyecanlı ifadeyle çelişen, ancak gülümsemeyle oluşacak kırıksıklıklar vardı.

Genç askerin o mikroskopik aralıktan ve yedi metreden uzak olmayan mesafeden görebildiği bundan ibaretti. Ve o kısacık zaman dilimi içinde gördükleri tüfeğini omzuna kaldırmasına yetmişti. Gez-göz-arpacıktan baktı ve şimdiden ölü bir adam gördü. O kadar yakın mesafeden ıskalaması imkânsızdı.

Ama ateş etmedi. Karabinayı yavaşça indirdi ve izledi. Bir matarayı sıkıca kavramış bir el gözüktü, sonra o şeyi suyla doldurmak için uzanana adamın kızıl sakalla kaplı yüzü girdi görüş alanına. Mataraya dolan suyun çıkardığı gurultuları duyabiliyordu. Sonra kol ve kızıl sakallı yüz usulca kapanan çalılarının gerisinde görünmez oldu. Uzunca bir zaman olduğu yerde kıpırdamadan bekledi, sonra susuzluk dayanılmaz hal alınca sürünerek atının olduğu yere döndü, güneşin hâlâ aydınlattığı açıklık boyunca ilerledi ve gerisingeri ormanın korumasına döndü.

İKİ

Sıcakla boğuştuğu ve soluksuz geçen bir gün daha. Ormanın içindeki bir açık arazide yer alan, etrafında birçok yan bina ve bir meyve bahçesi olan büyük ve terk edilmiş bir çiftlik evi. Ormanın içinden demirkırı ata binmiş karabinasını eğrinin önündeki tutamağa dayamış, cıva ışıltılı kara gözlere sahip bir adam çıkıyor. Eve yaklaşınca huzurlu bir iç çekişle koyuveriyor soluğunu. Mevsim başında yaşanan çatışmanın izleri her yerde alenen görülebiliyor. Yüzü bakır çalıyla donuklaşmış mermi kovanları her tarafa saçılmış halde, ama atların toynakları altında çiğnenmişler yüzeyleri hâlâ nemli. Mutfak kapısının açıldığı bahçenin hemen kıyısında mezarlar dizili; her birinin üstüne isimler yazılmış ve tarihler düşülmüş. Kapının dibindeki meşe ağacının dallarına hava koşullarının yıprattığı giysileri içindeki iki adam asılı. Yüzleri büzüşmüş ve insan yüzünün hatlarını yansıtmaktan uzaklaşmış.

Demirkırı at onların altına geldiklerinde burnundan homurtuya benzer bir ses salıverince, sürücüsü onu okşayarak yatıştırdı ve olabildiğince uzağa bağladı. Sonra

eve girdi; etraf harabeye dönmüştü. Pencereleri dışarıyı inceleyerek teker teker, döşemeye saçılmış boş kovanların arasında yürüyerek dolaştı. Her tarafta insanların orada konakladığını, uyuduğunu gösteren belirtiler vardı ve odalardan birinin döşemesindeki izlerden yaralıların oraya alındığı anlaşıyordu.

Tekrar dışarıya çıkıp atı meyve ahırın etrafından dolaştırıp meyve bahçesine götürdü. Bir düzine kadar ağacın dalları olgunlaşmış elmaların yüküyle eğilmişti. Bir taraftan yerken, bir taraftan da ceplerine tıktırdı. Sonra aklına bir şey geldi ve başını kaldırıp güneşe baktı, kampa dönüş zamanını hesapladı. Gömleğini başından sıyırdıktan sonra kollarını uçlarından düğümleyerek bir torba haline koydu. İçini elmayla doldurdu.

Tam atına binecekti ki, hayvan birden kulaklarını dikti. Adam da dikkat kesilip dinledi ve toynakların yumuşak toprakta çıkardığı sesi belli belirsiz işitti. Usulca ahırın köşesine gitti ve etrafa göz gezdirdi. Bir düzine kadar atlı açıklığın ucunda belirmiş, o yana gelmeye başlamıştı ve aradaki mesafe şimdi sadece yüz metre kadardı. Doğruca eve geldiler. Bazıları attan inerken, diğerleri fazla kalmayacaklarını gösterir şekilde eyerlerinde kaldı. Duyabildiği kadarıyla yabancı istilacılardan tiksintiyle söz ederek bir şeyi tartışıyorlardı. Zaman geçti, ama adamlar bir karara varamamış gibiydi. Genç adam karabinasını eyerin yanındaki kılıfına koydu, atına bindi ve elma dolu gömleği eyerin tutamağında dengeleyip sabırla beklemeye koyuldu.

Sonra yaklaşan ayak sesleri duydu ve mahmuzlarını altındaki hayvanın karnının iki yanına öyle şiddetle gömdü ki, demirkırı at anında ileri atıldı. Gelen kişi de o arada ahırın köşesinde ortaya çıkmıştı ve on dokuz ya da yirmi yaşında, çocuk sayılabilecek birisiydi. Çiğnenmekten kurtulmak için kenara sıçradı. At sert bir dönüş yaparken, binicisi de evin önünde dikkat kesilmiş olan adamlara bir an göz atma fırsatı buldu. Bazıları sıçrayarak atlarının yanından ayrılıyordu ve tüfek kabzaları omuzlara dayanmak üzereydi. Mutfak kapısını ve gölgeler altında salınan cesetleri geride bıraktı, düşmanlarını evin etrafını dolaşarak öne koşmaya yöneltti. Önce bir tüfek ateş-

lendi, sonra ikincisi, ama o atın boynuna doğru kapanmış, bir eliyle elma torbasını tutar, diğeriyle atı idare eder halde çok hızlı ilerliyordu.

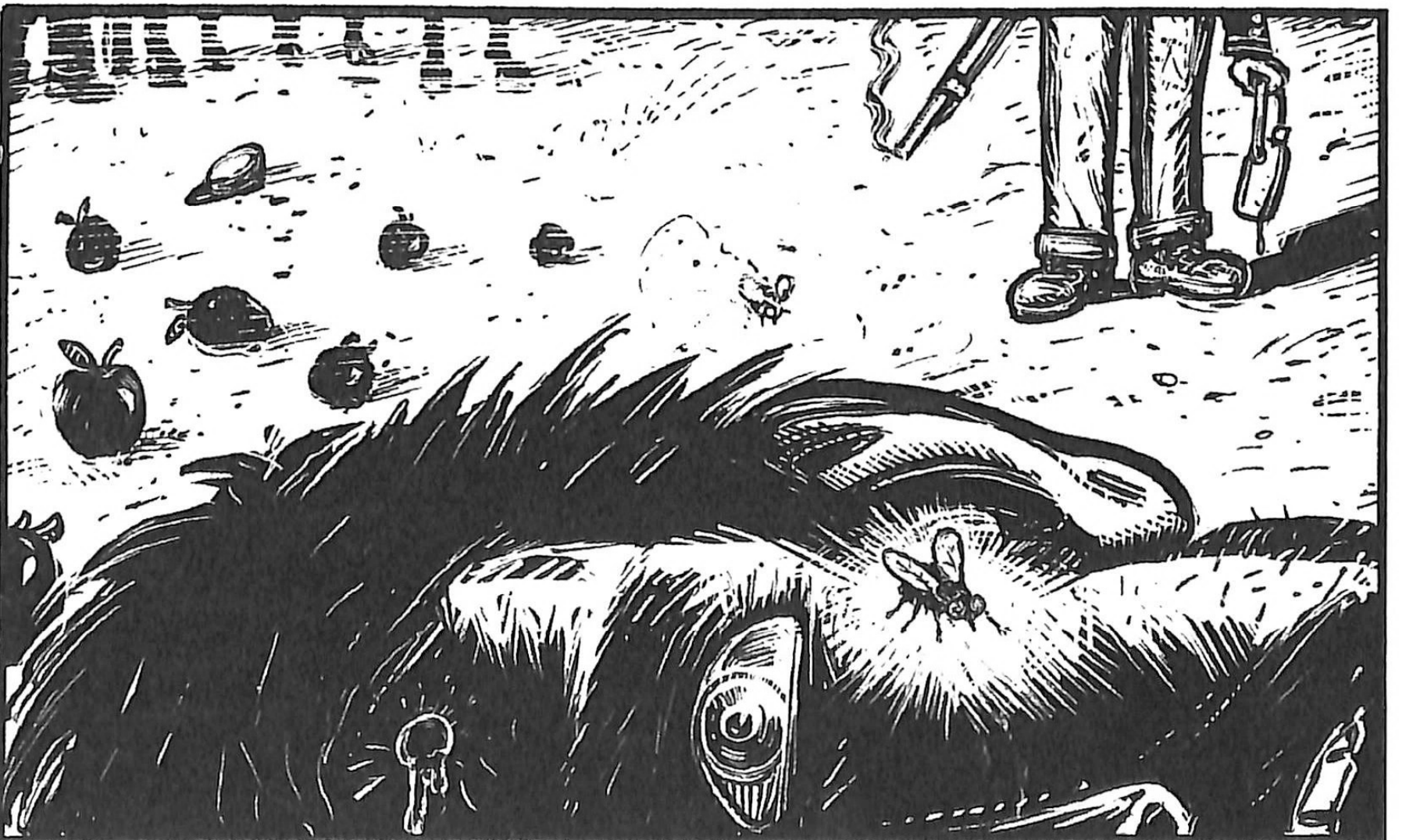
Çitin en tepe noktası bir metre yirmi santimden yüksekti, ama genç adam demirkırı atını tanıyordu ve o da hiç zorlanmadan ve etrafında uçuşmaya başlayan kurşunlara aldırmadan karşısındaki engeli geçiverdi. Orman sekiz yüz metre kadar uzaktaydı ve dörtnala koşan at o mesafeyi uzun fulelerle tüketiyordu. Artık geride kalan adamların hepsi ateş ediyordu. Tüfeklerini atışa o kadar hızlı atışa hazırlıyorlardı ki, atın üstündeki adam silah seslerini artık tek tek duyamaz olmuştu. Bir kurşun şapkasını delip geçince bunun farkına bile varmadı, ama bir başkası elma torbasına saplanınca görmezden gelemedi. İsabete yaklaşan üçüncü kurşun iyice aşağıya düşüp atın ayakları arasındaki bir taş parçasına çarpınca ve onu gözle görülmeyen bir böcek gibi vızıltılarla havaya savurunca, yüzünü kaygıyla ekşiterek atın boynuna doğru biraz daha gömdü.

Silahlar boşalınca atışlar seyreldi, sonra arkası kesildi. Genç adam sevinmişti. O yaylın ateşinden çiziksiz çıkıyordu. Arkaya göz attı. Evet, silahları boşalmıştı.

Çoğunun atlarına binmeye çalıştığını görebiliyordu. Başka kimileri atlarına ulaşmak için evin arkasına koşuyordu. O önüne dönmeden önce iki atlı sıkı bir koşu tutturmuş halde binanın köşesini dönmüştü bile. Ve aynı anda, tarçın rengi sakalı olan bir adamın tüfeğiyle uzun menzilli atışı yapmak için hiç acele etmeden yere diz çöktüğünü gördü.

Genç adam mahmuzlarını atın karnına bir kez daha gömdü, olduğu yerde biraz daha büzüştü ve kendisine nişan alan kişiyi zora koşturmak için ata zigzaglar yaptırmaya başladı. Beklenen atış gelmiyordu. At sağa sola yaptığı her sıçrayışla ormana biraz daha yaklaşıyordu. Ağaçlarla arada şimdi sadece üç yüz metre kalmış ve silah sesi hâlâ duyulmamıştı.

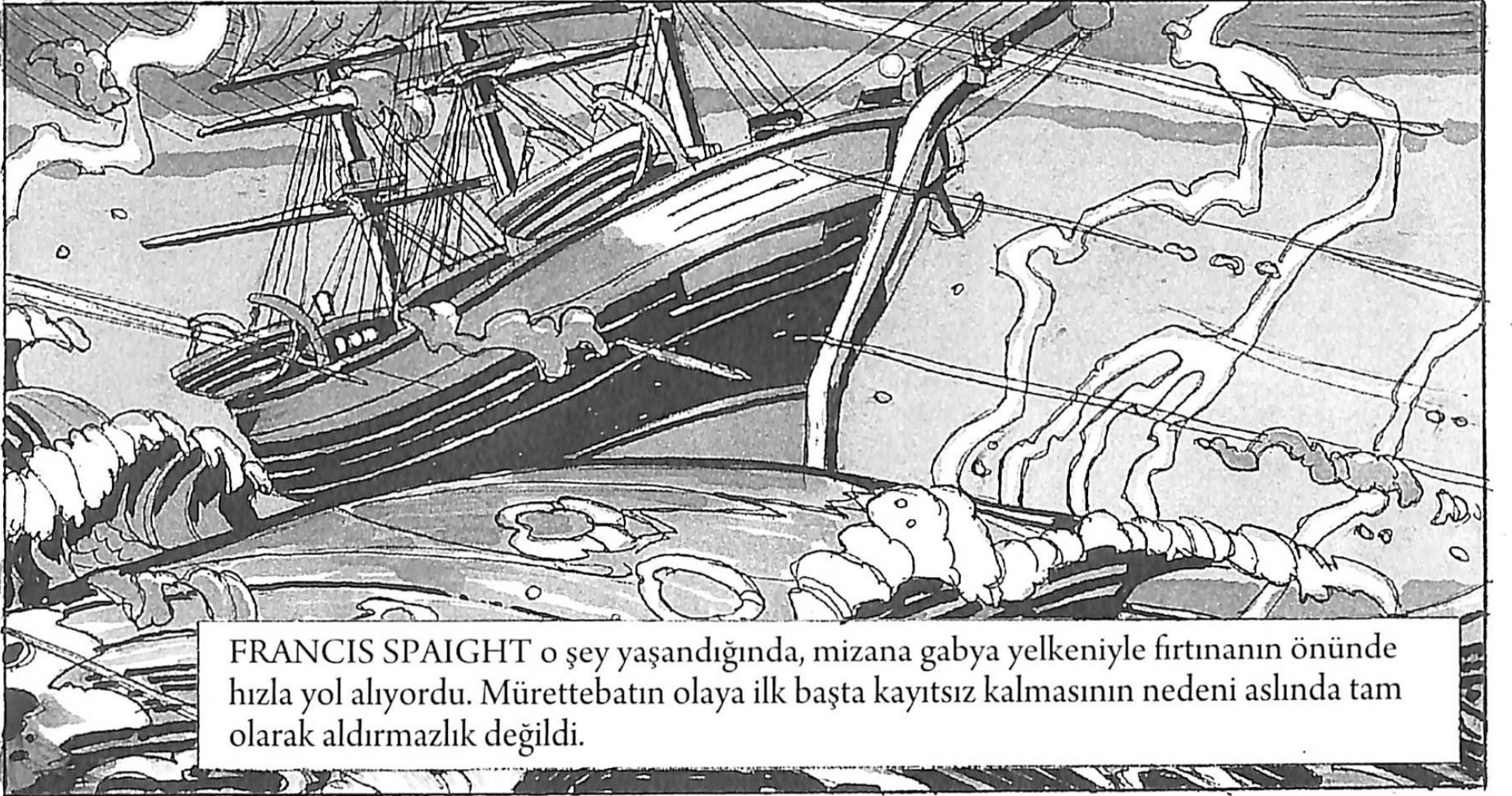
Ve sonra duydu o şeyi ki, bu da eyerden uçarak yere düşerken duyduğu son şey oldu. Evden o tarafa bakan diğerleri onun düşüşünü ve bedeninin uzun düşüşten sonra yere çarpınca yumuşak zeminde sıçrayışını ve kırmızı elmaların onunla birlikte etrafa saçılışını izledi. Elmaların hiç beklenmedik şekilde etrafa dağılması karşısında kahkahalar atıldılar, el çırpıldılar, uzun menzilli atışı yapan kızıl sakallıyı alkışladılar.

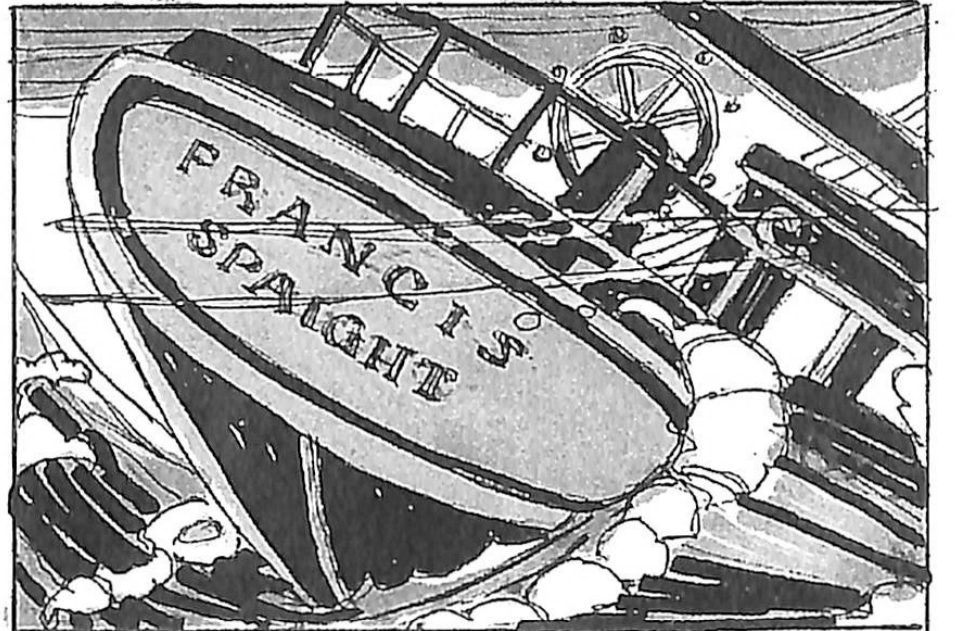
Francis Spaight

*Jack London tarafından aktarılmış bu yaşanmış öyküyü
John Pierpard resimledi.*

FRANCIS SPAIGHT o şey yaşandığında, mizana gabya yelkeniyle fırtınanın önünde hızla yol alıyordu. Mürettebatın olaya ilk başta kayıtsız kalmasının nedeni aslında tam olarak aldırmazlık değildi.

Dümendeki adam denizcilik hünerleriyle hiçbir şekilde bağdaşmayan bir beceriksizlik göstererek yaklaşan felaketi hızlandırdığında saat sabahın 3'üydü.

FRANCIS SPAIGHT rotasından çıktı; sancak tarafı bir anda ambar kapakları suyun altında kalacak şekilde okyanusa gömüldü.

Gemiciler denetimden çıkmıştı;
kaptan da neredeyse onlar kadar
çaresizdi.

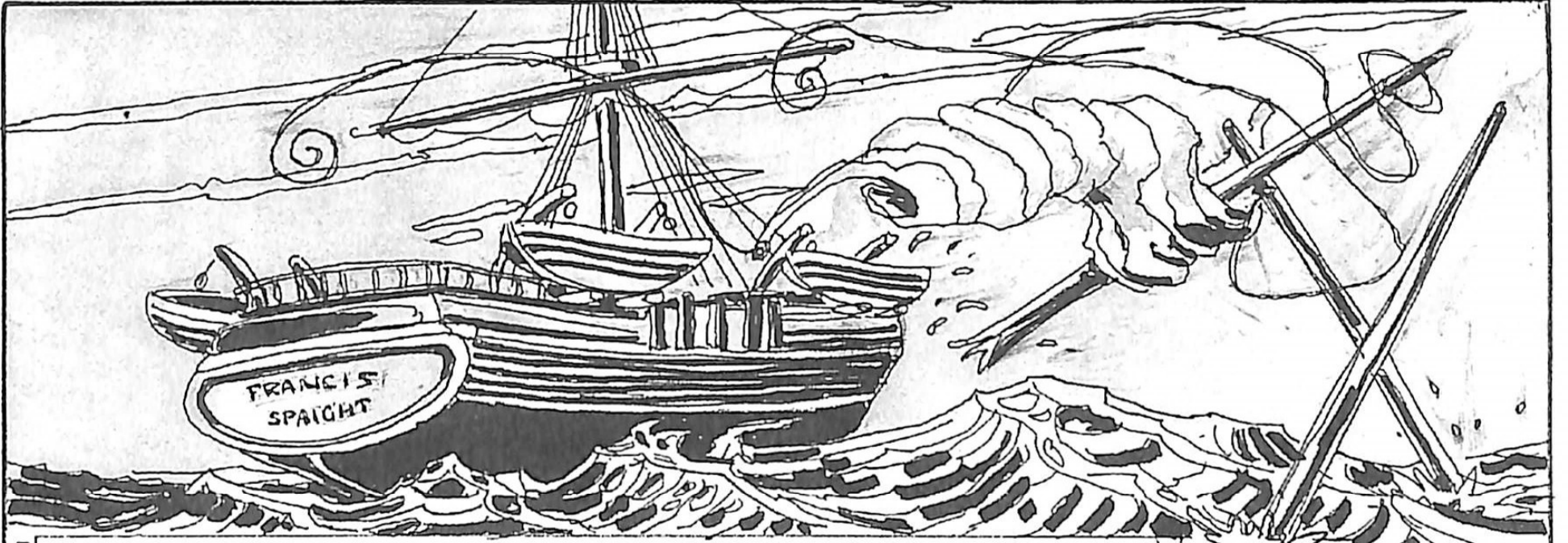

Beceriksizliklerine
lanetler ve küfürler
yağdırmaktan başka şey
yapamıyordu.

Pruva direğiyle ana direği
ipleri keserek gemiden
ayırmak O'Brien adlı bir
çocukla, Mahoney denen
bir Belfastlıya kalmıştı.

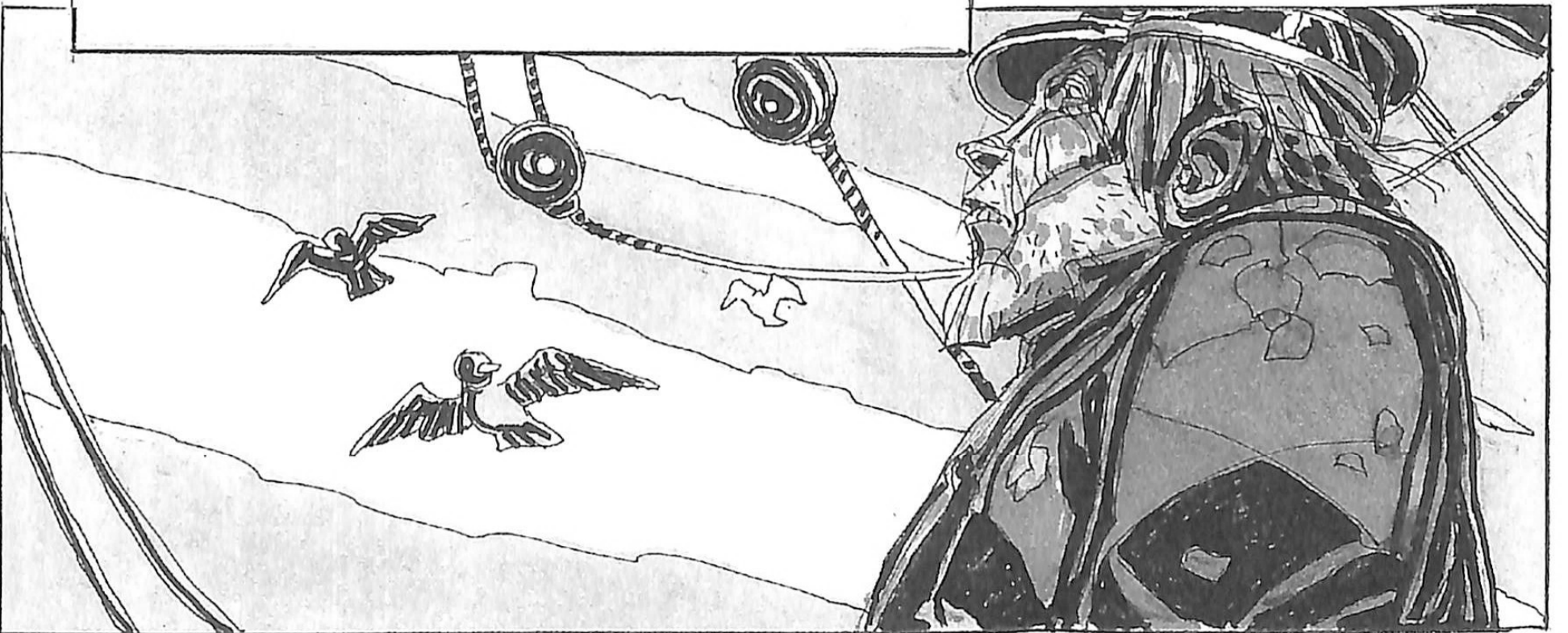

FRANCIS SPAIGHT toparlanıp doğruldu, ama rüzgârla hâlâ savrulan ana direği teknenin yan tarafına bir balta gibi çarpıyordu ve her vuruşunda mürettebattan inlemeler yükseliyordu.

Gün acımasız bir okyanusun üstüne doğdu.

Deniz kuşları durmadan tepede uçussa da yiyecek yoktu.

Tuzlu suda uzun saatler boyunca dikilmek adamların bacaklarında ağrısına neden olmuştu ...

... ki hiçbirisi bir dizi acımasız tehdit ve ürkütücü lanet yağdırılmadan emirlere uyup yerinden kıpırdıyamıyordu.

Bu ruh hali içindeki adamların öfkesini en fazla yönelttiği hedef genç O'Brien olmuştu.

Günler o şekilde geçip gittikçe mürettebatın açlığı da hızla artıyordu.

Gruplar halinde toplanıyor, aralarında mırıldanarak bir şeyler konuşuyorlardı.

On altıncı gün kaptan herkesi toplayıp bir konuşma yaptı:

YİYECEK OLMAKSIZIN DAHA FAZLA DAYANAMAYIZ. YANİ... HEPİNİZİN BİR ZAMAN ÖNCE KESTİRDİĞİ GİBİ, BİRİMİZİN ÖLMESİ GEREKİYOR. BÖYLECE GERİ KALANLAR BİRİLERİ GEMİYİ GÖRENE KADAR HAYATA TUTUNABİLİR. NE DİYORSUNUZ?

MİÇOLAR! OĞLANLARDAN BİRİ OLSUN ÖLECEK KİŞİ!

HAKLI VE DURUMA GAYET UYGUN. ÖYLE YAPILMASI GEREK!

BİZ SİZİN HAYATLARINIZI DA KENDİMİZİNKİLER KADAR AZİZ TUTUYORUZ. HEPİMİZİN, MİÇOLARIN VE DİĞER DENİZCİLERİN BİRLİKTE KATILACAĞI BİR KURA ÇEKİLSİN!

MAHONEY... YURDA
DÖNEBİLİRSEN, ANNEME
OLANLARI ANLAT...

ANLATIR. O KARA VE
LANETLENMİŞ VE İŞİMİZE
YARAMAZ.

HAYIR! PİS ELLERİNİ
BENDEN UZAK TUT, SULLIVAN...
YEMİN EDERİM Kİ GERİ GELİR VE SANA
MUSALLAT OLURUM!

ÇABUK! KÂSEYİ BAŞININ
ALTINA KOYUN.

HADİ, GORMAN...
ARKADAŞIM...
İŞİNİ YAPSANA!

İŞİNE BAK!
İŞİNE BAK!

GEL BAKALIM, TATLI ŞEY; ŞİMDİ
GÖREVİNİ LÂYİĞİYLE YAPIP BİTİRME
ZAMANI. YEMEK PİŞİRME ZAMANI
ŞİMDİ VE...

BIRAKIN ONU, SİZİ KANA SUSAMIŞ
KASAPLAR! ONUN TEK LOKMASINA
İHTİYACINIZ YOK ARTIK... BAKIN
ŞURAYA!

Kendilerini verdikleri şeyi
yapmaya öylesine dalmışlardı ki,
hiçbiri etrafı gözetlemeyi akıl
edememişti.

Nasıl Sosyalist Oldum

JACK LONDON

Çizim **SPAIN RODRIGUEZ**

Benim Sosyalist oluşumu, Töton geleneğini izleyen paganların Hristiyanlığı kabulüne benzetmek aslında haksızlık sayılmaz; o şey çekiçle dövülerek işlenmişti içime. Arayış dönemimde Sosyalizm'i aramak bir yana, o kavrama karşı savaş veriyordum. Çok genç ve deneysizdim; bildiğim pek bir şey yoktu ve 'Bireycilik' denen şeyi hiç duymamış olmama rağmen tüm kalbimle güçlülere zafer şarkıları düzüyordum.

Çünkü ben, kendim güçlüydüm. Güçlüydüm derken, sağlıklı olduğumu ve pazularımın iri olduğunu söylemek istiyorum. Bunların her ikisi de insana kolayca saygınlık kazandırır. Küçüklüğüm California çiftliklerinde geçmişti. Çocukluğumda zengin bir batı kentinin sokaklarında gazete satıcılığı yapmıştım. Gençliğim ise San Francisco Körfezi'nin ve Pasifik Okyanusu'nun ozon yüklü sularında geçti. Açık havada yaşamasını

seviyor, açık havada çalışıyordum; hem de en zor işlerde. Hiç bir sanat öğrenmeden, o işten bu işe sürüklenip duruyordum. Dünyayı izliyor, dünyanın her şeyini güzel buluyordum. Bir kere daha söyleyeyim; bu iyimserliğin nedeni sağlıklı ve güçlü olmam ve her zaman kömür boşaltma ve tayfalık gibi kol emeğiyle yapılan bir iş bulabilmemdi.

Orada, bir zamanlar çoğu benim kadar güçlü kuvvetli ve birer sarışın hayvan olan bin bir türlü insanla karşılaştım: Denizciler, askerler, emekçiler. Hepsi de ağır çalışma, güçlükler ve kazalar sonucunda perişan olmuş, çarpılmış, şekli şemai değişmiş ve efendileri tarafından yaşlı birer at gibi bir kenara fırlatılmış insanlar. Onlarla birlikte çöp teknelerini karıştırdım, arka kapılardan kovuldum. Yük vagonlarında ve parklarda onlarla birlikte titreyerek uyudum. Onların benimki kadar, hattâ be-

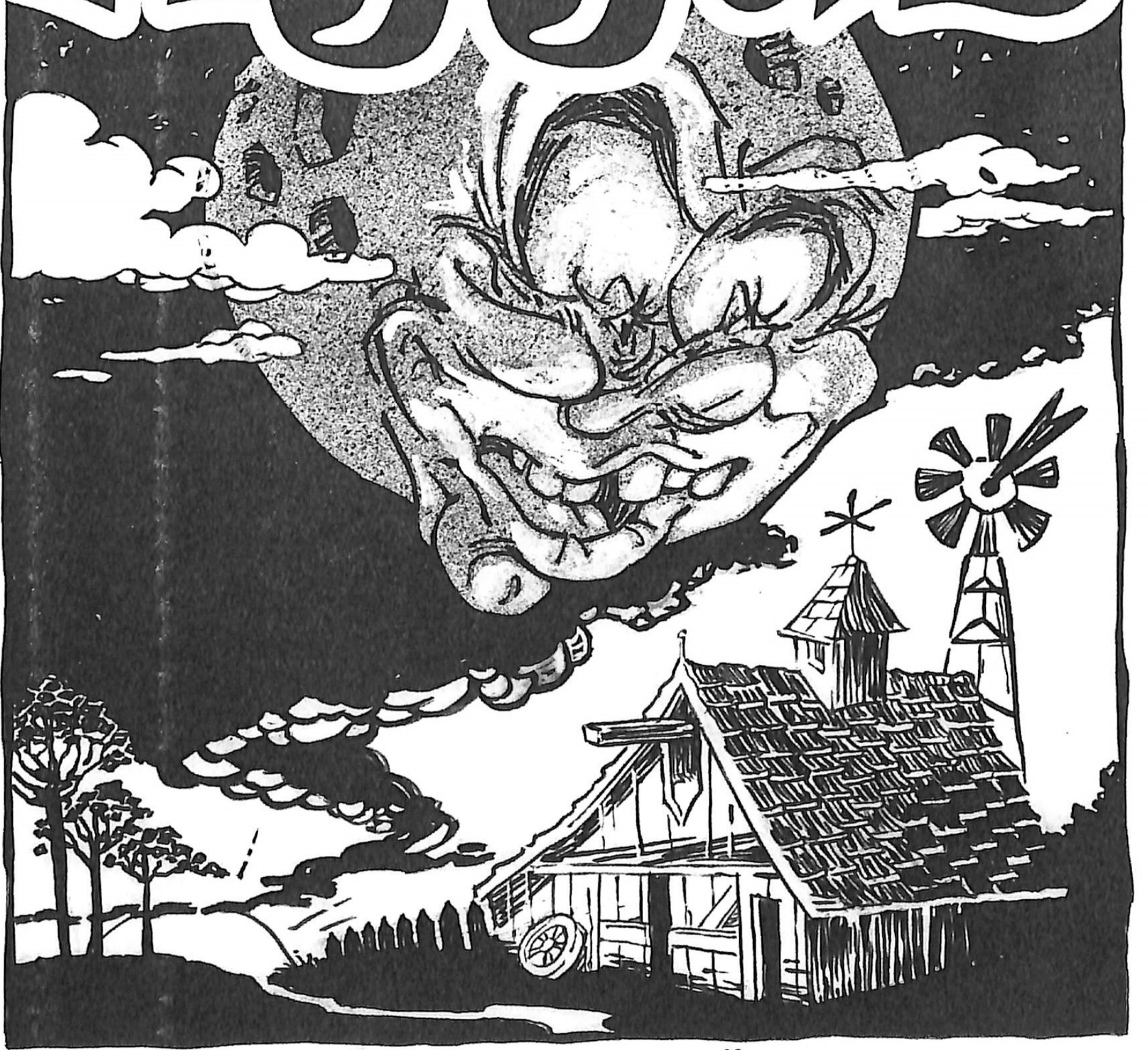
nimkinden de iyi başlayan ve orada gözlerimin önünde, Toplumsal Çukur'un en dibindeki mezbahalarda sona eren hayat öykülerini dinledim. Anladım ki, önceleri onların da son derece sağlıklı bir mideleri, çok güçlü gövdeleri vardı.

Ve onları dinlerken kafam işlemeye başladı. Sokak kadınlarını ve köprü altı çocuklarını kendime çok daha yakın hissetmeye başladım. Toplumsal Çukuru olanca somutluğuyla gördüm. Çukurun en dibinde onlar vardı. Biraz yukarılarında da ben duruyordum. Var gücümle kaygan duvara sarılmıştım. Kanter içindeydim. Doğrusunu isterseniz ansızın dehşetli bir korkuya kapıldım. Bir gün gelecek, benim de gücüm tükenecekti! O zaman ne yapacaktım? Bir gün gelecek, henüz sapasağlam olan güçlü kuvvetli adamlarla omuz omuza çalışamaz olacaktım! Ne yapacaktım o zaman? İşte o zaman kendi kendime şöyle bir and içtim: Ömrüm boyunca gövdemle hayvan gibi çalıştım ve ne kadar çok çalıştıysam çukurun dibine de o kadar fazla yaklaştım. Bu çukurdan çıkacağım, ama pazularımı kullanarak değil. Bundan böyle ölesiye çalışmayacağım. Eğer bir daha ölesiye çalışırsam, yapmak zorunda olduğumdan bir damla fazlasını yaparsam Allah belâ mı versin. O gün bugündür ölesiye çalışmaktan hep kaçırıyordum.

Geçirdiğim değişikliğe gelince. Sanırım, o kudurgan bireyciliğimin hayli etkili bir biçimde benden kopartıldığını ve onun yerine başka bir şeyin çakıldığını bütün açıklığıyla dile getirdim. Ama bir zamanlar nasıl bilinçsiz bir bireyci idiysem, bu kez de bilinçsiz bir sosyalist olmuştum. Yeniden doğmuş, ama yeniden kutsanmamıştım. Ne menem bir şey olduğumu anlamak için oradan oraya koştu-rup duruyordum. Hemen California'ya döndüm ve kitapların arasına daldım. İlk önce hangi kitaptan başladığımı hatırlamıyorum. Hem zaten bu önemsiz bir ayrıntı sayılır. Olmuştum; adına her ne deniyorsa, işte ondan olmuştum. Sonra kitapların yardımıyla, bir sosyalist olduğumu keşfettim. O günden bu yana bir yığın kitap okudum. Bu kitaplarda sosyalizmin iktisadî görüşleri anlatılıyor, sosyalizmin mantığı ve kaçınılmazlığı en açık bir biçimde ortaya konuluyordu. Ama bunların hiç birinden, hani o Toplumsal Çukur'un duvarlarının çevremde yükseldiğini gördüğüm, durmadan aşağılara, en dipteki mezbahalara doğru kaydığımı hissettiğim günkü kadar derinden ve inandırıcı bir biçimde etkilenmedim.

JACK LONDON

Ayaz

Bir Ahlaki Sevimsizlik Öyküsü

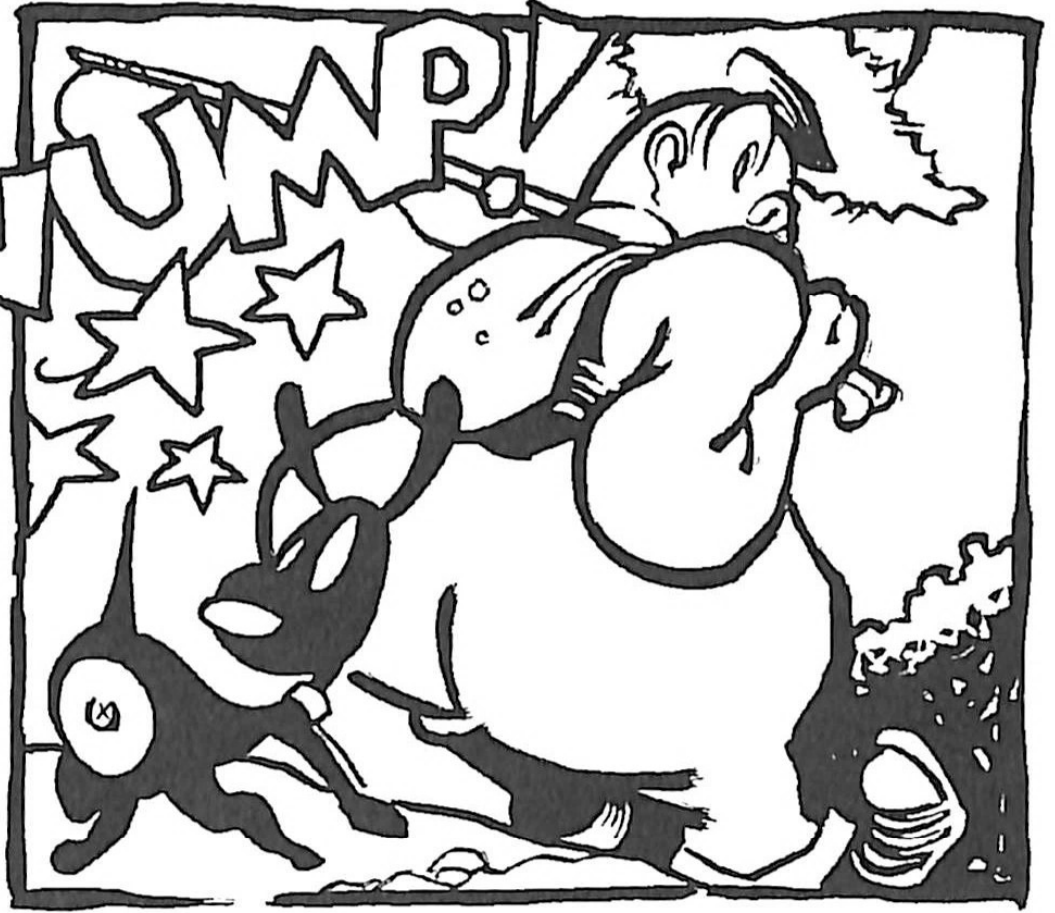
Uyarlama MILTON KNIGHT

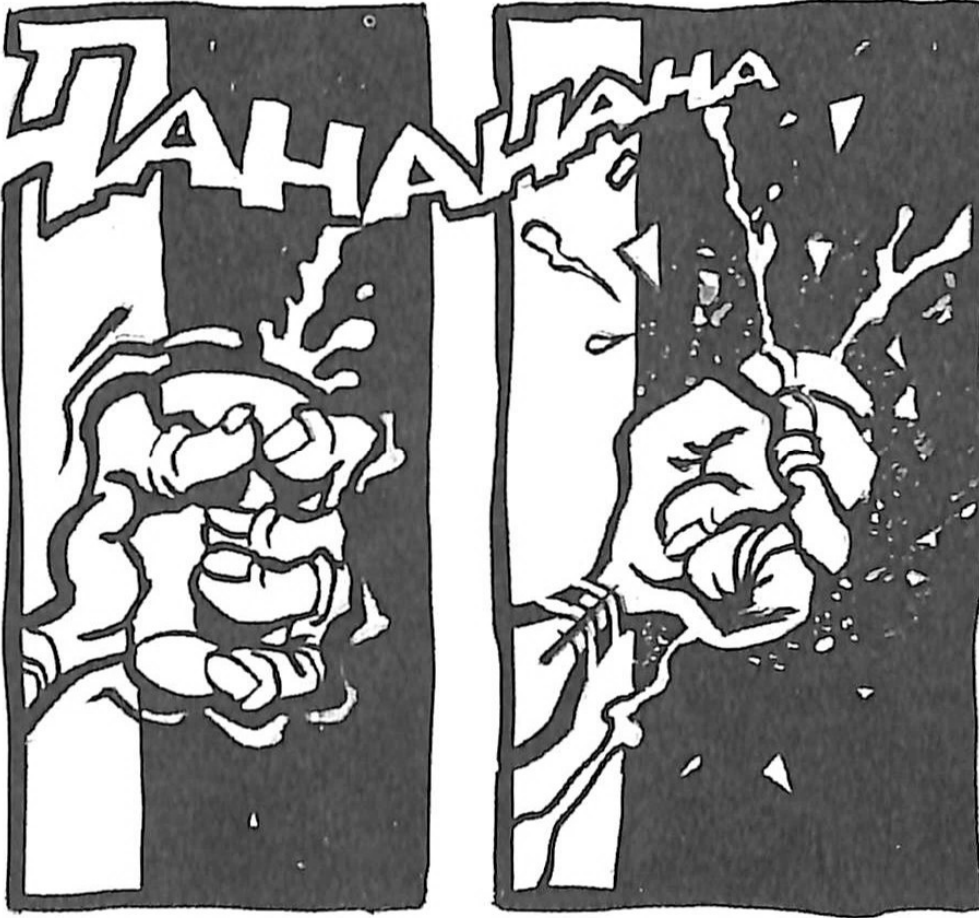
ONUN İÇİN HER ŞEY HER ZAMAN İYİDİR.
ÜZERİNE BASMIŞ LANETTİR BU.

ÖYLE BİR İNSANIN MUTLU OLMAYA
HAKKI VAR MIDİR?

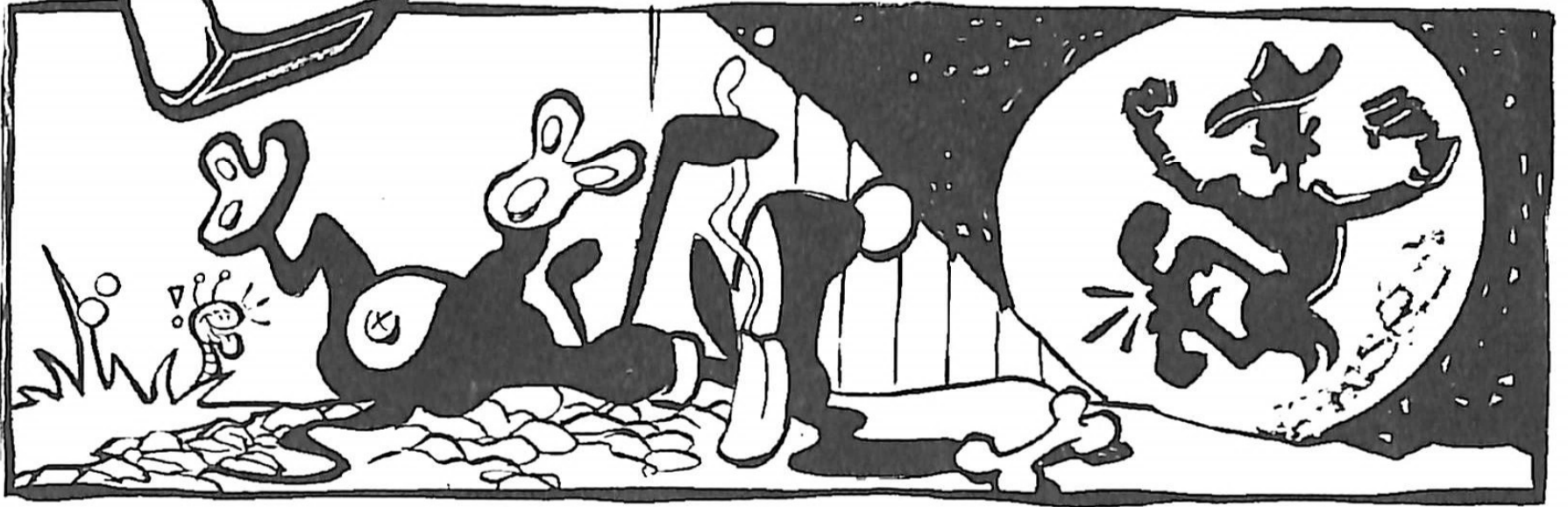
NEFRET EDİYORDUM JOHN CLAVERHOUSE'DEN.

BİR GECE USULCA EVİNE YAKLAŞTIM...

KOMŞU, SEN NE YAPIYORSUN!

SSSSST! İTİRAF ETMELİYİM Kİ DOSTUM, BALIKLAR OLTAYA PEK VURMUYOR VE...

...BEN DE BİRAZ YARDIM ALMAK İSTEDİM...

...ÇÜNKÜ ALABALIĞA FAZLA-SIYLA DÜŞKÜNÜM!

KAHKALARI YÜREKTEN KOPUYORDU VE BİRBİRİNİ İZLİYORDU...

TÜM MAHSULÜ HEBA
OLUP GİTTİ

AMA AÇLIKLA
YÜZLEŞTİĞİNDE BİLE...

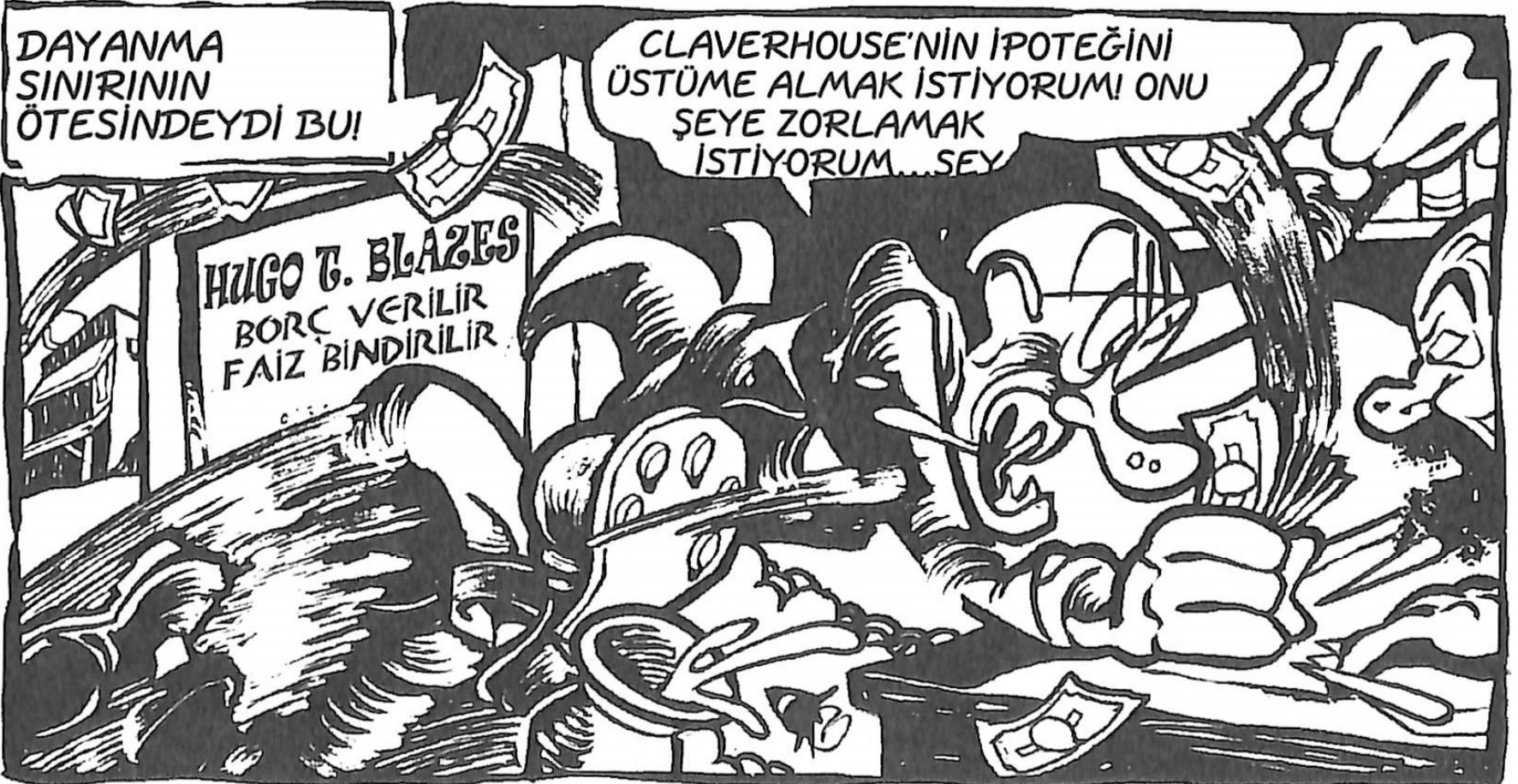
...GÜLÜMSEMESİ BİR AN OLSUN SİLMEDİ SURATIN-
DAN. TERSİ OLSA EMİNİM Kİ, BU DÜNYADA VAR
OLMASINDAN ÖTÜRÜ ONU AFFEDEBİLİRDİM.

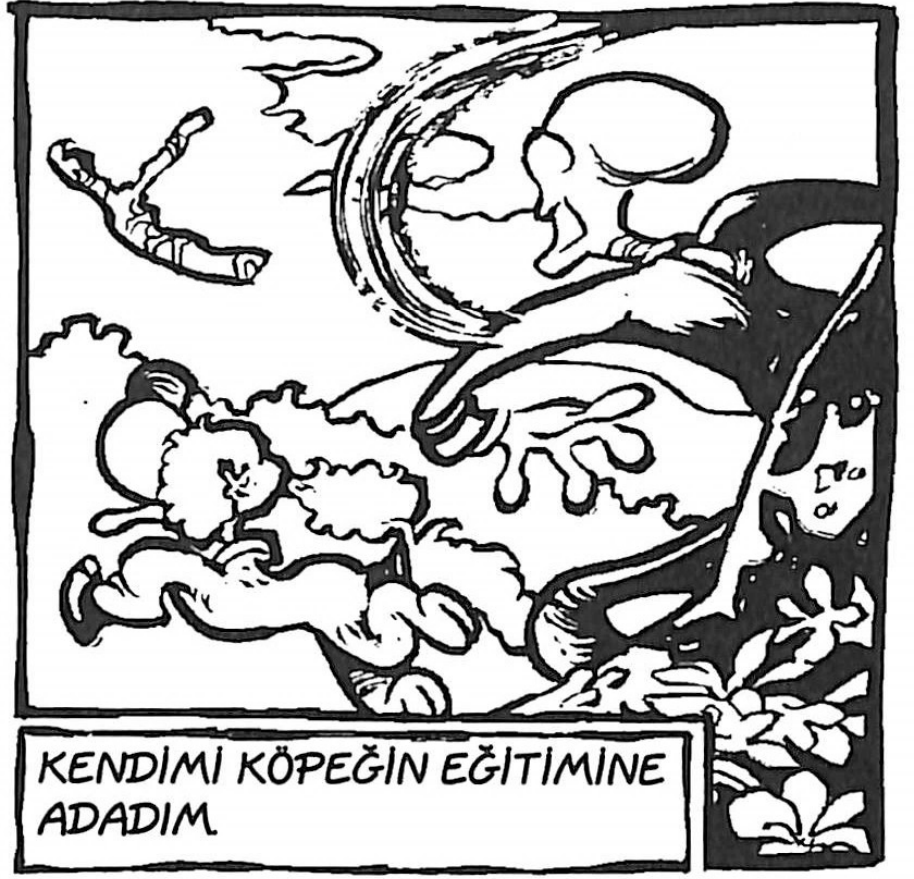
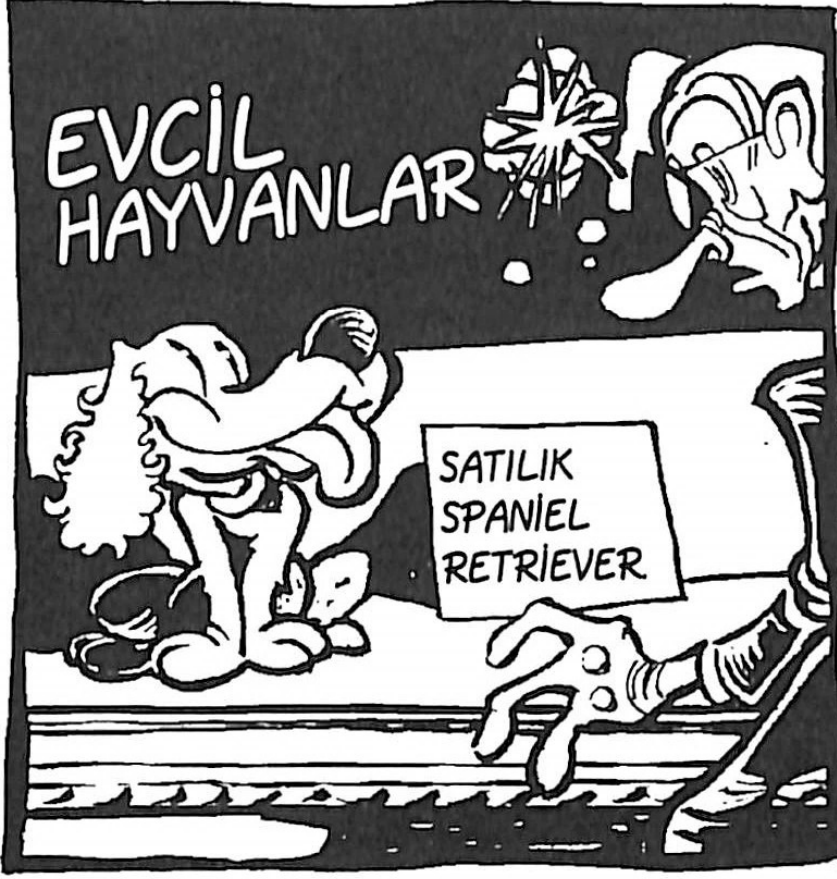
AMA, HAYIR!

ADAM EN SEFİL HALLERE DÜŞERKEN
BİLE DAHA FAZLA NEŞELENIYORDU.

DAYANMA
SINIRININ
ÖTESİNDEYDİ BUI!

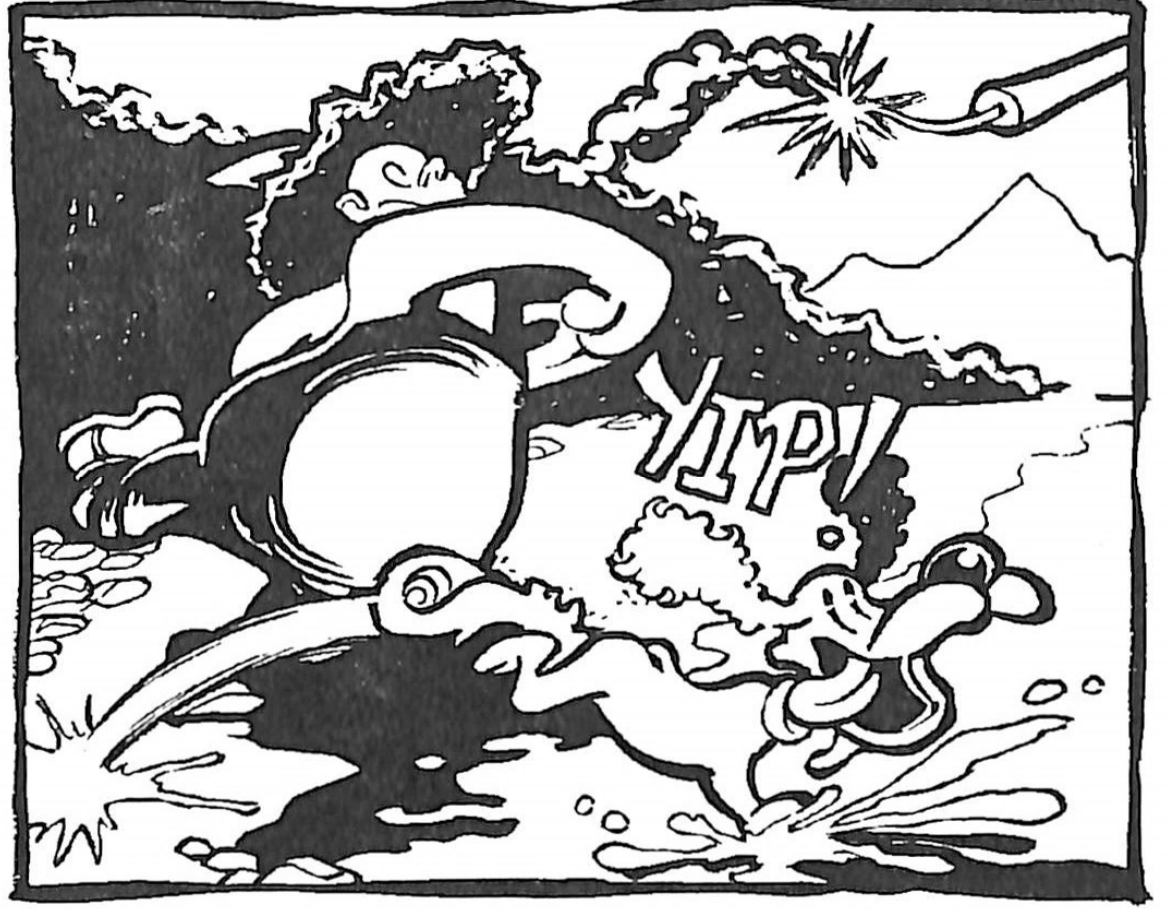

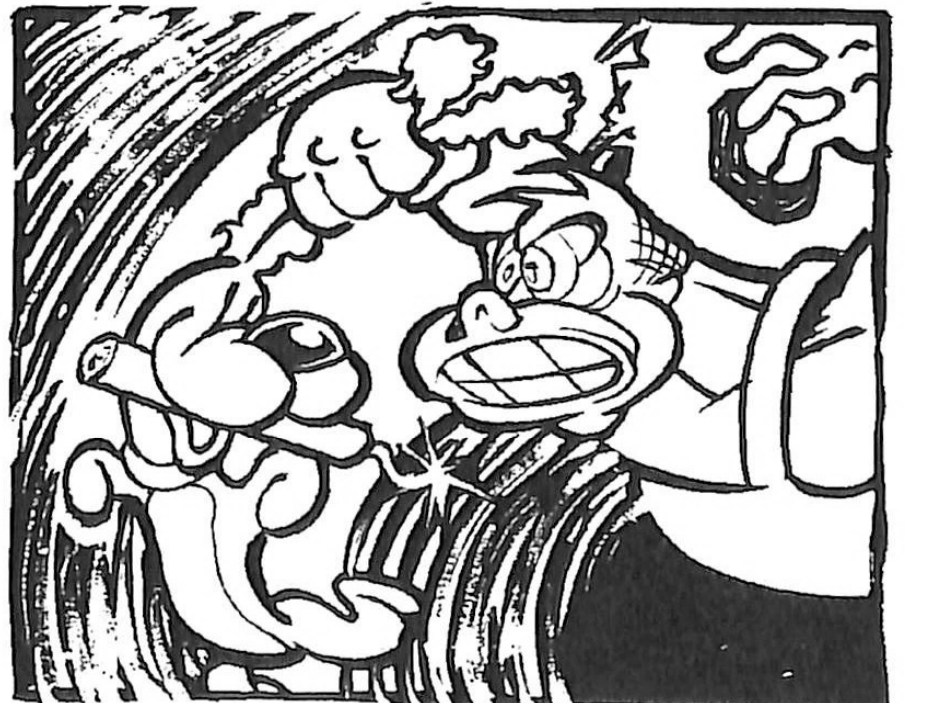
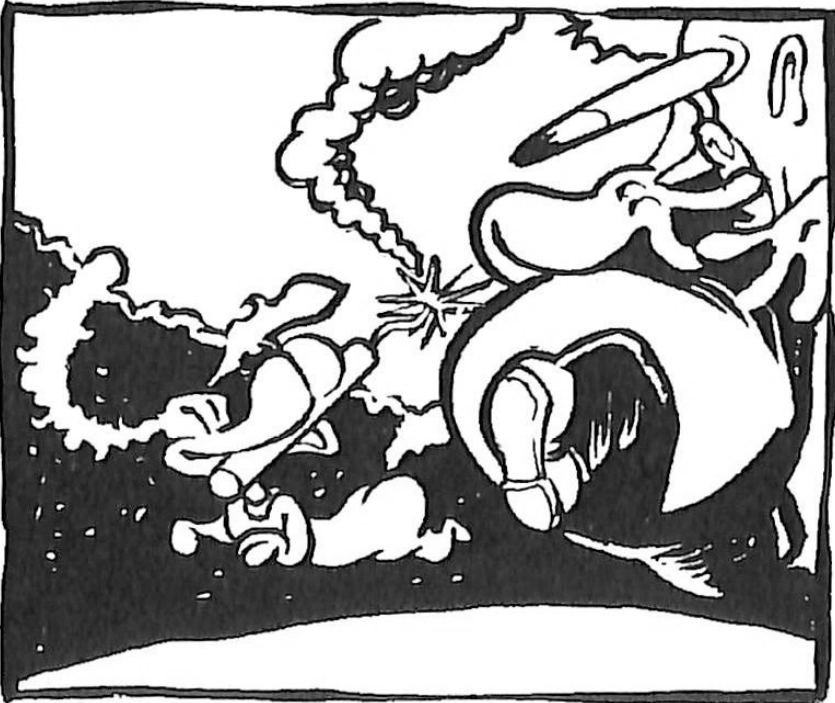
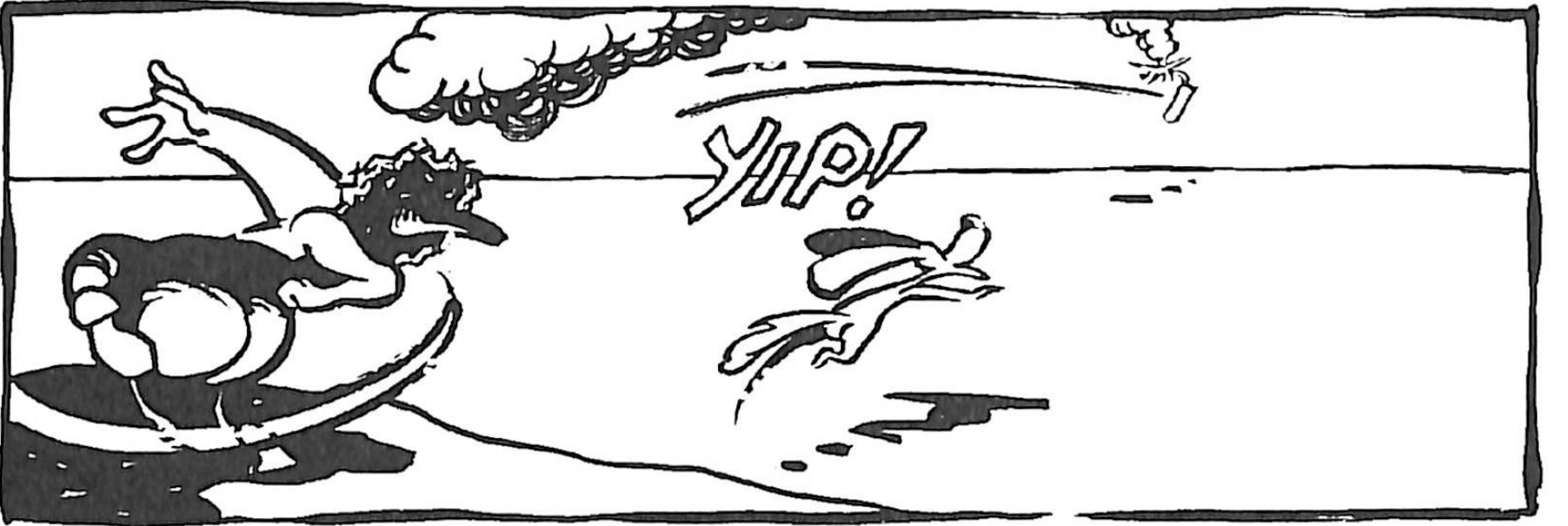
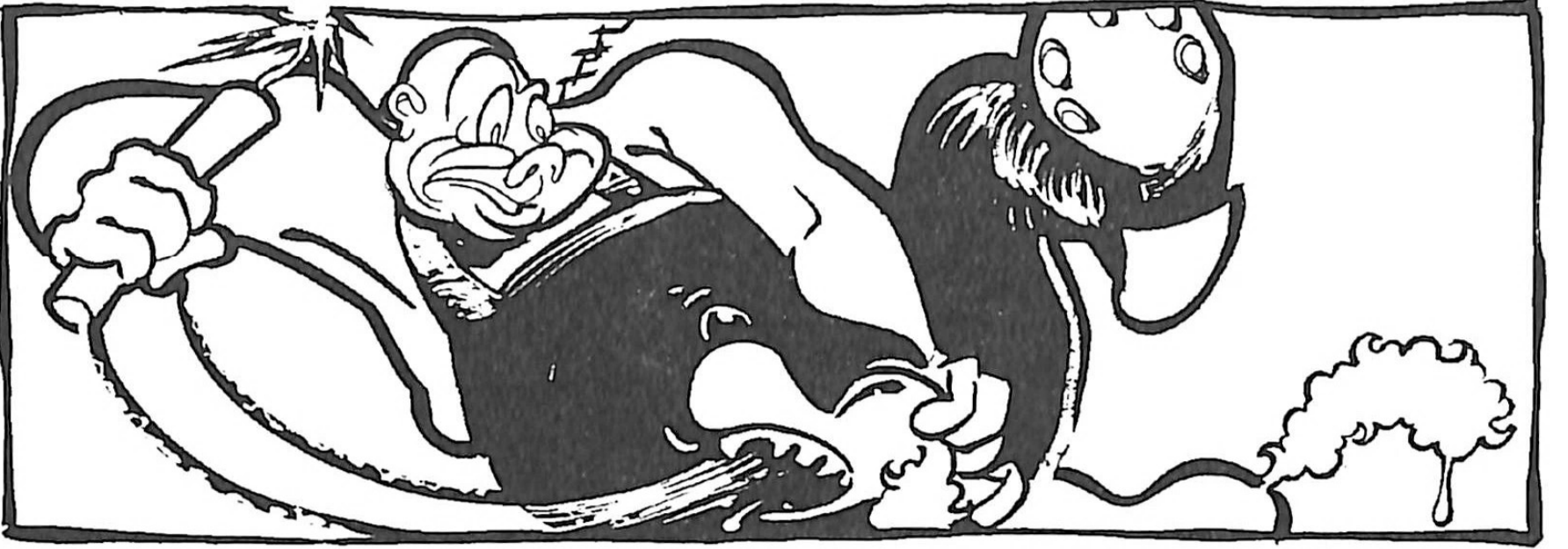

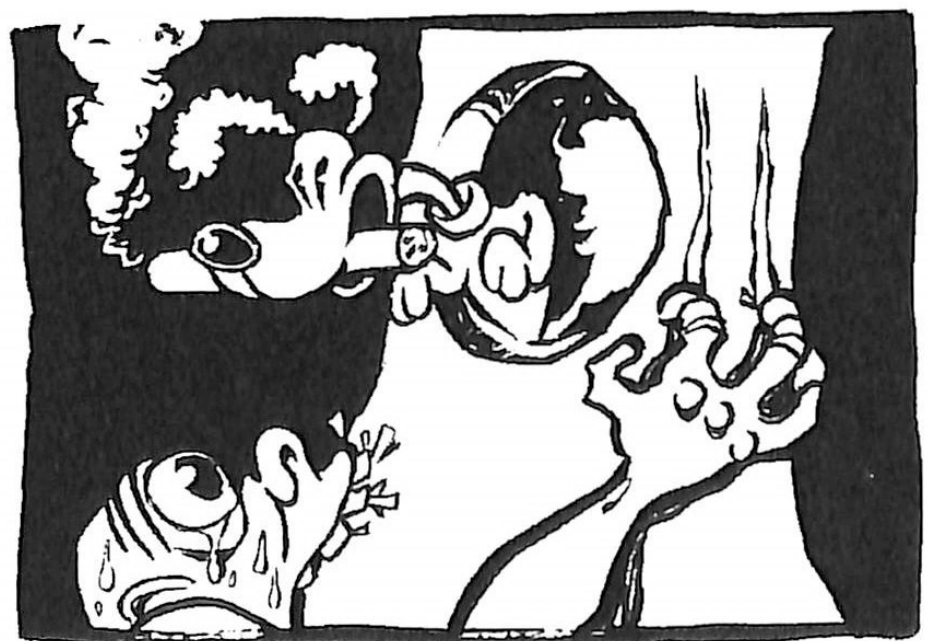
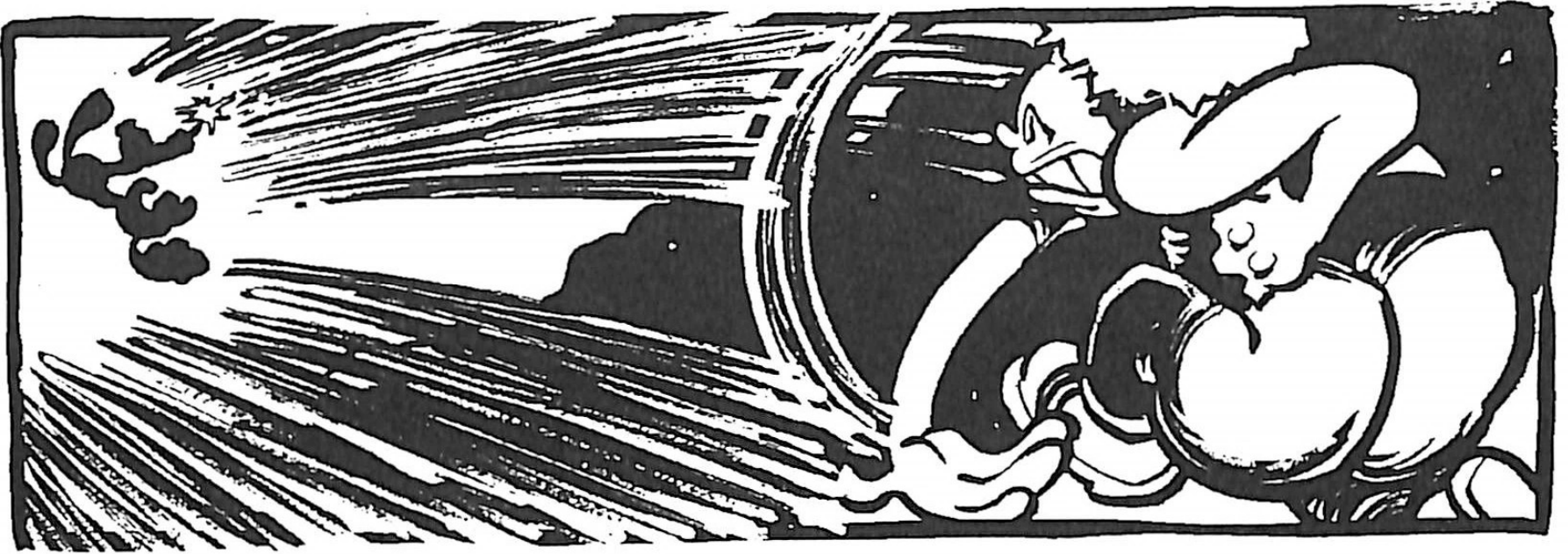
DEME! BU ÇOK KOMİK
BİR YANILGI BE!

HA
HA
HA

ERTESİ SABAH
CLAVERHOUSE,
KÖPEĞİNİ
YANINA ALIP
SON KEZ
BALIĞA ÇIKTI.

JOHN
CLAVER-
HOUSE'NİN
İŞİNİ
BİTİRMEK
İÇİN
GELİŞTİR-
DİĞİM USTA-
LIK GEREK-
TİREN VE
SANATSAL
YÖNTEMLE
ZİYADESİYLE
GURUR
DUYUYOR-
DUM

BECERİKSİZLİĞE VE ZALİMLİĞE...

...GEREK ALMAMIŞTI.

KABUL EDERSİNİZ Kİ, ARAMIZDAKİ
İLİŞKİNİN BÜTÜNÜ GÖZ ÖNÜNE
ALININCA UTANÇ DUYMAMI GEREK-
TİRECEK BİR ŞEY YOKTU ORTADA.

GÜNLERİM DERİN BİR HUZURLA...

...GECELERİM DAHA DERİN UYKULARLA DOLUYDU ARTIK

SON

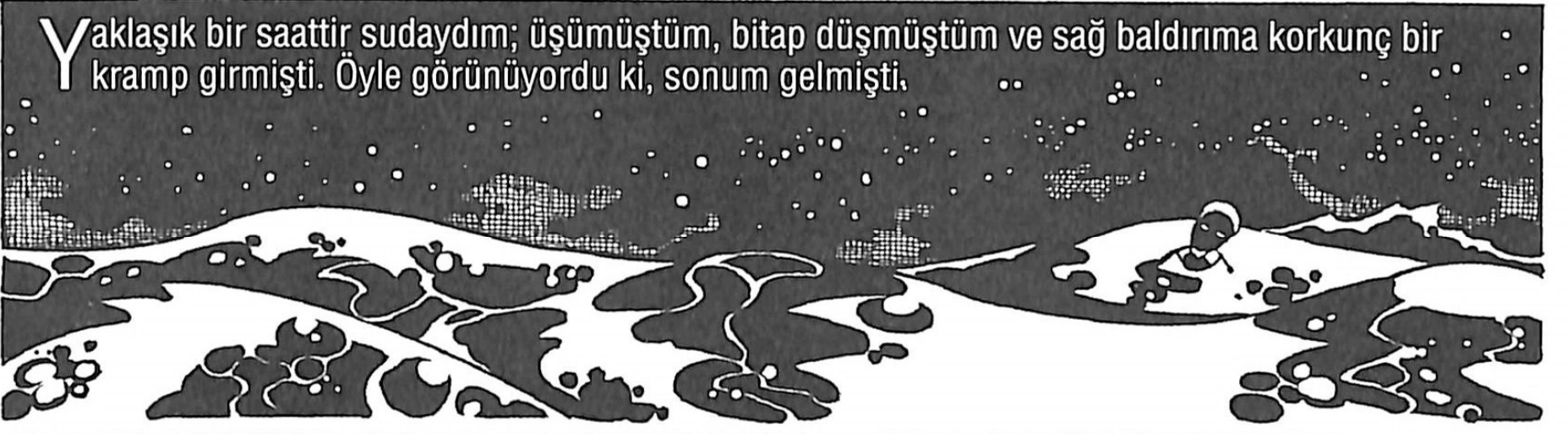
Bin Ölüm

JACK LONDON

Uyarlama&Çizim
J.B.BONIVERT

Yaklaşık bir saattir sudaydım; üşümüştüm, bitap düşmüştüm ve sağ baldırıma korkunç bir kramp girmişti. Öyle görünüyordu ki, sonum gelmişti.

Suyun kıyıdan çekilişine karşı boş yere mücadele verdikten sonra, o akışa göğüs germekten vazgeçtim ve kendimi boşa harcanmış, nihayet sonuna gelinmiş meslek yaşamına dair acı düşüncelere teslim ettim.

Şansıma, önde gelen bir İngiliz ailesinin, çocuğu olarak dünyaya gelmiştim. Ancak ebeveynlerimin serveti çocuk yetiştirme bilgi ve görgülerini çok gerilerde bırakıyordu.

Eğitilmiş bir adam ve ünlü bir antikacı olan babam, ailesini hiç düşünmez, işinin soyut yanlarına dalıp giderdi.

Sağduyusundan çok güzelliğiyle anılan annemse, teselliye sosyetik karakterlerin dalkavukluğunda arardı.

Bir İngiliz burjuva gencinin tipik ve değişmez okul sürecinden geçtim ve yıllar bana gittikçe yükselen tutkular aşılarken, günün birinde ebeveynlerim her nasılsa, ölümsüz bir ruhun etkisi altında olduğumu gördü ve dizginlere hakim olmak için çaba göstermeye başladı.

artwork © 2003 Studio Jaybee

APRİL ÇİZGİ KLASİK: JACK LONDON

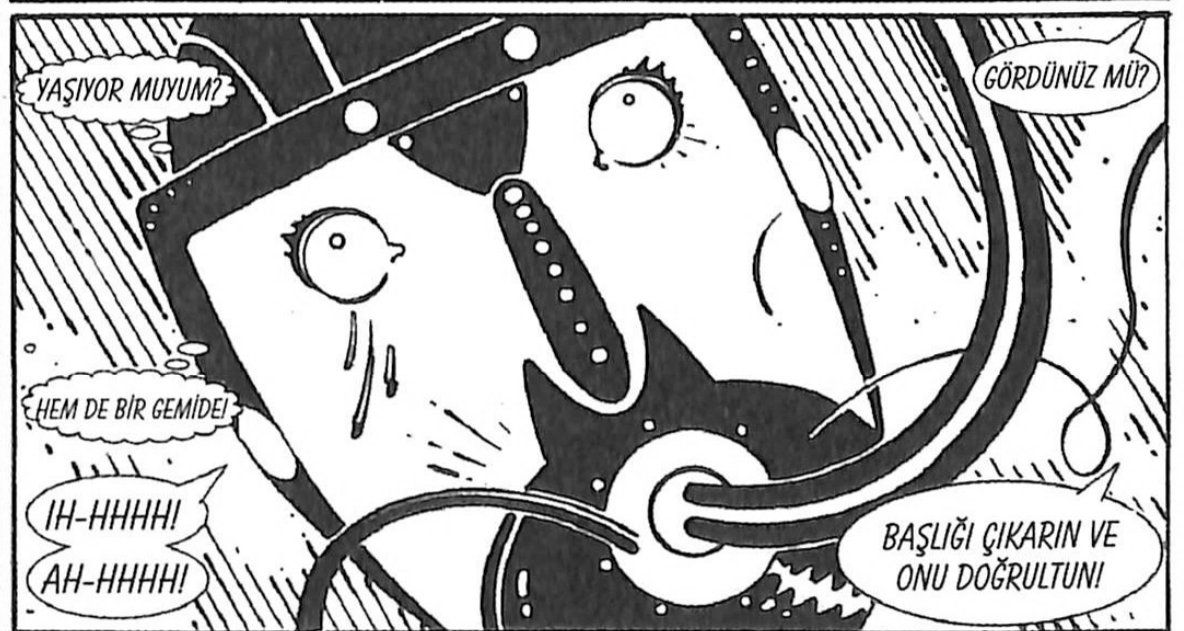
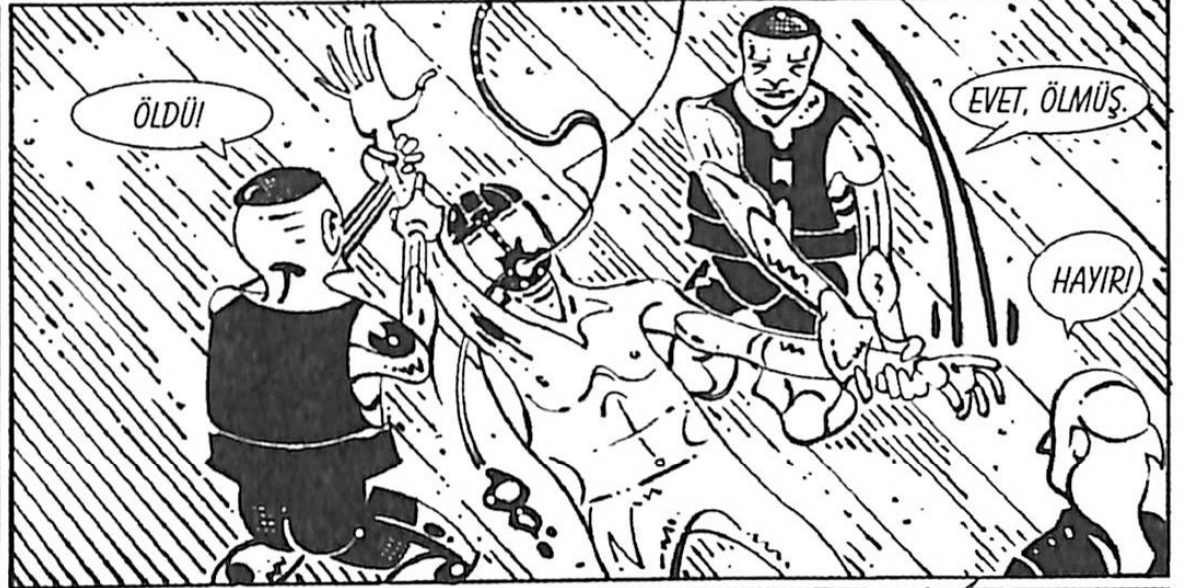
Ama artık çok geçti; en küstahça delilikleri yaptım ve sonunda evlatlıktan reddedildim; uzun zamandır her türlü değerini çiğnediğim toplum tarafından aforoz edildim ve cebimde babamın daha fazlasını asla vermeyeceğini ve yüzümü bir daha görmek istemediğini belirterek elime tutuşturduğu bin pound ile Avustralya'ya doğru yola çıktım.

O zamandan başlayarak hayatım Batı'dan Orient'e, Kuzey Kutbu'ndan Antartika'ya yolculuk yaparak geçtiğinden, otuz yaşına geldiğimde yetenekli bir denizci olmuştum, ama bir noktada kendimi gemisini başarısız bir girişimle terk etmeye çalışırken San Francisco Körfezi'nde boğulmaya mahkum biri olarak buldum.

Sonra
her
şey
bulanıklaştı.

Beni yanında çalıştırdığı insanlara teslim edip, hayata döndürülmemi sağlayan notlarına eklemeler yapmaya gömüldü. Getirilen güzel yemekleri yedikten sonra güverteden takırtılar ve uğultular gelmeye başladığını duydum ve yola çıktığımızı anladım.

Kendi kendime gülümserken, durumda gülünmesi gereken yanın ne olduğunu anlamış değildim aslında. Bir gemiye alınmış ve henüz yeni kaçtığım karanlıklara, bu kez konukseverlikle hapsedilmişim.

Son kılavuz teknesini de geride bırakana dek güverteye çıkmama izin verilmedi. Bu düşünceli yaklaşımı takdir ediyordum ve babama bundan ötürü müteşekkirdim. Varlığımı gizli tutmasının kendi açısından nedenleri olduğunu düşünmemiştim. Ama sonra, belli başlı bir biyolojik olguyla ilgili kuramları kanıtlayan bir makine yaptığını ve kullanmak için uygun fırsatı beklediğini açıklarken, o tutumunun kendisinden kaynaklandığını anladım.

Onun gözüne tekrar girmek için bu şansı değerlendirmekte kararlıyım.

Aldığım eğitim ve deneyimlerim konusunda bir hikâye uydurdum ve tercihlerimin bilimden yana olduğunu göstermek için elimden geleni yaptım.

HEM DE ÇOK!

Onun asistanı oldum ve ben yeni ilgi alanıma git gide daha fazla gömülür, gayet donanımlı olan kütüphanede uzun saatler geçirirken günler akıp gitti.

Bir yandan da onun planlarını dinliyor ve laboratuvarında yardımcı oluyordum.

Birçok önemli deney yürütmemiz gerekiyordu, ama durmadan sallanan bir gemi incelikli ya da karmaşık işleri yürütmek için en ideal yer değildi. Yine de babam, kendimizi kapattığımız muhteşem laboratuvarında harika saatler geçirmemi sağlıyordu.

Pasifik'in güneyinde yer alan, haritalarda belirtilmeyen bir ada satın almıştı ve orasını bir bilim cennetine dönüştüreceğini söylüyordu.

YILLAR ÖNCE BİR ANTİKA KOLEKSİYONCUSUYDUM, AMA BİYOLOJİNİN BÜYÜLEYİCİLİĞİNİ O ZAMANLAR TOP-LADIĞIM ŞEYLERİN YAVAN GÜZELLİĞİNE TERCİH ETTİM.

BİLİM DÜNYASININ UZANABİLDİĞİ YERLERİ KEŞFE ÇIKTIM.

BU ADADA DAHA DA ÖTELERE, O DÜNYADA KİMSENİN AYAK BASMADIĞI YERLERE ULAŞACAĞIM.

BENİMLE MİSİN?

SONUNA KADARI

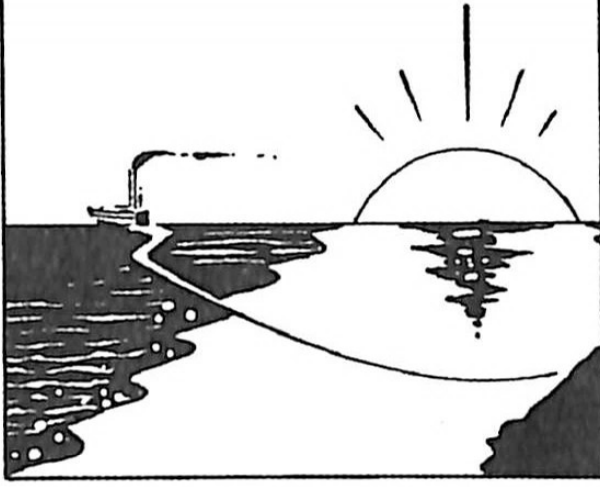

Bu karanlık amaç birden aklımı kurcalamaya başlamıştı.

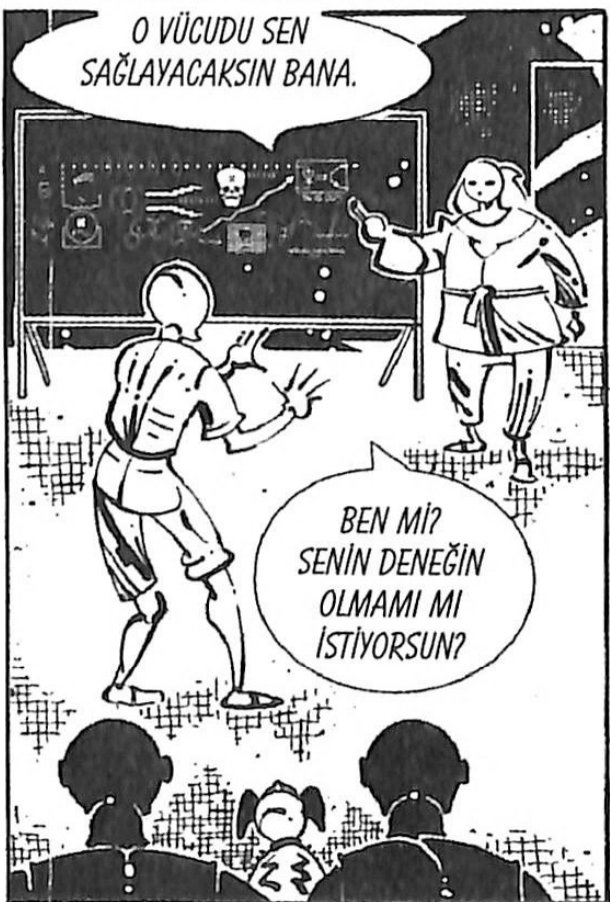
Önce bana nasıl tamamıyla gücü altına girdiğimi gösterdi.

Gemiye bir yıllığına gönderdi.

Kendilerini tamamen ona adanmış iki hizmetkârla yalnız kaldık orada.

Daha önce de birçok içinden çıkılması zor durumda şansımı zorlamıştım ve size yemin ederim ki, korkak biri değilim. Ancak ölümün sınırlarına yapılacak bir gidiş dönüş yolculuk önerisi ödümü koparmıştı.

O andan itibaren adamlarından en az biri tarafından, uykumda bile gözetim altında tutuldum.

Ricalarım boşa çıkınca, son kartımı oynadım.

Onu değiştirmeye imkân yoktu; artık bir baba değil, makineydi. Zamanında annemle evlenmiş ve beni peydahlamış adamın o kişi olduğuna inanamıyordum, çünkü yüzünde artık sevgi ya da sempatiden eser yoktu.

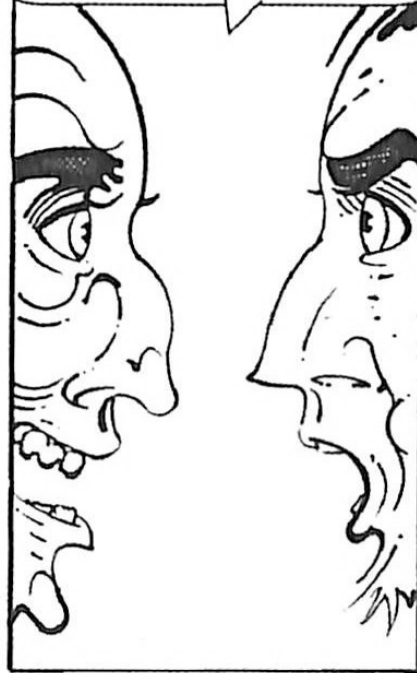

EN BAŞINDA SANA HAYAT VEREN BENDİM. ÖYLEYSE O HAYATI ALMAYA KİM BENDEN DAHA YETKİLİ OLABİLİR?

ŞUNU UNUTMA: İSTEDİĞİM HAYATINI ALMAK DEĞİL.

BEN SADECE O HAYATI KISA BİR SÜRE İÇİN ÖDÜNC ALMAK İSTİYORUM.

VE ONU SANA TAM ZAMANINDA İADE ETMEYE SÖZ VERİYORUM.

Tehlikenin büyüklüğüne rağmen kabul etmekten başka seçeneğim yoktu.

Başarıyı olabildiğince garantilemek için, bir sporcuya final yarışmasından önce yapıldığı gibi sıkı rejime sokuldu.

Ne yapabiliirdim ki? O büyük tehlikeye göğüs gereceksem, en iyi durumda olmam gerekiyordu.

Dinlenme aralarında babam, birçok yan deneye yardımcı olmama izin verdi.

O işlerde uzmanlık kazandım ve arada sırada kendi önermelerimi denenme mutluluğuna erdim.

Öyle durumların sonrasında kendi cenaze törenimi yönetir gibi çılgınca gülümsüyordum.

Sonra babam bir dizi zehir deneyi yapmaya girişti.

YÜKSEK DOZDA STRİKNİN İSTEDİĞİM ETKİYİ YARATACAKTIR.

Yirmi dört saat boyunca bedenim her yanıyla

ölü

kaldı.

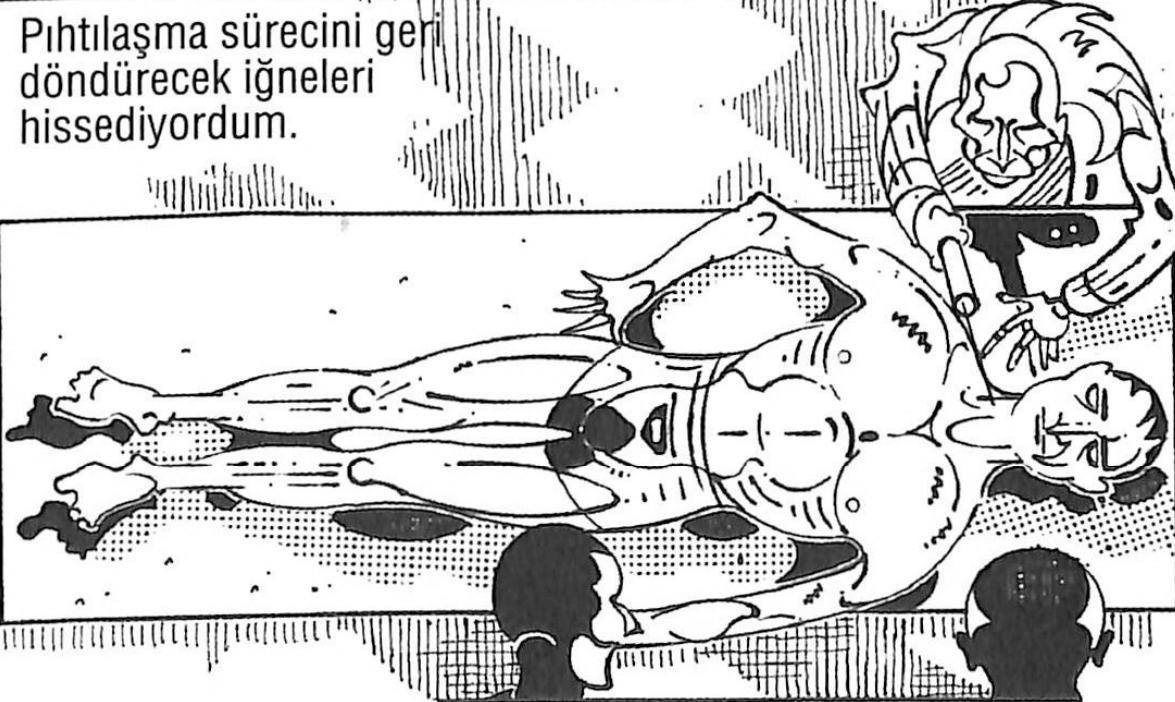
Tam anlamıyla ölü!

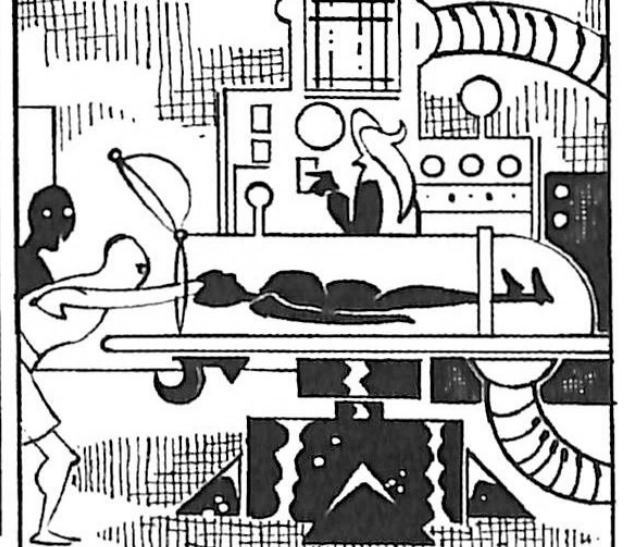
Ama en dehşet verici olan, protoplazmik pıhtılaşma ilerlerken benim o şeyin korkunç ayrıntılarını hissetmemdi.

Pıhtılaşma sürecini geri döndürecek iğneleri hissediyordum.

Bedenimi içine alacak büyüklükte ve hava sızdırmayan bir kabinden oluşan makine beni hayata döndürdü.

O kabinin içinde olduğumun bilincindeydim.

Ve bir saat sonra iştahla yemeğimi yiyordum.

B İ N Ö L Ü M

Kaçmaya çalıştım...

...iki kez...

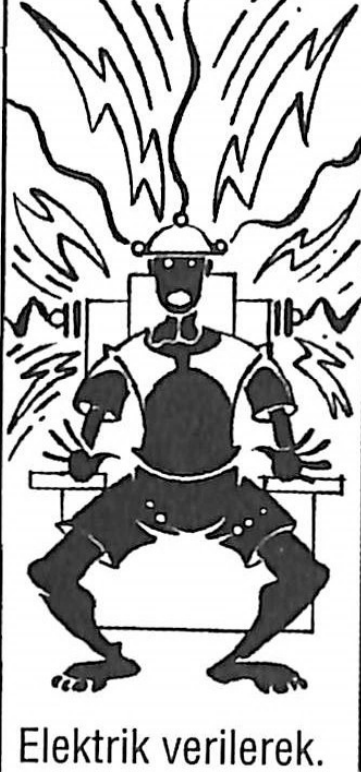

...ama başaramadım.

Sonraki haftalarda defalarca öldüm.

Zehirle.

Elektrik verilerek.

Boğazından
asılarak.

Aşırı dozda
uyuşturucuyla.

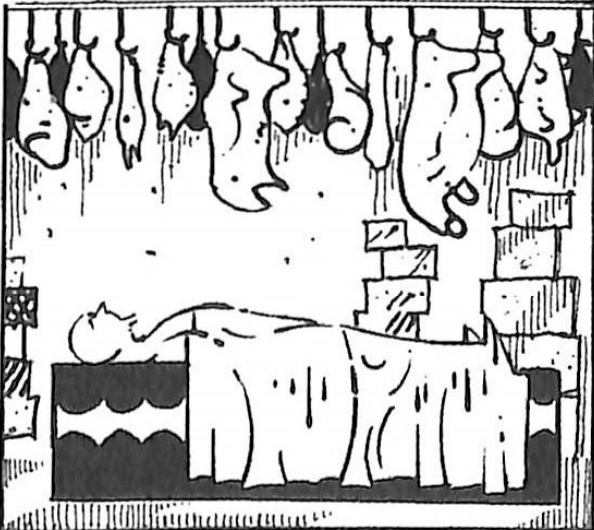

Sürekli ölüyordum

Sonunda babam beni ısısını ne donmama yol açacak, ne de çürümeme izin verecek düzeyde tuttuğu bir buzhanede üç ay boyunca tuttu. Bunun da bilincindeydim ve zamanın geçişini izleyebildiğimden büyük dehşete düşmüştüm.

Orada can vermiş halde yatarken bana yapabileceklerinden korkuyordum.

Hayata döndürüldüğümde, kendimi toplama süreci boyunca bir kurtuluş planı üzerinde kafa yordum.

Yaşamın ötesine yaptığım yolculuklar arasında gizlice çalışarak organik maddelerin moleküllerini birbirinden ayırabilen bir düzenek geliştirmiştim.

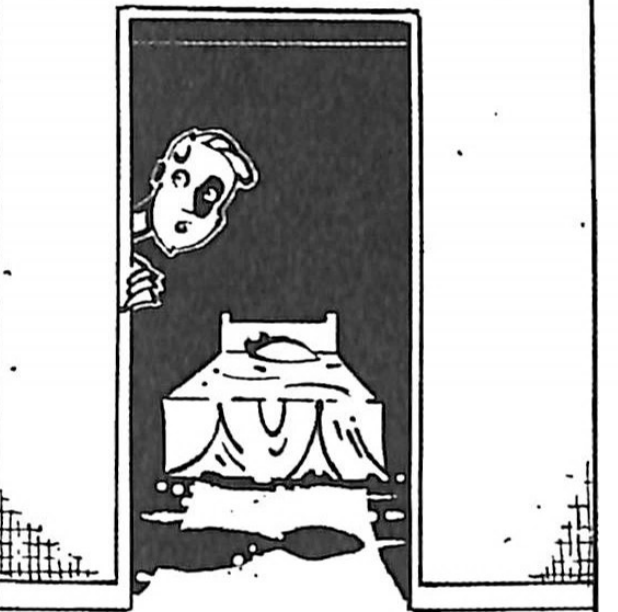
Kendimle gurur duyuyordum.

Beni tutsak eden kişileri cihazın etki alanı içine çekebilirim, hepsi anında moleküllerine dönüşecekler.

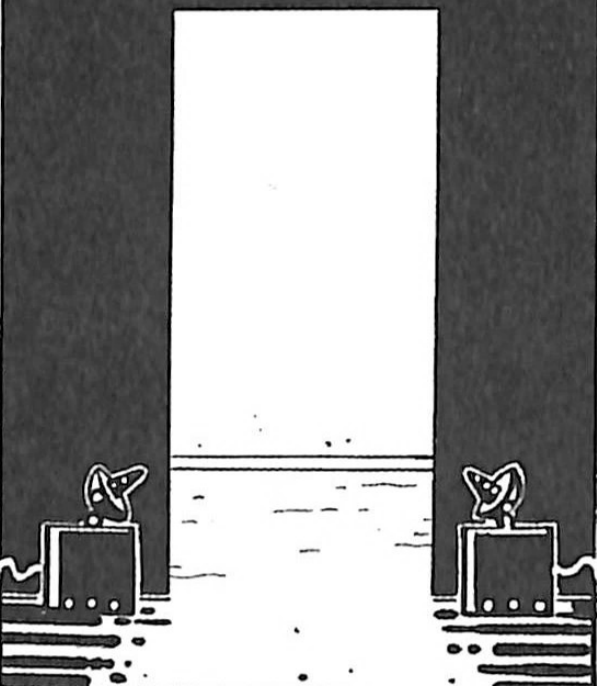
...birbirinden ayrılmış elementlere dönüşeceklerdi.

Özel yapım ve çok güçlü iki batarya kullanarak muazzam güçleri gözle görülemeyen bir noktaya odaklayabiliyordum.

Tuzağımı kurdum.

Düzeneği oda kapımı bir ölüm sahası haline getirecek şekilde saklayarak kurdum.

Ve bekledim.

Adamlar hâlâ kapımda nöbet tutuyordu. Cihazı gece yarısındaki nöbet değişiminden önce çalışır hale koydum.

BEBEK GİBİ
UYUYOR.

Metalik bir tıkırtı duyduğumda neredeyse uykuya dalmak üzereydim.

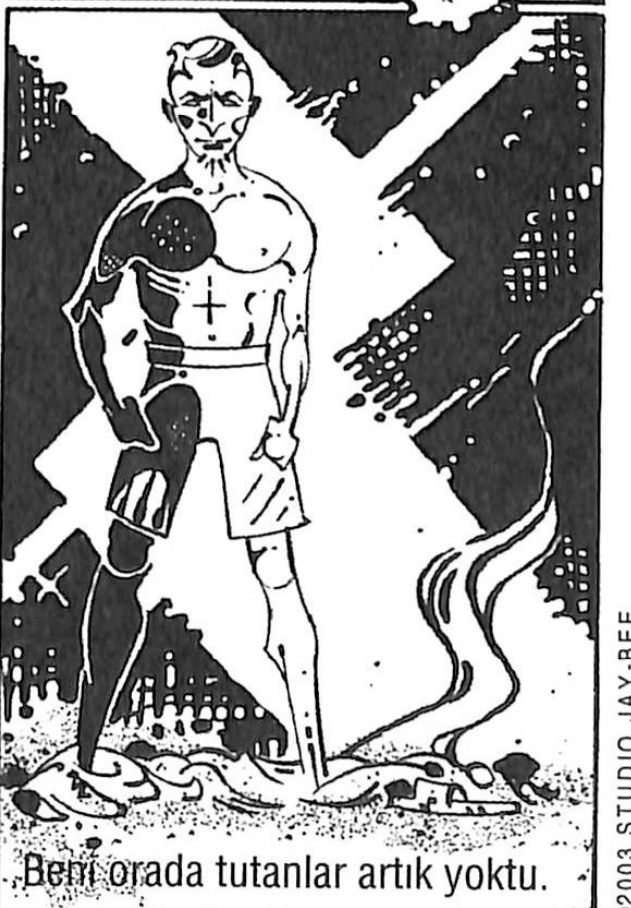
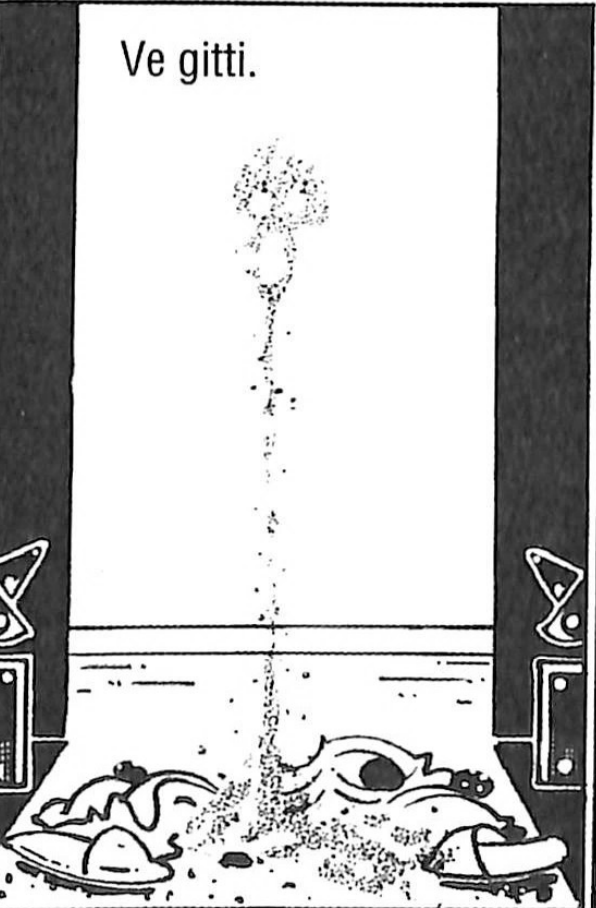

Kapının eşiğinde babamın St. Bernard türü köpeği Dan'ın tasma duruyordu. Nöbetçi ne olduğunu anlamak için içeriye adım attığımda...

...rüzgâra kapılmış gibi yok oldu.

JACK LONDON

Jack London, denizci, ufak tefek işler kotaran bir hırsız, altın arayıcısı, çiftçi, savaş muhabiri, sosyalizm savunucusu olarak heyecan ve ilham veren ve öykülerinin çoğu gibi trajik bir yaşam sürmüştür. London, 1876'da San Francisco'da gayrimeşru bir çocuk olarak geldi dünyaya. Annesi ve üvey babası yoksulluktan hiç kurtulmadı ve Jack, 13 yaşındayken okulu bırakıp vasıfsız işçi olarak çalışmaya başladı. Ama okumaya duyduğu dinmek bilmez açlık kendini eğitmeyi sürdürmesini, yazmaya olan yeteneği sayesinde kaleme aldığı, denizde, Klondike'de ve dünyanın başka köşelerinde yaşadığı anılarsa 1916 yılındaki ölümünden kısa süre önce Amerika'nın en popüler yazarı olmasını sağladı.

JIM NELSON (Ön kapak)

Chicagolu sanatçı Jim Nelson'un çalışmaları fantasy role-playing türü bilgisayar oyunlarında, kitaplarda ve dergilerde kullanıldı. İlk çıkışını Spectrum: The Best in Contemporary Fantastic Art'da çizer ve sanat yönetmeni olarak görev alarak yaptı. Jim, Wizards of the Coast'un çok popüler olan Magic: The Gathering adlı kart oyununa katılımda bulunmakta ve çalışmalarını White Wolf, Weekly Reader ve Riotminds projelerine vermektedir. Diğer yapıtları April Çizgi Klasik dizisinin H.P. Lovecraft ve H.G. Wells ciltlerinin yanı sıra <http://www.theispot.com/artist/jnelson>. web dresinde görülebilir.

ROGER LANGRIDGE (Sayfa 1,2)

Yeni Zelanda doğumlu sanatçı Roger Langridge, online olarak her Pazartesi günü www.hotelfred.com'da yayımlanan Fred the Clown'un yaratıcısıdır. Fred adlı karakter ayrıca yılda üç kez yayımlanan Fred the Clown başlıklı basılı çizgi romanda da kendini göstermektedir. Roger'in kardeşi Andrew ile hazırladığı ilk çizgi roman serisi olan Zoot! 1988'de yayımlandı ve yakın zamanda Zoot Suite başlığıyla tekrar okurlarıyla buluştu. Knuckles, The Malevolent Nun and Art d'Ecco gibi başka yayımlanmış çalışmaları da vardır. Roger'in çalışmaları Britanya, Birleşik Devletler, France ve Japonya'da, aralarında Deadline, Judge Dredd, Heavy Metal, Comic Afternoon, Gross Point ve Batman: Legends of the Dark Knight gibilerinde bulunduğu çok sayıda dergide yayımlanmıştır. Roger, Çizgi Klasik dizisi için Edgar Allan Poe, Arthur Conan Doyle, Robert Louis Stevenson ve Rafael Sabatini'den uyarlamalar yaptı. Şimdilerde Londra'da yaşamakta ve zamanını çizgi romanlar, çocuk kitapları ve ticari desen çalışmaları arasında paylaşmaktadır.

MORT CASTLE (Sayfa 2)

Yazılı kompozisyon hocası ve korku tarzında uzmanlaşmış bir yazar olan Mort Castle, 14 kitap ve 500 civarında kısa öykü ve makale yazmış ve editörlüğünü yapmıştır. Romanları ve koleksiyonları arasında Cursed Be the Child, The Strangers, Moon on the Water ve Nations of the Living, Nations of the Dead sayılabilir. Ayrıca öykülerinden biri olan Buckeye Jim in Egypt audio CD olarak yayımlanmıştır ve birçok korku yazarına ilham veren, referans niteliğindeki Writing Horror'un yazarıdır. Mort çok sayıda edebiyat

ödülü kazanmıştır ve gizem, fantezi, edebiyat alanlarında 'Yılın En İyisi' olarak gösterilmiş düzinelerce öyküsü vardır. Birçok çizgi roman yayımcısı için yazar ve editör olarak çalışmıştır ve sık sık edebiyat konferanslarının açılış konuşmalarını yapar. Mort'un çizgi roman biyografileri April Çizgi Klasik dizisinin O. Henry, Ambrose Bierce ve Robert Louis Stevenson ciltlerinde yer alacaktır, ayrıca Bram Stoker cildi için eşsiz bir giriş hazırlamıştır.

ARNOLD ARRE (Sayfa 3, 54)

Arnold Arre, serbest çalışan sanatçı kariyerini benimsemeden önce Filipinler'deki birçok rek-lam ajansında çalıştı. O dönemi anarken, "Sanırım ben her zaman bir reklamcından çok öykü-cüydüm," der. Arnold www.arnold-arre.com. sitesinde görülebileceği gibi, öykülerini çizgi romanlar ve karikatür dizileri aracılığıyla anlatır. Çizgi romanları olan The Mythology Class (2000) ve Trip to Tagaytay (2001) ile ödüller kazanmıştır. Yayımlanan son çalışması olan After Eden de 254 sayfalık bir çizgi romandır. Grafik, çizgi ve karikatürlerinin yanı sıra Arnold ticari desen çizimlerini halen sürdürmektedir ve galarilerde sergilenen tablo çalışmalarına yönelmiştir. İlk kişisel sergisi olan Mythos, 2000 yılında açıldı, ayrıca San Francisco ve New Jersey'de sergilenen 2001 Filipino American Art Expo Exhibits'de yer aldı. Arnold'un diğer desenlerini April Çizgi Klasik dizisinin Arthur Conan Doyle ve H.P. Lovecraft ciltlerinde göreceğiz.

MARK A. NELSON (Sayfa 4)

Mark Nelson, Northern Illinois Üniversitesi'nde 20 yıldan beri sanat eğitmenliği yapmaktadır. 1998 yılından 2004'e kadar Raven Software'nin kıdemli ressamı olmuş, konsept çalışmaları, uygulama programları için dijital skin'ler ve bilgisayar oyunları için dokular yaratmıştır. Mark şimdi Wisconsin, Madison'daki Madison Area Technical College'nin birincil öğretim görevlisidir. Yayımlanmış çizgi romanları Blood and Shadows for DC, Aliens for Dark Horse Comics ve Feud for Marvel'de görülebilir. Çok sayıda yayımcıyla çalışmıştır ve yapıtları Spectrum'un 4, 5, 6, 8, 10 sayılarında ve From Pencils to Inks: The Art of Mark A. Nelson'da (2004, Baron Publishing) görülebilir. Mark'ın çizgileri ayrıca April Çizgi Klasik'in Edgar Allan Poe, Arthur Conan Doyle, H.P. Lovecraft, O. Henry, Ambrose Bierce ciltlerinde görülecektir.

HUNT EMERSON (Sayfa 24)

Hunt Emerson kendini 'karikatürist ve arada sırada müzisyen' olarak tanımlar. Ama başka kimileri onu İngiliz çizgi roman sanatı bir üniversitede fakülte olsa, dekanlık yapacak kişi olarak kabul eder. 1970'lerin başından bu yana çizgi romanla uğraşmaktadır ve aralarında Lady Chatterley'nin Aşığı, İngiliz şair Samuel Taylor Coleridge'nin uzun soluklu şiiri 'Yaşlı Mariner'in Uyağı' ve Casanova's Last Stand uyarlamaları da olmak üzere 30'dan fazla kitap yayımlamış, çizgi romanları on dile çevrilmiştir. Başka desen çalışmalarını April Çizgi Klasik dizisinin Bram Stoker, Robert Louis Stevenson, Rafael Sabatini ve Macera Klasikleri ciltlerinde göreceğiz. Hunt kendi ifadesiyle,

Y A Z A R L A R V E Ç İ Z E R L E R

'uyumayı, birayı, Laurel & Hardy'yi sever, enginardan hoşlanmaz'. Başka çalışmalarını www.largecow.demon.co.uk adresli sitede görebilirsiniz.

ROD LOTT (Sayfa 32)

Oklahoma City'de yaşayan Rod Lott, gazetecilik, görsel tasarım dünyası ve bunların biraz ötesi için serbest çalışan bir yazar ve illüstratördür. Geride bıraktığımız onyıllarda üç aylık dönemlerde (denk gelirse) çıkan bir dergi olan Hitch: The Journal of Pop Culture Absurdity'nin yayımcısı ve editörüdür. Rod'un mizah yazıları More Mirth of a Nation, 101 Damnations ve May Contain Nuts'da yayımlanmıştır. Rod, April Çizgi Klasik dizisinin Edgar Allan Poe ve O. Henry ciltlerine, ayrıca yayımlayacağımız başka karma klasiklerde katkıda bulundu. Çalışmaları hakkında daha fazla bilgiyi www.rodlott.com ve www.hitchmagazine.com adresle-rinde bulabilirsiniz.

KOSTAS ARONIS (Sayfa 32)

Desen çalışmalarını bir taraftan sürdüren Kostas, Selanik'te yaşayan bir mimardır ve devlet televizyonu, birçok tiyatro ve özel televizyon kanalı için sahne tasarımı yapmaktadır. Ayrıca Selanik'teki bir güzel sanatlar okulu olan AKTO'da ders vermektedir ve karikatür estetiğiyle doğrudan bağıntılı performanslar ve enstelasyonlar yapmak amacıyla oluşturulmuş olan ti-yatro grubu ACHTHOS'un kurucusudur. Kostas, 2004 Kültür Olimpiyatları bünyesindeki ilk Intervalkanian Comics Festival etkinliğini düzenlemiştir. Desen çalışmaları ve karikatürlerine Yunanistan'da yayımlanan kitaplarda, CD'lerde, dergi ve gazetelerde yaygın olarak rastlanabilir. İlk kişisel çizgi roman albümü olan ANTIGONI, 2005 yılında yayımlandı. Between the Legs – Unbelievable Stories başlığını taşıyan ilk kitabını 2001'de çıkardı, ikinci kitabı olan Different ise 2005'de Internet aracılığıyla okura sunuldu. Kostas bu kitabın 2003'te yapılan ilk baskısında yer alan BİR ADAM ÖLDÜRMEK için hazırladığı spot illüstrasyonları daha sonra tam bir çizgi öykü olacak şekilde genişletti ve bu da A.B.D.'de yayımlanan ilk yapıtı oldu.

ONSMITH JEREMI (Sayfa 46)

Onsmith Jeremi (nam-ı diğer Jeremy Smith) Oklahoma'daki birkaç küçük yerleşimde büyüdü; çeşitli işlerde çalışırken bir yandan da alternatif medyada çıkan çizgi romanlara, karikatürlere ve 'zine'lere ilgi duymaya başladı. Sonra Ben diğer iki sanatçı olan Chandler ve (daha önce Non-antolojiyi çıkarmış olan) Henry Ng ile birlikte alternatif medya antolojisi olan Bomb Time for Bonzo'yu başlatacağı Chicago'ya taşındı. Onsmith'in çalışmaları aralarında Expo 2002, Studygroup 12 ve Proper Gander gibi antolojilerin yanı sıra, Çizgi Klasik dizisinin H.P. Lovecraft, Bram Stoker ve Korku Klasikleri ciltlerinde yer aldı. Başka çalışmaları için www.onsmithcomics.com ziyaret edilebilir.

TRINA ROBBINS (Sayfa 75)

Trina otuz yılı aşkın süredir çizgi roman yazmakta ve çizmekte, ayrıca 1990'dan bu yana pop kültür tarihine yönelik olguları feminist bakış açısından yansıtan

ve kadın hakları hareketini destekleyen üslupta (her-storyan) yazılar kaleme almaktadır. Feminist perspektiften bakarak hazırlanmış birçok çizgi romanıyla ödüller almış (ayrıca Time dergisinin 2001'de yayımladığı 10 Büyük Kadın Çizer listesine girmiş olan Trina, tanrıçalar ve kadın katiller üzerine yazmıştır ve son kitabı Tender Murderers: Women Who Kill başlığını taşımaktadır. Şimdilerde onlu yaşlarındaki bir süper-kahraman kızın anlatıldığı ve Anne Timmons tarafından resimlenen GoGirl!'in metinlerini yazıyor. Trina'nın erken dönem yapıtları Çizgi Klasik dizisinin H.P. Lovecraft cildinde yer aldı ve şu sıralar Jane Austen's aynı dizinin Gotik Klasikler cildinde yayımlanacak olan Northanger Abbey başlıklı romanının uyarlaması üzerinde çalışıyor. www.trinarobbins.com adresli web sitesini inceleyebilirsiniz.

ANNE TIMMONS (Sayfa 75)

Portland'ta doğan Anne, Oregon State University'de güzel sanatlar eğitimi aldı. Trina Robbins ile birlikte Lulu Ödülü kazandığı çalışması GoGirl!'in yanı sıra, çalışmalarının arasında Eisner Ödülü'ne aday gösterilen Dignifying Science ve Star Trek: Deep Space Nine'nin çizgi roman uyarlaması da vardır. Ayrıca çocuk kitaplarına renkli illüstrasyonlar hazırlamış ve çalışmaları aralarında Comic Book Artist ve Wired gibilerinin de bulunduğu çeşitli dergilerin hem içerğinde, hem de kapağında yer almıştır. Desenlerini April Çizgi Klasik dizisinin Robert Louis Stevenson cildinde okuyacağınız bir şiire verdi ve 9-11 Artists Respond antolojisine dahil edilen çalışmaları Kongre Kütüphanesi Koleksiyonu'nda yer alıyor. Anne'nin çalışmalarının diğer örnekleri www.homepage.mac.com/tafrin sayfasında görülebilir.

ANTONELLA CAPUTO (Sayfa 84)

Antonella Caputo, Roma'da doğup eğitim aldı ve şimdi İngiltere'de yaşıyor. Kariyeri boyunca mimar, arkeolog, sanat eserleri restoratörü, elyazısı sanatları uzmanı, iç mimar, sahne tasarımcısı, aktrist ve tiyatro yönetmeni olarak çalışmalar yaptı. Antonella'nın yayımlanmış ilk işi, Il Journalino'da çıkan haftalık karikatür kuşağı 'Casa Montes' idi. Sonrasında, Nick Miller ile Sputnik Studios'da ortak olarak bir araya gelene dek Avrupa'da ve Birleşik Devletler'de çocuklar için komediler ve senaryolar yazdı. April Çizgi Klasik dizisinde Nick'in yanı sıra Rick Geary, Mark A. Nelson ve Francesca Ghermandi ile birlikte katkıda bulunduğu Arthur Conan Doyle, H.G. Wells, O. Henry, Ambrose Bierce, Mark Twain, Edgar Allan Poe, Rafael Sabatini öyküleri yayımlanacaktır.

NICK MILLER (Sayfa 84, arka kapak)

Nick, İngiltere'nin ücra kırsal köşelerinden birinde doğup büyüdü ve şimdi hayat arkadaşı Antonella Caputo ile birlikte Lancaster'de yaşıyor. Sanatçı bir çiftin oğlu olan Nick, resim yapmayı erken yaşlarda öğrendi. Güzel sanatlar eğitimi bıraktıktan sonra, 90'lı yıllarda tam zamanlı karikatürüst ve illüstratörlük yapmaya başlamadan önce grafik tasarımıyla uğraştı. Çalışmaları o zamandan bu yana İngiltere, Amerika

A P R İ L Ç İ Z G İ K L A S İ K : J A C K L O N D O N

ve Avrupa'da yayımlanan birçok çizgi roman yayınında, dergide antoloji, websitesinde yayımlanmış, ayrıca reklamlarda kullanılmıştır. Haftalık çizgi romanı olan The Really Heavy Greatcoat, www.lancasteronline.net adresinde takip edilebilir. Team Sputnik'in bir üyesi olarak Antonella Caputo ile birlikte sürdürdüğü çalışmaları, aralarında John Freeman, Tony Husband, Mark Rogers ve Tim Quinn'in de bulunduğu diğer yazar dostlarıyla birlikte verdiği ürünlerle paralel gitmektedir. Nick'in öyküleri Çizgi Klasik dizisinin Arthur Conan Doyle, H.G. Wells, Ambrose Bierce, Mark Twain, Korku Klasikleri ve Macera Klasikleri ciltlerinde beğeninize sunulacak.

PETER KUPER (Sayfa 94)

Hem hayranlarından, hem de kendi akranı sanatçılardan üst düzeyde saygı gören Peter Kuper, karikatür ve çizgi roman camiasında 1970'lerin başından beri faaliyet göstermektedir. 1979'da politik hiciv dergisi World War 3 Illustrated'nin kurulmasına katıldı ve editörler kurulunda yer alan Peter, 1986'dan bu yana Görsel Sanatlar Okulu'nun eğitmenleri arasındadır ve politik illüstrasyon grubu INX'in (www.inxart.com) sanat direktörlüğünü yapmaktadır. Peter'in illüstrasyonları ve çizgileri Time, The New York Times ve MAD'de düzenli olarak kakımlanmıştır. Afrika ve Güneydoğu Asya'ya yaptığı sekiz aylık yolculuğun seyir defteri niteliğinde olan Comics Trips başlıklı kitabın da aralarında bulunduğu birçok kitap çıkarmıştır. Diğer çalışmaları Mind's Eye, Stripped – An Unauthorized Autobiography, yazısız çizgi romanı The System ve Kafka'nın Başkalaşım başlıklı kitabından yaptığı uyarlamayı ve diğer örnekleri içerir. Peter'in yakın zamanda yayımladığı kitabı olan SPEECHLESS kariyerinin bu zamana kadar olan bir derlemesidir. Çalışmalarının daha fazla örneği www.peterkuper.com adresinde görülebilir.

JOHN W. PIERARD (Sayfa 100)

John Pierard illüstrasyon alanında değişkenlik gösteren bir kariyeri olmuştur. Kendisini kucaklayan, çok sevdiği Syracuse Üniversitesi'ni New York'a gitmek için bıraktıktan hemen sonra Screw ve Velvet Touch Magazine gibi dergilerde iş buldu, Sex Junky gibi resimli öykülerini o tür yayınlara verdi. Ardından önemli bir çıkış yaparak, aralarında Mel Gilden'in P.S. 13 serisi de bulunan çocuk romanlarını resimledi ve ünlü çocuk edebiyatı yazarı Bruce Coville'nin çeşitli projelerine katılımda bulundu. Marvel Comics, Asimov's Magazine ve Greenwich Press için çalıştı, yapıtlarını New York galerilerinde sergiledi. John'un uyarlamalarını Çizgi Klasik'in Bram Stoker, O. Henry ve Korku Klasikleri ciltlerinde bulabileceksiniz.

SPAIN RODRIGUEZ (Sayfa 112)

Manuel 'İspanya' Rodriguez, 1940 yılında Buffalo, New York'ta doğdu ve kendi alanında ününü ilk kez 1960'ların yer altı çizgi roman hareketinin kurucuları arasında yer alarak yaptı. Bir süre New York for the East Village Other için çalıştıktan sonra, Robert

Crumb ve Zap Comix'in diğer sanatçılarına katılacağı San Francisco'ya taşındı. Spain'in Road Vultures Motosiklet Kulübü ile geçirdiği yıllar ve Chicago'da yapılan 1968 Demokratlar Kongresi'nden derlediği izlenimler My True Story başlıklı çizgi roman koleksiyonunda kronolojik dizi izleyerek yayımlandı. Spain otobiyografik öyküleri ve politika odaklı kurgusal çalışmalarının yanı sıra bir dizi tarih temalı çizgi roman yarattı. Diğer çalışmaları www.salon.com adresinde izlenebilen The Dark Hotel ve Çizgi Klasik dizisinin Bram Stoker cildinde görülebilir.

MILTON KNIGHT (Sayfa 115)

Milton Knight resim yapmaya ve kendi çizgi romanlarıyla animasyonlarını yaratmaya iki yaşındayken başladığını söyler: 'Güzel sanatlarla karikatür arasında hiçbir zaman bariyer koymadım. Büyüme çağlarımda Japon suluboyalarına, Breughel, Charlie Brown ve Terrytoons'a eşit düzeyde hayranlık duyardım.' Çalışmaları aralarında Heavy Metal, High Times, National Lampoon ve Nickelodeon Magazine'in de olduğu yayınlarda yer aldı. Bunların yanı sıra plak kapakları, posterler, şekerleme ambalajları ve tişörtler resimledi, zaman zaman da yapıtlarını sergiledi. Ninja Turtles çizgi romanlarında teklif edilen iş ona 1991 yılında Batı Kıyısı'na taşınmak üzere çalışmalarına bir ara verme fırsatı tanıdı. Orada Felix the Cat'in animatörlüğünü ve yönetmenliğini yaptı. Kendi çizgi romanları arasında Midnite the Rebel Skunk ve Slug and Ginger gibi yapıtlar vardır. April'den yayımlanacak olan Rafael Sabatini cildi için yaptığı uyarlamadaki karakterler uzun soluklu Hugo serisinden alınmadır. Milt bunların yanı sıra, April Çizgi Klasik serisinde yayımlanacak olan H.G. Wells, O. Henry, Ambrose Bierce, Mark Twain, Edgar Allan Poe ciltlerinin resimlenmesine de katkıda bulundu. Çizere dair son haberler www.miltonknight.net sitesinde.

J.B. BONIVERT (Sayfa 130)

Jeffrey Bonivert bağımsız bir çizer ve yazar olarak çalışmaları The Funboys, Turtle Soup ve Mister Monster gibi kitaplarda yayımlanmış San Franciscolu bir sanatçıdır. Yapıtları Çizgi Klasik dizisinin Edgar Allan Poe, Arthur Conan Doyle, Ambrose Bierce, Bram Stoker, Macera Klasikleri ciltlerinde yer aldı ve aynı dizinin H.P. Lovecraft cildinde yer alan, dört çizerden oluşan bir ekip tarafından yaratılan Reanimator öyküsünün hazırlanmasına katıldı. Jeff'in ünlü sanatçı Murphy Anderson'un appears in Spark Generators, and Muscle and Faith, his Casey Jones/ Teenage Mutant Ninja Turtles epic, can be seen online at www.flyingcolorscomics.com.

TOM POMPLUN

Çizgi Klasik serisinin tasarımcısı, editörü ve yayımcısı olan Tom, daha önce de bir şiir, öykü, desen dergisi olan Rosebud'u yarattı ve 1993'ten 2003'e kadar yayımladı. Çizgi Klasikler dizisinin öyküsü ve birçok örnek için www.graphicclassics.com adresindeki siteye bakabilirsiniz.

Maceraya Adanmış Bir Hayat...

JACK LONDON İLE TANIŞIN

Mort Castle

Çizim Roger Langridge

KIZIL

Uyarlama Tom Pomplun

Çizim Mark A. Nelson

NEDAMETBİLMEZ JAN

Uyarlama & Çizim

Hunt Emerson

BİR ADAM ÖLDÜRMEK

Uyarlama Rod Lott

Çizim Kostas Aronis

SADECE ET

Uyarlama & Çizim Onsmith Jeremi

PORPORTUK'UN HAKKI

Uyarlama Tom Pomplun

Çizim Arnold Arre

YAKIŞIKLI KAMAROT

Uyarlama Trina Robbins

Çizim Anne Timmons

MEŞUM LEKE

Uyarlama Antonella Caputo

Çizim Nick Miller

SAVAŞ

Çizim Peter Kuper

FRANCIS SPAIGHT

Uyarlama & Çizim

John W. Pierard

NASIL SOSYALİST OLDUM

Çizim Spain Rodriguez

AVYÜZ

Uyarlama & Çizim Milton Knight

BİN ÖLÜM

Uyarlama & Çizim J.B. Bonivert

‘Klasik, herkesin okumuş olmayı istediği, ama kimsenin okumak istemediği şeydir.’

Mark Twain

9 789756 100638

April Çizgi Klasik

JACK LONDON

Jack London

APRİL
Çizgi Klasik